

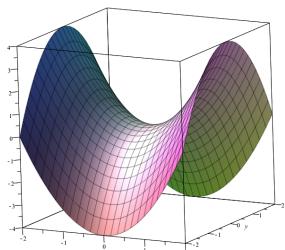
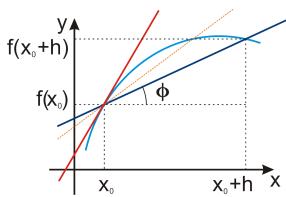
POZNÁMKY Z MATEMATIKY

Petr Hasil, Mendelova univerzita v Brně, 2014

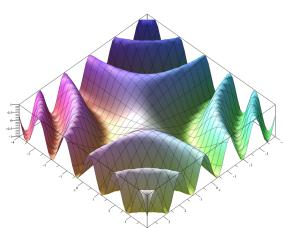
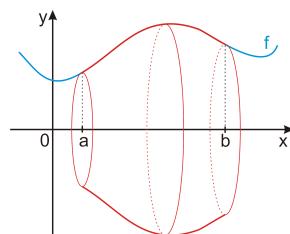
(Aktualizace: 14. ledna 2023)

Petr Hasil
 hasil@mendelu.cz
<http://user.mendelu.cz/hasil/>

Ústav matematiky
 Lesnická a dřevařská fakulta
 Mendelova univerzita v Brně

Tento text je primárně určen pro posluchače základních kurzů matematiky na Agronomické fakultě Mendelovy univerzity v Brně, nicméně je použitelný jako doplňující text pro každý kurz základů matematiky. Jsou zde zahrnutы základy lineární algebry, diferenciálního počtu a integrálního počtu včetně řešených příkladů i příkladů k procvičení.

Cílem tohoto kurzu je především to, aby posluchači získali povědomí o základních nástrojích v matematice, byli schopni dále prohlubovat své znalosti ve směru daném jejich specializací a tyto bezchybně používat, neboť ke správné volbě metody, rozplánování experimentu, nebo například vyhodnocení výstupu je nutná nejen povrchová znalost typu 'vstup/výstup', ale také logika a důkladné porozumění vnitřním principům metod.

Na konci každé kapitoly je uvedena ukázka zadání příkladů typických pro danou kapitolu ve formě vhodné pro Wolfram|Alpha, což je odpovídající stroj volně dostupný na adresě

<http://www.wolframalpha.com>

Výhodou Wolfram|Alpha oproti programům určeným k řešení matematických úloh je jeho dostupnost v síti bez instalace a také jeho univerzálnost. Otázka nemusí být zadána přesně daným způsobem a často dokonce ani úplně jednoznačně — stroj najde nejpravděpodobnější interpretaci otázky a zobrazí výsledek, případně sám upozorní na možné jiné interpretace. Toto nefunguje jen pro matematické výpočty, ale pro otázky všeho druhu. Je tedy možné zeptat se nejen na výsledek početního příkladu, ale také na definici neznámého pojmu, nebo třeba na počasí v Amsterdamu. Při používání doporučují vždy kontrolovat, jaká interpretace otázky byla použita. Například zadáním 'weather Amsterdam' získáte předpověď počasí pro Amsterdam v Nizozemí a ostatní Amsterdamy jsou zobrazeny jako další možné interpretace. Také proto je vhodné si Wolfram|Alpha před řešením matematických úloh uvedených v textu vyzkoušet zadávání jiných dotazů (od 'How are you?' po '5% = 123, 72% = ?') a sledováním odpovědí. V odpovědi je většinou obsaženo mnohem více informací, než bylo požadováno. Např. v odpovědi na otázku ohledně vlastních čísel matic (viz str. 40 Wolfram|Alpha section 6.4) jsou obsaženy i příslušné vlastní vektory. Doporučují vyzkoušet Wolfram|Alpha na řešení všech příkladů uvedených v textu. Tím získáte představu jak vypadá odpověď např. když řešení neexistuje, nebo při nevhodné formě zadání. Za povšimnutí stojí také možnosti typu 'More digits', nebo 'Show steps', které jsou u některých odpovědí k dispozici. Zvláště zobrazení kroků při řešení příkladů může být velmi užitečné (zde ale pozor — způsob výpočtu, který si vybere stroj, je většinou ten, který lze nejsnadněji algoritmizovat, což nemusí být nejlepší způsob jak příklad počítat ručně).

Na závěr si uvedeme několik ukázků jak zadávat početní operace:

- Početní operace.

12 + 5 * 3 - 2^3
 2 * (1 - 3 / (5 + 1))

- Další početní operace (hvězdička jako násobení může být vynechána, nedojde-li k nedozumění).

$5*8^{(1/3)}$

$5 \cdot (8)^{(1/3)}$

- Procenta.

$$20\% = 120, \quad 50\% = ?$$

- Poměr.

52:32

Obsah

	Strana
1 Úvod	1
§ 1.1 Symboly	1
§ 1.2 Číselné obory	3
2 Vektory	5
§ 2.1 Vektorový prostor	5
§ 2.2 Příklady k procvičení	10
§ 2.3 Wolfram Alpha	10
3 Matice	11
§ 3.1 Definice a operace	11
§ 3.2 Gaußova eliminační metoda	14
§ 3.3 Aplikace – Leslieho model růstu	18
§ 3.4 Příklady k procvičení	19
§ 3.5 Wolfram Alpha	21
4 Soustavy lineárních rovnic I	23
§ 4.1 Definice a pojmy	23
§ 4.2 Řešení soustav lineárních rovnic	25
§ 4.3 Příklady k procvičení	26
§ 4.4 Wolfram Alpha	27

v	OBSAH
5 Determinanty	29
§ 5.1 Definice a determinanty do řádu 3	29
§ 5.2 Determinanty vyšších řádů	30
§ 5.3 Úpravy determinantů	32
§ 5.4 Vektorový součin – postup	33
§ 5.5 Příklady k procičení	33
§ 5.6 Wolfram Alpha	35
6 Soustavy lineárních rovnic II	37
§ 6.1 Cramerovo pravidlo	37
§ 6.2 Aplikace – Leslieho model růstu II	38
§ 6.3 Příklady k procičení	39
§ 6.4 Wolfram Alpha	40
7 Úvod k funkcím	41
§ 7.1 Definice a pojmy	41
8 Polynomy	47
§ 8.1 Definice a operace s polynomy	47
§ 8.2 Kořeny polynomu	48
§ 8.3 Hornerovo schéma	49
§ 8.4 Racionální lomená funkce	51
§ 8.5 Lineární a kvadratický polynom	52
§ 8.6 Příklady k procičení	54
§ 8.7 Wolfram Alpha	55
9 Funkce	57
§ 9.1 Elementární funkce	57
§ 9.2 Operace s funkcemi	65
§ 9.3 Inverzní funkce	66

vi	OBSAH	
	vi	
	§ 9.4 Transformace grafu funkce	69
	§ 9.5 Příklady k procičení	70
	§ 9.6 Wolfram Alpha	72
	10 Limita funkce	73
	§ 10.1 Okolí bodu	73
	§ 10.2 Limita funkce	74
	§ 10.3 Spojitost funkce	79
	§ 10.4 Výpočet limit	82
	§ 10.5 Příklady k procičení	83
	§ 10.6 Wolfram Alpha	84
	11 Derivace	85
	§ 11.1 Definice a geometrický význam derivace	85
	§ 11.2 Pravidla a vzorce	87
	§ 11.3 Fyzikální význam	88
	§ 11.4 Parciální derivace - stručný návod	90
	§ 11.5 Příklady k procičení	91
	§ 11.6 Wolfram Alpha	92
	12 Použití derivací	95
	§ 12.1 L'Hospitalovo pravidlo	95
	§ 12.2 Tečna a normála ke grafu funkce	96
	§ 12.3 Příklady k procičení	96
	§ 12.4 Wolfram Alpha	97
	13 Průběh funkce	99
	§ 13.1 Monotonie a lokální extrémy	99
	§ 13.2 Konvexnost, konkávnost a inflexní body	102
	§ 13.3 Asymptoty	104

	OBSAH
§13.4 Průběh funkce – shrnutí	105
§13.5 Absolutní (globální) extrémy	109
§13.6 Příklady k procvičení	110
§13.7 Wolfram Alpha	112
14 Neurčitý integrál	113
§14.1 Definice a vlastnosti	113
§14.2 Metoda per partes	115
§14.3 Substituční metoda	116
§14.4 Racionální lomená funkce	118
§14.5 Značení	120
§14.6 Goniometrické funkce	120
§14.7 Iracionální funkce	121
§14.8 Příklady k procvičení	122
§14.9 Wolfram Alpha	124
15 Určitý (Riemannův) integrál	125
§15.1 Definice a vlastnosti	125
§15.2 Výpočet	128
§15.3 Geometrické aplikace	131
§15.4 Příklady k procvičení	135
§15.5 Wolfram Alpha	136
16 Diferenciální rovnice	137
§16.1 Úvod	137
§16.2 Rovnice se separovatelnými proměnnými	139
§16.3 Lineární rovnice	141
§16.4 Příklady k procvičení	147
§16.5 Wolfram Alpha	148

	OBSAH
17 Aproximace	149
§17.1 Numerická integrace	149
§17.2 Algebraická rovnice	152
§17.3 Metoda bisekce (půlení)	154
§17.4 Taylorův polynom	156
§17.5 Interpolace – Lagrangeův interpolační polynom	157
§17.6 Lineární regrese – Metoda nejmenších čtverců	159
§17.7 Příklady k procvičení	161
§17.8 Wolfram Alpha	163
A Řešení	165
B Vzorce	185
§B.1 Základní vzorce	185
§B.2 Derivace	186
§B.3 Integrály	187

§ 1.1 Symboly

$A \wedge B$	A a současně B (současná platnost, konjunkce)
$A \vee B$	A nebo B (disjunkce)
$A \Rightarrow B$	A z toho plyně B ; platí-li A , potom platí B (implikace)
$A \Leftrightarrow B$	A právě tehdy když B ; (ekvivalence, $A \Leftrightarrow B = (A \Rightarrow B) \wedge (B \Rightarrow A)$)
\forall	pro všechna (obecný kvantifikátor)
\exists	existuje (existenční kvantifikátor)
$\exists!$	existuje právě jeden
\nexists	neexistuje
\in	je prvkem
\notin	není prvkem
$A = \{a, b, c\}$	množina A s prvky a, b, c
\emptyset	prázdná množina
$\{x \in M : V(x)\}$	množina takových x z množiny M , které splňují vlastnost $V(x)$
$[x_1, x_2, \dots, x_n]$	uspořádaná n -tice
$A \times B$	kartézske součin množin A a B ; $A \times B = \{[a, b] : a \in A, b \in B\}$
A^n	n -tá kartézska mocnina množiny A ; $A^n = A \times A \times \dots \times A$
$A \subseteq B$	množina A je podmnožinou množiny B ;
$A \subset B$	množina A je obsažena v množině B (je povolena rovnost)
$A \cap B$	množina A je vlastní podmnožinou množiny B (není povolena rovnost)
$A \cup B$	průnik množin A, B ($x \in A \cap B \Leftrightarrow x \in A \wedge x \in B$)
$f : A \rightarrow B$	sjednocení množin A, B ($x \in A \cup B \Leftrightarrow x \in A \vee x \in B$)
$y = f(x)$	zobrazení f z množiny A do množiny B
$(f \circ g)(x), f(g(x))$	hodnota zobrazení (funkce) f v bodě x ; funkce f nezávisle proměnné x (zde y je závisle proměnná)
$a = b$	složené zobrazení (funkce) f po g
$a \neq b$	a je rovno b
$a \approx b$	a není rovno b ; a je různé od b
$a \doteq b$	a je přibližně rovno b
$a < b$	a je po zaokrouhlení rovno b
$a > b$	a je menší než b
$a \leq b$	a je větší než b
$a \geq b$	a je menší nebo rovno b
(a, b)	otevřený interval od a do b ; $\{x \in \mathbb{R} : a < x < b\}$

$[a, b]$	uzavřený interval od a do b ; $\{x \in \mathbb{R} : a \leq x \leq b\}$
$(a, b]$	zleva otevřený a zprava uzavřený interval od a do b ; $\{x \in \mathbb{R} : a < x \leq b\}$ (též polootevřený)
$[a, b)$	zleva uzavřený a zprava otevřený interval od a do b ; $\{x \in \mathbb{R} : a \leq x < b\}$ (též polouzavřený)
$n!$	n faktoriál ($0! = 1, 1! = 1, 2! = 2 \cdot 1, 3! = 3 \cdot 2 \cdot 1, \dots$)
$ a $	absolutní hodnota čísla a ; velikost čísla a (vzdálenost od počátku)
\max	maximum
\min	minimum
$\sum_{i=a}^b x_i$	součet $x_a + x_{a+1} + \dots + x_{b-1} + x_b$
$\prod_{i=a}^b x_i$	součin $x_a \cdot x_{a+1} \cdot \dots \cdot x_{b-1} \cdot x_b$
∞	nekonečno
e	Eulerovo číslo ($e = 2,718 281 828 \dots$); základ přirozeného logaritmu
π	Ludolfovovo číslo ($\pi = 3,141 592 654 \dots$); poměr obvodu kruhu k jeho průměru
i	imaginární jednotka ($i = \sqrt{-1}$, tj. $i^2 = -1$)
$z = a + bi$	komplexní číslo z , kde $\operatorname{Re} z = a, \operatorname{Im} z = b$
$\operatorname{Re} z$	reálná část komplexního čísla z
$\operatorname{Im} z$	imaginární část komplexního čísla z
\bar{z}	komplexně sdružené číslo ke komplexnímu číslu z ; ($z = a + bi \Rightarrow \bar{z} = a - bi$)
\vec{v}	vektor
$\vec{0}$	nulový vektor
$-\vec{v}$	opačný vektor k vektoru \vec{v}
$\langle \vec{u}, \vec{v} \rangle = \vec{u} \cdot \vec{v}$	skalární součin vektorů \vec{u} a \vec{v}
$\operatorname{Mat}_{m \times n}(\mathbb{R})$	množina matic o m řádcích a n sloupcích s reálnými prvky
$a_{i,j}, a_{ij}$	prvek matice A z řádku i a sloupce j
\mathcal{O}	nulová matice
$\mathcal{O}_{m \times n}$	nulová matice o m řádcích a n sloupcích
I	jednotková matice
I_n	jednotková matice o n řádcích a n sloupcích
A^{-1}	inverzní matice k matici A
A^T	transponovaná matice k matici A
$\operatorname{h}(A)$	hodnota matice A
$ A , \det A$	determinant matice A
$A \sim B$	matice A ekvivalentní s maticí B
$\operatorname{sgn} x$	signum (znaménko) čísla x
$x \rightarrow a$	x se blíží k a
$x \rightarrow a^+$	x se blíží k a zprava
$x \rightarrow a^-$	x se blíží k a zleva
$\lim_{x \rightarrow a} f(x)$	limita funkce f pro x blížící se k a
$\lim_{x \rightarrow a^+} f(x)$	limita funkce f pro x blížící se k a zprava (jednostranná limita)

$\lim_{x \rightarrow a^-} f(x)$	limita funkce f pro x blížící se k a zleva (jednostranná limita)
$D(f)$	definiční obor funkce f
$H(f)$	obor hodnot funkce f
$f(a)$	hodnota funkce f v bodě $x = a$
$f(x) _{x=a}$	dosazení čísla a za nezávisle proměnnou x do funkce f ; $f(a)$
$f'(x), \frac{df}{dx}, y'$	derivace funkce f podle nezávisle proměnné x
$f''(x), \frac{d^2f}{dx^2}, y''$	druhá derivace funkce f podle nezávisle proměnné x
$f^{(n)}(x), \frac{d^n f}{dx^n}, y^{(n)}$	n -tá derivace funkce f podle nezávisle proměnné x
df	diferenciál funkce f
dx	diferenciál argumentu x (nezávisle proměnné)
$[x, f(x)] = [x, y]$	bod grafu funkce f o souřadnicích x, y
$\mathcal{O}_\delta(x_0)$	δ -okolí bodu x_0 ; $(x_0 - \delta, x_0 + \delta)$
$\hat{\mathcal{O}}_\delta(x_0)$	prstencové (ryzí) δ -okolí bodu x_0 ; $(x_0 - \delta, x_0) \cup (x_0, x_0 + \delta)$
$\mathcal{O}_\delta^-(x_0)$	levé δ -okolí bodu x_0 ; $(x_0 - \delta, x_0]$
$\mathcal{O}_\delta^+(x_0)$	pravé δ -okolí bodu x_0 ; $[x_0, x_0 + \delta)$
$\hat{\mathcal{O}}_\delta^-(x_0)$	levé prstencové δ -okolí bodu x_0 ; $(x_0 - \delta, x_0)$
$\hat{\mathcal{O}}_\delta^+(x_0)$	pravé prstencové δ -okolí bodu x_0 ; $(x_0, x_0 + \delta)$
$\int f(x) dx$	primitivní funkce k funkci f ; (neurčitý) integrál funkce f
$\int_a^b f(x) dx$	Riemannův (určitý) integrál funkce f od a do b
$[F(x)]_a^b = F(b) - F(a)$	$F(b) - F(a)$

§ 1.2 Číselné obory¹

- **Přirozená čísla:** $\mathbb{N} = \{1, 2, 3, \dots\}$.
- **Celá čísla:** $\mathbb{Z} = \{z = n \vee z = -n \vee z = 0 : n \in \mathbb{N}\} = \{\dots, -2, -1, 0, 1, 2, \dots\}$.
- **Racionální čísla:** $\mathbb{Q} = \{q = \frac{z}{n} : z \in \mathbb{Z}, n \in \mathbb{N}\}$.
Čísla, která nejsou racionalní, tj. nelze je vyjádřit jako podíl celého a přirozeného čísla, nazýváme *iracionální* a značíme \mathbb{I} .
- **Reálná čísla:** $\mathbb{R} = \mathbb{Q} \cup \mathbb{I}$.
K reálným číslům lze jednoznačně přiřadit všechny body nekonečné přímky (číselné osy) dle jejich vzdálenosti od počátku.
- **Komplexní čísla:** $\mathbb{C} = \{z = a + bi : a, b \in \mathbb{R}, i^2 = -1\}$.
Komplexním číslém z nazýváme uspořádanou dvojici reálných čísel $[a, b]$ a píšeme $z = [a, b] = a + bi$. Číslu a říkáme reálná část komplexního čísla z ($\operatorname{Re} z$), číslu b imaginární část komplexního čísla z ($\operatorname{Im} z$).

¹Bůh stvořil přirozená čísla, vše ostatní už je vytvorem člověka. (Leopold Kronecker)

Poznámka. Občas se používají např. pouze kladná reálná čísla včetně, nebo bez nuly apod. Proto označíme:

- ▷ $\mathbb{N}_0 = \mathbb{N} \cup \{0\}$,
- ▷ $\mathbb{Z}^+ = \{x \in \mathbb{Z} : x > 0\}, \quad \mathbb{Z}^- = \{x \in \mathbb{Z} : x < 0\}$,
- ▷ $\mathbb{Z}_0^+ = \{x \in \mathbb{Z} : x \geq 0\}, \quad \mathbb{Z}_0^- = \{x \in \mathbb{Z} : x \leq 0\}$,
- ▷ $\mathbb{Q}^+ = \{x \in \mathbb{Q} : x > 0\}, \quad \mathbb{Q}^- = \{x \in \mathbb{Q} : x < 0\}$,
- ▷ $\mathbb{Q}_0^+ = \{x \in \mathbb{Q} : x \geq 0\}, \quad \mathbb{Q}_0^- = \{x \in \mathbb{Q} : x \leq 0\}$,
- ▷ $\mathbb{R}^+ = \{x \in \mathbb{R} : x > 0\}, \quad \mathbb{R}^- = \{x \in \mathbb{R} : x < 0\}$,
- ▷ $\mathbb{R}_0^+ = \{x \in \mathbb{R} : x \geq 0\}, \quad \mathbb{R}_0^- = \{x \in \mathbb{R} : x \leq 0\}$,
- ▷ $\mathbb{R}^* = \mathbb{R} \cup \{-\infty, \infty\}$ (tzv. rozšířená množina reálných čísel).

2 Vektory

§ 2.1 Vektorový prostor

Veličiny, kterými popisujeme svět kolem nás lze rozdělit do dvou skupin:

- **Skalární veličiny (skaláry)**

- jsou plně určeny jediným číselným údajem udávajícím jejich velikost
- teplota, hmotnost, množství, ...

- **Vektorové veličiny (vektory)**

- k jejich popisu je třeba více čísel v určeném pořadí
- rychlosť, síla (velikost a směr), poloha (souřadnice), barevný odstín (souřadnice RGB, CMYK), stav populace (počet a čas), ...

Definice 1 (Vektor).

Nechť $n \in \mathbb{N}$. Uspořádanou n -tici reálných čísel v_1, v_2, \dots, v_n

$$\vec{v} = \begin{pmatrix} v_1 \\ v_2 \\ \vdots \\ v_n \end{pmatrix} \in \mathbb{R}^n$$

nazýváme (reálným) **vektorem**. Číslo n potom nazýváme **dimenzí** (rozměrem) vektoru \vec{v} a čísla v_1, v_2, \dots, v_n nazýváme **složky** vektoru \vec{v} .

Poznámka. Vektory se v literatuře někdy zapisují do řádku, tj. $\vec{v} = (v_1, v_2, \dots, v_n)$. Je-li potřeba použít ho jako sloupec, používá se na něj operace transpozice (viz dále v části o maticích, kdy je na vektor nahlízeno jako na matici o jediném řádku/sloupci), podobně obráceně.

- Sčítání vektorů definujeme po složkách, tj. pro $\vec{v}, \vec{w} \in \mathbb{R}^n$ máme

$$\vec{v} + \vec{w} = \begin{pmatrix} v_1 \\ v_2 \\ \vdots \\ v_n \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} w_1 \\ w_2 \\ \vdots \\ w_n \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} v_1 + w_1 \\ v_2 + w_2 \\ \vdots \\ v_n + w_n \end{pmatrix} \in \mathbb{R}^n.$$

Je zřejmé, že je možné sčítat pouze vektory o stejné dimenzi.

- Násobení vektoru $\vec{v} \in \mathbb{R}^n$ skalárem $\alpha \in \mathbb{R}$ definujeme tak, že každou složku vektoru \vec{v} vynásobíme skalárem α , tj.

$$\alpha \vec{v} = \alpha \begin{pmatrix} v_1 \\ v_2 \\ \vdots \\ v_n \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \alpha v_1 \\ \alpha v_2 \\ \vdots \\ \alpha v_n \end{pmatrix} \in \mathbb{R}^n.$$

Definice 2 (Nulový vektor).

Vektor

$$\vec{0} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{pmatrix}$$

nazýváme **nulový vektor**.

Pro libovolné $\alpha \in \mathbb{R}, \vec{v} \in \mathbb{R}^n$ platí:

- $\vec{v} + \vec{0} = \vec{v}$,
- $\alpha \vec{0} = \vec{0}$.

Definice 3 (Opačný vektor).

Vektor $-\vec{v} = -1\vec{v}$ nazýváme **opačný vektor** k vektoru \vec{v} .

Platí

$$\vec{v} + (-\vec{v}) = \vec{v} - \vec{v} = \vec{0}.$$

Vlastnosti operací na vektorech

Pro všechny vektory $\vec{v}, \vec{w} \in \mathbb{R}^n$ a skaláry $\alpha, \beta \in \mathbb{R}$ platí:

(i) $\vec{v} + \vec{w} = \vec{w} + \vec{v}$,	(iv) $(\alpha + \beta)\vec{v} = \alpha\vec{v} + \beta\vec{v}$,
(ii) $\alpha\vec{v} = \vec{v}\alpha$,	(v) $\alpha(\beta\vec{v}) = (\alpha\beta)\vec{v}$,
(iii) $\alpha(\vec{v} + \vec{w}) = \alpha\vec{v} + \alpha\vec{w}$,	(vi) $1\vec{v} = \vec{v}$.

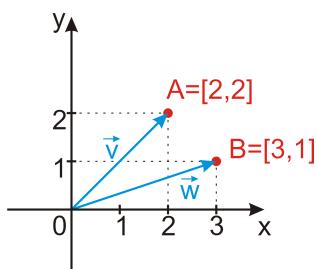
Definice 4 (Vektorový prostor).

Množinu všech n -rozměrných vektorů s operacemi sčítání vektorů a násobení vektoru reálným číslem nazýváme *n-rozměrný vektorový prostor*.

Poznámka. Vektorový prostor je uzavřen na operace sčítání vektorů a násobení vektoru reálným číslem. Tj. je-li V vektorový prostor, $\vec{v}, \vec{w} \in V$, $a, b \in \mathbb{R}$, pak

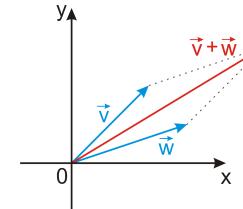
- $\vec{v} + \vec{w} \in V$,
- $a\vec{v} \in V$,
- $a\vec{v} + b\vec{w} \in V$.

Geometricky lze vektory (dimenze 2 a 3) zobrazit jako orientované průvodce bodů (v rovině, nebo v prostoru). Na obr. 2.1 Vektory v rovině figure.2.1 jsou zobrazeny vektory $\vec{v} = \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \end{pmatrix}$ a $\vec{w} = \begin{pmatrix} 3 \\ 1 \end{pmatrix}$.

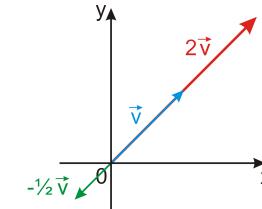

Obr. 2.1: Vektory v rovině.

Operaci sčítání vektorů lze snadno znázornit pomocí tzv. rovnobežníkového pravidla (viz obr. 2.2 Sčítání vektorů figure.2.2). Násobení konstantou $\alpha \in \mathbb{R}$ geometricky znamená prodloužení vektoru (pro $\alpha > 1$), žádnou změnu (pro $\alpha = 1$), nebo jeho zkrácení (pro $\alpha < 1$) při zachování jeho směru. Vynásobení zápornou konstantou navíc vektor otáčí (viz obr. 2.3 Násobení vektoru konstantou figure.2.3).

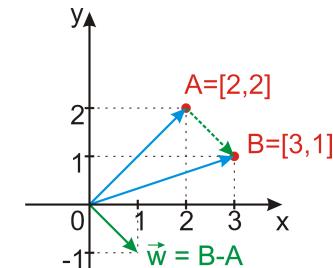

Obr. 2.2: Sčítání vektorů.

Obr. 2.3: Násobení vektoru konstantou.

Vektor lze zadat také pomocí jeho počátečního a koncového bodu. Vektor $\vec{w} = \overrightarrow{AB} = B - A$ je orientovaná úsečka z bodu A do bodu B , viz obr. 2.4 Vektor $\vec{w} = B - A$ figure.2.4.

Obr. 2.4: Vektor $\vec{w} = B - A$.

Poznámka. Protože vektor je dán jen svou velikostí a směrem, zelené šipky na obr. 2.4 Vektor $\vec{w} = B - A$ figure.2.4 jsou jen různá umístění téhož vektoru $\vec{w} = \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix}$.

Definice 5 (Lineární kombinace).

Nechť $\vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_m \in \mathbb{R}^n$ a $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_m \in \mathbb{R}$. Vektor

$$\vec{w} = \alpha_1\vec{v}_1 + \alpha_2\vec{v}_2 + \dots + \alpha_m\vec{v}_m = \sum_{i=1}^m \alpha_i\vec{v}_i$$

nazýváme *lineární kombinace* vektorů $\vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_m$.

Příklad 1. Vektor $\vec{w} = \begin{pmatrix} -1 \\ 5 \\ 4 \end{pmatrix}$ je lineární kombinací vektorů $\vec{u} = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{pmatrix}$ a $\vec{v} = \begin{pmatrix} -3 \\ 1 \\ -2 \end{pmatrix}$, neboť $2\vec{u} + \vec{v} = 2 \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} -3 \\ 1 \\ -2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 \cdot 1 + (-3) \\ 2 \cdot 2 + 1 \\ 2 \cdot 3 + (-2) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -1 \\ 5 \\ 4 \end{pmatrix} = \vec{w}$.

Definice 6 (Lineární závislost).

Řekneme, že vektory $\vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_m \in \mathbb{R}^n$ jsou **lineárně závislé**, jestliže je jeden z těchto vektorů lineární kombinací ostatních. V opačném případě řekneme, že jsou **lineárně nezávislé**.

Platí 1. Vektory $\vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_m \in \mathbb{R}^n$ jsou lineárně závislé právě tehdy, když existují taková čísla $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_m \in \mathbb{R}$, že aspoň jedno z nich je nenulové a platí

$$\sum_{i=1}^m \alpha_i \vec{v}_i = \alpha_1 \vec{v}_1 + \alpha_2 \vec{v}_2 + \dots + \alpha_m \vec{v}_m = \vec{0}.$$

Poznámka. Vektory $\vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_m \in \mathbb{R}^n$ jsou zcela jistě závislé, jestliže:

- je mezi nimi aspoň jeden nulový vektor,
- jsou mezi nimi aspoň dva vektory stejné,
- jeden z daných vektorů je násobkem jiného,
- $m > n$ (vektorů je větší počet, než je jejich dimenze).

Příklad 2. Vektory $\vec{u} = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{pmatrix}$, $\vec{v} = \begin{pmatrix} -3 \\ 1 \\ -2 \end{pmatrix}$ a $\vec{w} = \begin{pmatrix} -1 \\ 5 \\ 4 \end{pmatrix}$ jsou lineárně závislé, neboť $\vec{w} = 2\vec{u} + \vec{v}$, tj.

$$2\vec{u} + \vec{v} - \vec{w} = \vec{0}.$$

Definice 7 (Skalární součin).

Nechť $\vec{v}, \vec{w} \in \mathbb{R}^n$. Číslo

$$\langle \vec{v}, \vec{w} \rangle = \vec{v} \cdot \vec{w} = v_1 w_1 + v_2 w_2 + \dots + v_m w_m = \sum_{i=1}^m v_i w_i$$

nazýváme **skalární součin** vektorů \vec{v}, \vec{w} .

Příklad 3.

$$\langle \begin{pmatrix} -3 \\ 7 \\ -2 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} -1 \\ 5 \\ 4 \end{pmatrix} \rangle = (-3) \cdot (-1) + 7 \cdot 5 + (-2) \cdot 4 = 3 + 35 - 8 = 30.$$

§ 2.2 Příklady k procvičení

Příklad 4. Jsou dány vektory

$$u = \begin{pmatrix} 2 \\ 3 \\ -5 \end{pmatrix}, \quad v = \begin{pmatrix} -1 \\ 4 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad w = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 1 \end{pmatrix}.$$

Spočtěte:

- (i) $5w - u$, (iii) $\langle u, v \rangle = u \cdot v$,
 (ii) $3u - 2v + w$, (iv) $\langle 2u - w, -v \rangle = (2u - w) \cdot (-v)$.

§ 2.3 Wolfram|Alpha

- Součet vektorů.

$$(1, 3, 2) + (-2, 4, 5)$$

- Násobení vektoru konstantou.

$$-2 (-1, 0, 2)$$

- Lineární kombinace vektorů.

$$4 (-1, 0, 2) - 3 (5, 4, -6)$$

- Skalární součin.

$$(-1, 0, 2) \cdot (5, 4, -6)$$

- Lineární (ne)závislost.

$$\text{linear independence } (-1, 0, 2), (5, 4, -6), (1, 2, 3), (0, 2, 5)$$

3 Matice

§ 3.1 Definice a operace

Definice 8 (Matici).

(Reálnou) *matici* typu $m \times n$ rozumíme obdélníkové číselné schéma

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{pmatrix},$$

kde čísla $a_{ij} \in \mathbb{R}$, $i = 1, \dots, m$, $j = 1, \dots, n$, nazýváme prvky matice A . Množinu všech matic typu $m \times n$ značíme $\text{Mat}_{m \times n}(\mathbb{R})$. Matici A s prvky a_{ij} značíme také $A = (a_{ij})$.

Poznámka. V předchozí definici m značí počet řádků a n počet sloupců matice A . Prvek a_{ij} se nachází v i -tém řádku a j -tému sloupci matice A .

- Sčítání matic stejných rozměrů definujeme po složkách, tj. pro $A, B \in \text{Mat}_{m \times n}(\mathbb{R})$ máme

$$A + B = (a_{ij}) + (b_{ij}) = (a_{ij} + b_{ij}) \in \text{Mat}_{m \times n}(\mathbb{R}).$$

Příklad 5.

$$\begin{pmatrix} 2 & -1 \\ 0 & 1 \\ 5 & 3 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} -2 & 7 \\ 4 & -2 \\ 1 & 8 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2-2 & -1+7 \\ 0+4 & 1-2 \\ 5+1 & 3+8 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 6 \\ 4 & -1 \\ 6 & 11 \end{pmatrix}$$

Příklad 6.

$$\begin{pmatrix} 5 & 0 \\ 4 & 1 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 7 & 2 & 5 \\ 4 & 1 & 0 \end{pmatrix} = \text{Nelze sečíst, matice mají různé rozměry.}$$

- Násobení matice $A \in \text{Mat}_{m \times n}(\mathbb{R})$ skalárem $\alpha \in \mathbb{R}$ definujeme tak, že každou složku matice A vynásobíme skalárem α , tj.

$$\alpha A = \alpha(a_{ij}) = (\alpha a_{ij}) \in \text{Mat}_{m \times n}(\mathbb{R}).$$

Příklad 7.

$$7 \begin{pmatrix} -2 & 7 \\ 4 & -1 \\ 1 & 8 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 7 \cdot (-2) & 7 \cdot 7 \\ 7 \cdot 4 & 7 \cdot (-1) \\ 7 \cdot 1 & 7 \cdot 8 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -14 & 49 \\ 28 & -7 \\ 7 & 56 \end{pmatrix}$$

Vlastnosti operací na maticích

Pro všechny matice $A, B \in \text{Mat}_{m \times n}(\mathbb{R})$ a skaláry $\alpha, \beta \in \mathbb{R}$ platí:

(i) $A + B = B + A$,	(iv) $(\alpha + \beta)A = \alpha A + \beta A$,
(ii) $\alpha A = A\alpha$,	(v) $\alpha(\beta A) = (\alpha\beta)A$,
(iii) $\alpha(A + B) = \alpha A + \alpha B$,	(vi) $1A = A$.

Definice 9.

Nechť $A = (a_{ij}) \in \text{Mat}_{m \times n}(\mathbb{R})$.

- Platí-li $m = n$, nazýváme matici A *čtvercová matice* řádu m (řádu n).
- Prvky a_{ii} čtvercové matice nazýváme prvky *hlavní diagonály*.
- Matice, jejíž všechny prvky jsou nulové, nazýváme *nulová matice* a značíme O .
- Čtvercovou matici, která má na hlavní diagonále jedničky a všude jinde nuly, nazýváme *jednotkovou matici* a značíme I .
- Matice, jejíž každý řádek začíná větším počtem nul než řádek přecházející, nazýváme *schodovitou matici*.
- Matice

$$A^T = (a_{ji}) \in \text{Mat}_{n \times m}(\mathbb{R})$$

nazýváme *transponovaná matice* k matici A . (Transponovaná matice vznikne zájemnou řádků a sloupců původní matice.)

Příklad 8. Jsou dány matice

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}, B = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & 0 & -4 \end{pmatrix}, C = \begin{pmatrix} 2 & -1 & 0 \\ 0 & 1 & 3 \\ 0 & 1 & 0 \end{pmatrix}, D = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 2 & 0 \\ 3 & -4 \end{pmatrix}.$$

- Matice A je čtvercovou maticí řádu 2, je to jednotková matice a je schodovitá.
- Matice B je schodovitá.

- Matice C je čtvercová řádu 3, není schodovitá.
- Matice D je transponovaná k matici B , tj. $D = B^T$ a $B = D^T$.

Definice 10 (Násobení matic).

Nechť matice A je typu $m \times p$ a B je matice typu $p \times n$. Součinem matic A a B (v tomto pořadí) rozumíme matici C typu $m \times n$, pro jejíž prvky platí

$$\begin{aligned} c_{ij} &= a_{i1}b_{1j} + a_{i2}b_{2j} + \cdots + a_{ip}b_{pj} = \\ &= \sum_{k=1}^p a_{ik}b_{kj}, \end{aligned}$$

pro $i = 1, \dots, m$, $j = 1, \dots, n$. Píšeme $C = AB$

Poznámka. Při násobení matic v předchozí definici vznikl prvek c_{ij} jako skalární součin i -tého řádku matice A a j -tého sloupce matice B .

Příklad 9.

$$\begin{aligned} \begin{pmatrix} 3 & 0 & -2 \\ 1 & 4 & 3 \\ 2 & 7 & 1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 2 & 1 \\ 0 & -4 \\ 5 & 9 \end{pmatrix} &= \\ &= \begin{pmatrix} 3 \cdot 2 + 0 \cdot 0 + (-2) \cdot 5 & 3 \cdot 1 + 0 \cdot (-4) + (-2) \cdot 9 \\ 1 \cdot 2 + 4 \cdot 0 + 3 \cdot 5 & 1 \cdot 1 + 4 \cdot (-4) + 3 \cdot 9 \\ 2 \cdot 2 + 7 \cdot 0 + 1 \cdot 5 & 2 \cdot 1 + 7 \cdot (-4) + 1 \cdot 9 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -4 & -15 \\ 17 & 12 \\ 9 & -17 \end{pmatrix} \end{aligned}$$

$$\begin{pmatrix} 2 & 1 \\ 0 & -4 \\ 5 & 9 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 3 & 0 & -2 \\ 1 & 4 & 3 \\ 2 & 7 & 1 \end{pmatrix} = \text{X}$$

Matice nelze násobit, nemají správné rozměry $[(3 \times 2)(3 \times 3)]$.

Věta 1.

Nechť A , B , C jsou matice vhodných rozměrů. Pak platí

$$\begin{aligned} (AB)C &= A(BC), \\ A(B+C) &= AB+AC, \\ (A+B)C &= AC+BC. \end{aligned}$$

Poznámka. Součin matic *není* komutativní, tj. obecně nelze zaměňovat pořadí násobení matic.

Věta 2.

Nechť $A \in Mat_{m \times n}(\mathbb{R})$. Potom platí $A \cdot I_n = A$, $I_m \cdot A = A$.

Definice 11 (EŘO).

Následující úpravy matic nazýváme *ekvivalentní řádkové operace* (úpravy)

- výměna dvou řádků,
- vynásobení řádku nenulovým číslem,
- přičtení jednoho řádku k jinému,
- vynechání nulového řádku.

Říkáme, že matice A a B jsou ekvivalentní a píšeme $A \sim B$, jestliže lze matici A převést konečným počtem ekvivalentních úprav na matici B .

Věta 3.

Každou matici lze konečným počtem ekvivalentních řádkových úprav převést do schodovitého tvaru.

§ 3.2 Gaussova eliminační metoda

Pomocí *Gaussovy eliminační metody* (GEM) lze převést libovolnou matici do schodovitého tvaru.

Postup

- V matici najdeme sloupec nejvíce vlevo s alespoň jedním nenulovým prvkem.
- Zvolíme v tomto sloupci jeden z nenulových prvků (tzv. pivot) a přemístíme řádek, ve kterém se nachází, na pozici prvního řádku (pomocí výměny řádků).
- Pomocí EŘO vynulujeme prvky pod pivotem. Vznikne-li nulový řádek, vycházejme ho.
- Kroky (i)–(iii) opakujeme na podmatici vzniklé z původní matice vynecháním řádku s pivotem.
- Postup opakujeme, dokud není matice ve schodovitém tvaru

Poznámka. Kdykoliv během postupu můžeme některý řádek vynásobit, nebo vydělit vhodným číslem tak, abychom matici zjednodušili.

Příklad 10.

$$\begin{aligned} A &= \begin{pmatrix} 0 & -1 & 2 & 6 \\ 1 & 3 & -3 & 0 \\ 2 & 1 & 4 & 1 \end{pmatrix} \quad I \leftrightarrow II \sim \begin{pmatrix} 1 & 3 & -3 & 0 \\ 0 & -1 & 2 & 6 \\ 2 & 1 & 4 & 1 \end{pmatrix} \quad III - 2 \cdot I \\ &\sim \begin{pmatrix} 1 & 3 & -3 & 0 \\ 0 & -1 & 2 & 6 \\ 0 & -5 & 10 & 1 \end{pmatrix} \quad III - 5 \cdot II \sim \begin{pmatrix} 1 & 3 & -3 & 0 \\ 0 & -1 & 2 & 6 \\ 0 & 0 & 0 & -29 \end{pmatrix} \end{aligned}$$

Definice 12 (Hodnost matice).

Nechť $A \in Mat_{m \times n}(\mathbb{R})$. Hodnost $h(A)$ matice A rozumíme maximální počet lineárně nezávislých řádků (= počet lineárně nezávislých sloupců).

Věta 4.

- Hodnost matice ve schodovitém tvaru je rovna počtu jejích nenulových řádků.
- Matice transponovaná má stejnou hodnost jako matice původní.
- Ekvivalentní matice mají stejnou hodnost.

Příklad 11. V předchozím příkladu jsme zjistili, že

$$A = \begin{pmatrix} 0 & -1 & 2 & 6 \\ 1 & 3 & -3 & 0 \\ 2 & 1 & 4 & 1 \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} 1 & 3 & -3 & 0 \\ 0 & -1 & 2 & 6 \\ 0 & 0 & 0 & -29 \end{pmatrix},$$

tedy $h(A) = 3$.

Poznámka. Tímto způsobem lze také snadno zjistit, zda jsou dané vektory lineárně závislé, popř. z nich dokonce vybrat maximální počet lineárně nezávislých vektorů.

Vektory naskládáme jako sloupce do matice, tu převedeme do schodovitého tvaru. Lineárně nezávislé vektory jsou ty, které se nacházely ve sloupcích s pivoty.

Definice 13.

Nechť A je čtvercová matice rádu n . Jestliže existuje čtvercová matice A^{-1} rádu n taková, že platí

$$A \cdot A^{-1} = I = A^{-1} \cdot A,$$

nazýváme matici A^{-1} *inverzní maticí* k matici A .

Věta 5.

Nechť je A čtvercová matice rádu n . Potom k ní existuje inverzní matice A^{-1} právě tehdy, když má matice A lineárně nezávislé řádky (říkáme, že je regulární).

Z předchozí věty plyne, že inverzní matici lze najít jen ke čtvercové matici, která má plnou hodnost. To znamená, že ve schodovitém tvaru jsou všechni pivoti na její hlavní diagonále a v průběhu GEM se neobjeví žádný nulový řádek. Jádrem algoritmu pro výpočet inverzní matice je tzv. *úplná Gaussova eliminace*, která spočívá v tom, že po získání schodovitého tvaru pokračujeme stejným způsobem v nulování prvků nad pivoty (se kterými se už nehýbe), a to zprava doleva.

Postup

- K matici A přidáme jednotkovou matici stejně velikosti. Tím získáme rozšířenou matici $(A|I)$.
- Pomocí úplné Gaussovy eliminace převedeme matici A na diagonální matici (tj. matici, která má nenulové prvky pouze na hlavní diagonále). Všechny EŘO přitom provádíme s *celými* řádky matice $(A|I)$.
- Každý řádek matice $(A|I)$ vydělíme diagonálním prvkem matice A , který se v něm nachází.
- Tím jsme matici A převedli na matici I a matici I na matici A^{-1} . Výsledná rozšířená matice je tedy $(I|A^{-1})$.

Poznámka. Opět jako u „neúplné“ Gaussovy eliminační metody můžeme kdykoliv to jde matici zjednodušit vhodnou úpravou (zvláště vydělení řádku společným dělitelem všech jeho prvků).

Příklad 12. Najděte inverzní matice k maticím A , B a C .

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \\ 5 & 6 \end{pmatrix}, B = \begin{pmatrix} 1 & 3 & 2 \\ -1 & 0 & 4 \\ 2 & 3 & 3 \end{pmatrix}, C = \begin{pmatrix} 2 & 3 & -1 \\ 4 & 1 & 2 \\ 2 & -2 & 3 \end{pmatrix}$$

Matici A není čtvercová, tedy k ní neexistuje inverzní matice.

$$\begin{aligned} (B|I) &= \left(\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 3 & 2 & 1 & 0 & 0 \\ -1 & 0 & 4 & 0 & 1 & 0 \\ 2 & 3 & 3 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right) \text{II+I} \\ &\sim \left(\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 3 & 2 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 3 & 6 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & -3 & -1 & -2 & 0 & 1 \end{array} \right) \text{III+II} \\ &\sim \left(\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 3 & 2 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 3 & 6 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 5 & -1 & 1 & 1 \end{array} \right) \cdot \frac{1}{5} \\ &\sim \left(\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 3 & 2 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 3 & 6 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & -1/5 & 1/5 & 1/5 \end{array} \right) \text{I}-2\cdot\text{III} \\ &\sim \left(\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 3 & 2 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 3 & 6 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & -1/5 & 1/5 & 1/5 \end{array} \right) \text{II}-6\cdot\text{III} \\ &\sim \left(\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 3 & 0 & 7/5 & -2/5 & -2/5 \\ 0 & 3 & 0 & 11/5 & -1/5 & -6/5 \\ 0 & 0 & 1 & -1/5 & 1/5 & 1/5 \end{array} \right) \text{I-II} \\ &\sim \left(\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 0 & 0 & -4/5 & -1/5 & 4/5 \\ 0 & 3 & 0 & 11/5 & -1/5 & -6/5 \\ 0 & 0 & 1 & -1/5 & 1/5 & 1/5 \end{array} \right) \cdot \frac{1}{3} \\ &\sim \left(\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 0 & 0 & -4/5 & -1/5 & 4/5 \\ 0 & 1 & 0 & 11/15 & -1/15 & -6/15 \\ 0 & 0 & 1 & -1/5 & 1/5 & 1/5 \end{array} \right) = (I|B^{-1}) \end{aligned}$$

Tedy

$$B^{-1} = \begin{pmatrix} -4/5 & -1/5 & 4/5 \\ 11/15 & -1/15 & -6/15 \\ -1/5 & 1/5 & 1/5 \end{pmatrix} = \frac{1}{15} \cdot \begin{pmatrix} -12 & -3 & 12 \\ 11 & -1 & -6 \\ -3 & 3 & 3 \end{pmatrix}$$

$$\begin{aligned} (C|I) &= \left(\begin{array}{ccc|ccc} 2 & 3 & -1 & 1 & 0 & 0 \\ 4 & 1 & 2 & 0 & 1 & 0 \\ 2 & -2 & 3 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right) \text{II-2I} \\ &\sim \left(\begin{array}{ccc|ccc} 2 & 3 & -1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & -5 & 4 & -2 & 1 & 0 \\ 0 & -5 & 4 & -1 & 0 & 1 \end{array} \right) \text{III-II} \\ &\sim \left(\begin{array}{ccc|ccc} 2 & 3 & -1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & -5 & 4 & -2 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & -1 & 1 \end{array} \right) \end{aligned}$$

Matici C není regulární ($h(C) = 2$), tedy k ní neexistuje inverzní matice.

§ 3.3 Aplikace – Leslieho model růstu

Pomocí Leslieho modelu je možné odhadnout vývoj populace. Popíšeme si pouze její vytvoření a použití. Zkoumáme nějaký systém jednotlivců (zvířata, hmyz, buněčné kultury, …) rozdělený do n skupin (stáří, fáze vývoje, …). Stav v čase k je tedy dán vektorem

$$x_k = \begin{pmatrix} a_1 \\ a_2 \\ \vdots \\ a_n \end{pmatrix},$$

kde $a_i, i = 1, \dots, n$, je počet jedinců skupiny i v čase k . (Lineární) model vývoje takového systému je dán maticí $A \in \text{Mat}_{n \times n}(\mathbb{R})$, která popisuje změnu z x_k na x_{k+1} (jde o iterovaný proces):

$$x_{k+1} = Ax_k.$$

Leslieho matice má tvar

$$A = \begin{pmatrix} f_1 & f_2 & f_3 & \cdots & f_{n-2} & f_{n-1} & f_n \\ \tau_1 & 0 & 0 & \cdots & 0 & 0 & 0 \\ 0 & \tau_2 & 0 & \cdots & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \tau_3 & \cdots & 0 & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \cdots & \tau_{n-2} & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \cdots & 0 & \tau_{n-1} & 0 \end{pmatrix},$$

kde f_i je relativní plodnost a τ_i relativní přežití skupiny i .

Příklad 13. Uvažujme populaci nezmarů, kteří se dožívají tří měsíců. Každý nezmar splodí mezi prvním a druhým měsícem dva malé nezmárky, stejně tak mezi druhým a třetím měsícem života. Mladí nezmarři (do stáří jednoho měsíce) neplodí. Polovina nezmarů po dovršení druhého měsíce umírá, po dovršení třetího měsíce umírají všichni. Napište Leslieho matici nezmarřího modelu a určete složení populace, o složení (17, 102, 191) po třech měsících.

Řešení: Leslieho matice je

$$A = \begin{pmatrix} 0 & 2 & 2 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1/2 & 0 \end{pmatrix}.$$

Daná populace bude mít po třech měsících složení

$$A^3 \cdot (\text{počáteční složení}) = \begin{pmatrix} 0 & 2 & 2 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1/2 & 0 \end{pmatrix}^3 \cdot \begin{pmatrix} 17 \\ 102 \\ 191 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1189 \\ 136 \\ 293 \end{pmatrix}.$$

Poznámka. Z modelu daného Leslieho maticí lze snadno určit i přírůstek za období a také k jakém složení (vzhledem k "věkovým" skupinám) populace spěje. K obojímu se vrátíme po probrání náležitých matematických nástrojů. Populace z nezmařího příkladu má přírůstek cca 62% a ustálí se na složení cca 52 : 32 : 10. Tedy nejmladších bude (cca) 55,32%, středního věku 34,04% a seniorů 10,64%.

§ 3.4 Příklady k procvičení¹

Příklad 14. Jsou dány matice

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \\ 5 & 6 \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} -2 & 8 \\ 0 & 3 \\ 2 & 1 \end{pmatrix}.$$

Spočtěte:

- (i) $A + B$,
- (ii) $3A - 2B$,
- (iii) $A - 3B^T$,
- (iv) AB^T ,
- (v) AB .

Příklad 15. Jsou dány matice

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 5 & -2 \\ 0 & 4 & 3 \\ 2 & 0 & 1 \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} -4 & 0 & 2 \\ 1 & 1 & 1 \\ 2 & 0 & 0 \\ 1 & -3 & 2 \end{pmatrix}, \quad C = \begin{pmatrix} -2 & 5 \\ 0 & 3 \\ 1 & 1 \end{pmatrix}.$$

Určete, v jakém pořadí je lze vynásobit a násobení proveděte.

Příklad 16. Proveďte totéž, co v příkladu 15pr.15, pro transponované matice A^T, B^T, C^T .

Příklad 17. Pomocí Gaussovy eliminační metody převeďte matici D na schodovitý tvar.

$$D = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 3 & 1 & -1 \\ -2 & 1 & 3 \end{pmatrix}.$$

¹Největší matice v testu bude 3×3 nebo 4×4 . Je to test, ne reálný život. (Michael Sand)

Příklad 18. Určete hodnost matice

$$E = \begin{pmatrix} 1 & 5 & 3 & 0 \\ -1 & -2 & 0 & -4 \\ 0 & 2 & 2 & 0 \end{pmatrix}.$$

Dále určete, které sloupce v matici E jsou lineárně nezávislé.

Příklad 19. Najděte matici inverzní k zadaným maticím.

$$F = \begin{pmatrix} 2 & -1 & 0 \\ 1 & 0 & 3 \\ -3 & 1 & 2 \end{pmatrix}, \quad G = \begin{pmatrix} 4 & 2 & -3 \\ 1 & 0 & 2 \\ 2 & 2 & -7 \end{pmatrix}, \quad H = \begin{pmatrix} 1 & -2 & 0 & 1 \\ 3 & 1 & 2 & -2 \\ 0 & 1 & 3 & 0 \\ 2 & -2 & 3 & 1 \end{pmatrix}.$$

Příklad 20. Jsou dány matice

$$A = \begin{pmatrix} 2 & 1 \\ -1 & 3 \\ 4 & 5 \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} 0 & -2 \\ 3 & 1 \\ -1 & 2 \end{pmatrix}.$$

Spočtěte $3A - 2B, AB^T, A^T B$.

Příklad 21. Jsou dány vektory

$$u = \begin{pmatrix} -2 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}, \quad v = \begin{pmatrix} 3 \\ -1 \\ 4 \end{pmatrix}.$$

Spočtěte $\langle u, v \rangle, uv^T, u^T v$.

Příklad 22. Určete hodnost matice

$$A = \begin{pmatrix} 2 & -1 & 0 & 3 \\ 1 & 3 & 2 & -3 \\ -1 & 4 & 2 & -6 \end{pmatrix}.$$

Příklad 23. Napište příklady matic o hodnosti 1, 2, 3 a 4 a hodnost zdůvodněte.

Příklad 24. Jsou dány vektory

$$u_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 4 \\ 0 \end{pmatrix}, u_2 = \begin{pmatrix} -1 \\ 2 \\ 1 \end{pmatrix}, u_3 = \begin{pmatrix} -6 \\ 0 \\ 4 \end{pmatrix}, u_4 = \begin{pmatrix} 1 \\ -2 \\ 3 \end{pmatrix}, u_5 = \begin{pmatrix} 0 \\ 2 \\ -1 \end{pmatrix}.$$

Vyberte z nich co nejvíce lineárně nezávislých vektorů.

Příklad 25. Najděte inverzní matici k maticím

$$A = \begin{pmatrix} -2 & 1 & 3 \\ 2 & -2 & 1 \\ 1 & -3 & 3 \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} 3 & 2 & 1 & -2 \\ 0 & 1 & 0 & -1 \\ 2 & 1 & 1 & -2 \\ 2 & -3 & 0 & 3 \end{pmatrix}.$$

§ 3.5 Wolfram|Alpha

- Součet matic.

```
{(-1,0,2),(5,4,-6),(1,2,3)} + {(2,1,0),(6,-3,4),(2,2,5)}
```

- Násobení matic konstantou.

```
3 {(5,-3,0),(2,1,-3),(4,0,3)}
```

- Lineární kombinace matic.

```
-2 {(3,3,2),(-2,1,6),(1,5,3)} +5 {(2,2,-2),(3,-6,1),(0,2,7)}
```

- Součin matic.

```
{(-1,1,0,2),(5,4,-4,-6),(3,5,2,-3)}.{(0,1),(3,-3),(2,-1),(5,0)}
```

- Hodnost matic.

```
rank{ (5,-4,8),(3,-3,4),(3,-3,4),(2,-1,4) }
```

- Transponovaná matice.

```
transpose{ (4,2,-1),(3,9,5),(2,-1,1),(1,6,-2) }
```

- Inverzní matice.

```
inverse{ (2,-1,3),(0,-3,2),(2,-1,5) }
```

4 Soustavy lineárních rovnic I

§ 4.1 Definice a pojmy

Definice 14 (Soustava lineárních rovnic).

Nechtí $a_{ij} \in \mathbb{R}$, $b_i \in \mathbb{R}$, $i = 1, \dots, m$, $j = 1, \dots, n$. Soustavou m lineárních rovnic o n neznámých x_1, x_2, \dots, x_n rozumíme soustavu rovnic

$$\begin{aligned} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n &= b_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n &= b_2 \\ &\vdots \\ a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n &= b_m \end{aligned} \quad (\text{SLR})$$

Věta 6.

Řešení soustavy lineárních rovnic (SLRDefinice a pojmyAMS.2) rozumíme uspořádanou n -tici reálných čísel r_1, r_2, \dots, r_n , po jejichž dosazení za neznámé x_1, x_2, \dots, x_n (v tomto pořadí) do soustavy lineárních rovnic dostaneme ve všech rovnicích identity.

Definice 15 (Matici soustavy).

- Matici

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{pmatrix}$$

nazýváme *maticí soustavy* (SLRDefinice a pojmyAMS.2).

- Matici

$$A_r = \left(\begin{array}{cccc|c} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} & b_1 \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} & b_2 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} & b_m \end{array} \right)$$

nazýváme *rozšířenou maticí soustavy* (SLRDefinice a pojmyAMS.2).

Poznámka. Soustavu (SLRDefinice a pojmyAMS.2) můžeme zapsat v maticové formě:

$$\begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} b_1 \\ b_2 \\ \vdots \\ b_m \end{pmatrix},$$

po příslušném označení $Ax = b$.

Definice 16 (Homogenní soustava lineárních rovnic).

Jestliže v soustavě (SLRDefinice a pojmyAMS.2) platí

$$b_1 = b_2 = \dots = b_m = 0,$$

nazýváme tuto soustavu *homogenní*. V opačném případě se nazývá soustava *nehomogenní*.

Poznámka. Homogenní soustava lineárních rovnic má buď pouze triviální řešení (jestliže $h(A) = n$), nebo nekonečně mnoho řešení (jestliže $h(A) < n$), která lze vyjádřit pomocí $n - h(A)$ nezávislých parametrů.

Věta 7 (Frobeniova).

Soustava lineárních rovnic $Ax = b$ je řešitelná právě tehdy, když matice soustavy A a rozšířená matice soustavy $A_r = (A|b)$ mají stejnou hodnost.

Počet řešení SLR

- Jestliže $h(A) \neq h(A_r)$, soustava **nemá řešení**.
- Jestliže $h(A) = h(A_r) = n$, soustava **má právě jedno řešení**.
- Jestliže $h(A) = h(A_r) < n$, soustava **má nekonečně mnoho řešení**, která lze vyjádřit pomocí $n - h(A)$ nezávislých parametrů.

§ 4.2 Řešení soustav lineárních rovnic**Definice 17** (Ekvivalentní soustavy lineárních rovnic).

Dvě soustavy lineárních rovnic se nazývají *ekvivalentní*, jestliže mají shodné řešení.

Postup

- Pomocí GEM převedeme rozšířenou matici soustavy $A_r = (A|b)$ na schodovitý tvar.
- Pomocí Frobeniových vět rozhodneme, zda má soustava řešení.
- Je-li soustava řešitelná, přiřadíme schodovité matici soustavu lineárních rovnic. Tato je ekvivalentní s původní soustavou.
- Postupně řešíme rovnice od poslední a získané výsledky dosazujeme do následujících rovnic. Má-li soustava nekonečně mnoho řešení, zvolíme vhodné proměnné za nezávislé parametry.

Poznámka. Je-li matice A soustavy $Ax = b$ regulární, pak má tato soustava vždy jediné řešení. Toto řešení je možné získat použitím inverzní matice A^{-1} .

$$\begin{aligned} Ax &= b \quad / A^{-1} \\ A^{-1}Ax &= A^{-1}b \\ Ix &= A^{-1}b \\ x &= A^{-1}b. \end{aligned}$$

Pozor, obě strany rovnice musíme vynásobit maticí ze stejné strany (zde zleva), protože násobení matic není komutativní.

Příklad 26.

$$\begin{aligned} x + y + z &= 3 \\ 2x + 7y + z &= -2 \\ x + 2y + z &= 4 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} A &= \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & 7 & 1 \\ 1 & 2 & 1 \end{pmatrix}, \quad b = \begin{pmatrix} 3 \\ -2 \\ 4 \end{pmatrix}, \quad A^{-1} = \begin{pmatrix} 5 & 1 & -6 \\ -1 & 0 & 1 \\ -3 & -1 & 5 \end{pmatrix} \\ \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} &= A^{-1} \cdot b = \begin{pmatrix} 5 & 1 & -6 \\ -1 & 0 & 1 \\ -3 & -1 & 5 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 3 \\ -2 \\ 4 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -11 \\ 1 \\ 13 \end{pmatrix} \end{aligned}$$

Řešení je tedy $x = -11$, $y = 1$, $z = 13$.

§ 4.3 Příklady k procvičení**Příklad 27.** Vyřešte soustavu lineárních rovnic:

(i)

$$\begin{aligned} 2x + 3y - z &= 9, \\ x - y + z &= -2, \\ -x + 2y - 3z &= 6, \end{aligned}$$

(v)

$$\begin{aligned} x + y + z &= 6, \\ x - y + z &= 2, \\ x - 2y - 2z &= -6, \end{aligned}$$

(ii)

$$\begin{aligned} x + 3y + 2z &= -1, \\ 2x + 7y + 6z &= 3, \\ x + 5y + 6z &= 13, \end{aligned}$$

(vi)

$$\begin{aligned} x + y + z &= 6, \\ x + 2y - 2z &= 4, \\ 2x + 3y - z &= 10, \end{aligned}$$

(iii)

$$\begin{aligned} 2x - 3y - 6z &= -13, \\ x - y - 2z &= -5, \\ -x + 2y + 4z &= 8, \end{aligned}$$

(vii)

$$\begin{aligned} 2x + 2y + z &= -1, \\ -3x + y &= 0, \\ 2x + 3y - z &= 1, \\ 4x + 5y &= 0, \end{aligned}$$

(iv)

$$\begin{aligned} 2x_1 + 3x_2 - x_4 &= 1, \\ 3x_1 + 2x_2 + 4x_3 - 2x_4 &= 3, \\ x_1 - x_2 + 4x_3 - x_4 &= 2, \end{aligned}$$

(viii)

$$\begin{aligned} -3x + y - 2z &= 4, \\ -3x + y - z &= 2, \\ x + 3y - 5z &= -2, \\ 4x + 5y - 3z &= 1, \end{aligned}$$

(ix)

$$\begin{aligned}x + y - 2z - w &= 2, \\-2x + 3y - z + 2w &= 1, \\3x + 2y - z - 3w &= -2, \\4x - 2y - 3z - 2w &= 1.\end{aligned}$$

(x)

$$\begin{aligned}x_1 + x_2 - 2x_3 - x_4 &= 2, \\2x_1 - 2x_2 + x_3 + 2x_4 &= 3, \\x_1 - 3x_2 + 3x_3 + 3x_4 &= 1, \\4x_1 - 4x_2 + 2x_3 + 4x_4 &= 6.\end{aligned}$$

§ 4.4 Wolfram|Alpha

- Řešení soustavy lineárních rovnic.

```
solve 2x+3y-z=2,5x-y-4z=7,x-y+6z=1
```

```
solve x1+3x2-5x3+x4=12,2x1-x2+x3-x4=-5,x3-5x4=1
```

5 Determinanty

§ 5.1 Definice a determinanty do řádu 3

Definice 18 (Permutace).

Nechť jsou dána čísla $1, 2, \dots, n$. *Permutací* těchto prvků rozumíme uspořádanou n -tici, která vznikla jejich přeskládáním. *Inverzí* rozumíme záměnu i -tého a j -tého prvku v permutaci.

Poznámka. Počet permutací n -prvkové množiny je $n! = n \cdot (n-1) \cdots 2 \cdot 1$. Např. permutací prvků $1, 2, 3$ je $3! = 3 \cdot 2 \cdot 1 = 6$, konkrétně:

$$(1, 2, 3), (1, 3, 2), (2, 1, 3), (2, 3, 1), (3, 1, 2), (3, 2, 1).$$

Definice 19 (Determinant).

Nechť A je čtvercová matice řádu n . *Determinant* matice A je číslo $\det A = |A| \in \mathbb{R}$,

$$\det A = \sum (-1)^p a_{1k_1} a_{2k_2} \cdots a_{nk_n},$$

kde sčítáme přes všechny permutace (k_1, k_2, \dots, k_n) sloupcových indexů. Číslo p značí počet inverzí příslušné permutace.

Poznámka. Podle definice tedy „stačí“ vzít po jednom prvku z každého rádku tak, aby žádné dva nebyly ze stejného sloupce. Tyto prvky mezi sebou vynásobit. Determinant je právě součtem všech těchto součinů. Z toho je vidět, že definice není vhodná pro počítání determinantů matic větších rozměrů.

Výpočet determinantů nižších řádů

- Determinant řádu 1:

$$\det(a_{11}) = a_{11}.$$

- Determinant řádu 2 – křížové pravidlo:

$$\det \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{pmatrix} = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{vmatrix} = a_{11}a_{22} - a_{21}a_{12}.$$

- Determinant řádu 3 – Sarrusovo pravidlo

$$\det A = \det \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{pmatrix} = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{vmatrix}$$

$$= a_{11}a_{22}a_{33} + a_{21}a_{32}a_{13} + a_{31}a_{12}a_{23} - a_{31}a_{22}a_{13} - a_{11}a_{32}a_{23} - a_{21}a_{12}a_{33}.$$

§ 5.2 Determinanty vyšších řádů

Definice 20.

Nechť A je čtvercová matice řádu n . Vynecháme-li v matici A i -tý rádek j -tý sloupec, označujeme determinant vzniklé submatice M_{ij} a nazýváme jej *minor* příslušný prvku a_{ij} . Číslo

$$A_{ij} = (-1)^{i+j} M_{ij}$$

nazýváme *algebraický doplněk* prvku a_{ij} .

Věta 8 (Laplaceův rozvoj).

Nechť A je čtvercová matice řádu n . Pro libovolný řádek (sloupec) determinantu $\det A$ platí

$$\det A = a_{1j}A_{1j} + a_{2j}A_{2j} + \cdots + a_{nj}A_{nj} = \sum_{i=1}^n a_{ij}A_{ij}$$

$$(\det A = a_{i1}A_{i1} + a_{i2}A_{i2} + \cdots + a_{in}A_{in} = \sum_{j=1}^n a_{ij}A_{ij}).$$

Příklad 28. Je dán determinant

$$\det A = \begin{vmatrix} -2 & 3 & 1 \\ 4 & 5 & 0 \\ 3 & -1 & -4 \end{vmatrix}.$$

Protože druhý řádek a třetí sloupec obsahuje nulu, je vhodné zvolit pro Laplaceův rozvoj jeden z nich. Zvolme druhý řádek a počítejme:

$$\begin{vmatrix} -2 & 3 & 1 \\ 4 & 5 & 0 \\ 3 & -1 & -4 \end{vmatrix}, \quad a_{21} = 4, \quad M_{21} = \begin{vmatrix} 3 & 1 \\ -1 & -4 \end{vmatrix},$$

$$A_{21} = (-1)^{2+1} \cdot M_{21} = (-1) \cdot [-12 - (-1)] = 11$$

$$\begin{vmatrix} -2 & 3 & 1 \\ 4 & 5 & 0 \\ 3 & -1 & -4 \end{vmatrix}, \quad a_{22} = 5, \quad M_{22} = \begin{vmatrix} -2 & 1 \\ 3 & -4 \end{vmatrix},$$

$$A_{22} = (-1)^{2+2} \cdot M_{22} = 1 \cdot [8 - 3] = 5$$

$$\begin{vmatrix} -2 & 3 & 1 \\ 4 & 5 & 0 \\ 3 & -1 & -4 \end{vmatrix}, \quad a_{23} = 0, \quad M_{23} = \begin{vmatrix} -2 & 3 \\ 3 & -1 \end{vmatrix},$$

$$A_{23} = (-1)^{2+3} \cdot M_{23} = (-1) \cdot [2 - 9] = 7.$$

Odtud

$$\det A = a_{21}A_{21} + a_{22}A_{22} + a_{23}A_{23} = 4 \cdot 11 + 5 \cdot 5 + 0 \cdot 7 = 69.$$

Poznámka. Determinant řádu n se pomocí Laplaceova rozvoje převede na nejvýše n determinantů řádu $n-1$. Přitom cílem je převést determinant vyššího řádu na determinnty řádu 2 nebo 3, které lze snadno spočítat krížovým, resp. Sarrusovým pravidlem. Např. determinant řádu 5 vede na nejvýše 5 determinantů řádu 4. Z nich každý vede na nejvýše 4 determinnty řádu 3. Celkem tedy determinant řádu 5 vede na nejvýše 20 determinantů řádu 3, popř. na 60 determinantů řádu 2. Proto je velmi vhodné vybírat pro rozvoj řádek, nebo sloupec obsahující co největší počet nulových prvků.

§ 5.3 Úpravy determinantů**Věta 9** (Operace nemění hodnotu determinantu).

Ponechání jednoho řádku/sloupce beze změny a přičtení jeho násobku k jinému řádku/sloupci nemění hodnotu determinantu.

Příklad 29.

$$\begin{array}{ccc|c} 1 & 2 & 3 & I \\ 2 & 0 & 1 & II - 2I \\ -3 & 2 & -1 & III + 3I \end{array} = \begin{array}{ccc|c} 1 & 2 & 3 & \\ 0 & -4 & -5 & \\ 0 & 8 & 8 & \end{array}$$

$$= 1 \cdot (-1)^{1+1} \cdot \begin{vmatrix} -4 & -5 \\ 8 & 8 \end{vmatrix} = 1 \cdot (-32 + 40) = 8.$$

Věta 10 (Operace mění hodnotu determinantu).

- Zámena dvou řádků/sloupčů determinantu změní jeho znaménko.
- Vynásobení řádku/sloupce nenulovým číslem α zvětší hodnotu determinantu α -krát. (Tj. z řádků/sloupčů lze vytýkat před determinant.)

Příklad 30.

$$\begin{array}{ccc|c} 4 & 2 & 8 & I \leftrightarrow II \\ 1 & 0 & 2 & \\ 3 & 5 & 4 & \end{array} = -\begin{array}{ccc|c} 1 & 0 & 2 & \\ 4 & 2 & 8 & \\ 3 & 5 & 4 & \end{array} = -2 \cdot \begin{array}{ccc|c} 1 & 0 & 2 & \\ 2 & 1 & 4 & \\ 3 & 5 & 4 & \end{array}$$

Věta 11.

Jsou dány čtvercové matice A, B řádu n .

- | A | = 0 \Leftrightarrow řádky nebo sloupce matice A jsou lineárně závislé,
- matice A obsahuje nulový řádek nebo sloupec $\Rightarrow |A| = 0$,
- $|A^T| = |A|$,
- jestliže je $|A| \neq 0$, pak $|A^{-1}| = \frac{1}{|A|}$,
- $|A \cdot B| = |A| \cdot |B|$,
- determinant matice ve schodovitém tvaru je roven součinu prvků na její hlavní diagonále.

§ 5.4 Vektorový součin – postup

Pomocí determinantů je možné počítat *vektorový součin* dvou vektorů délky tří. V postupu jsou využity směrové elementy pro jednotlivé osy, tedy postupně pro osy x, y a z jde o

$$i = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad j = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \quad \text{a} \quad k = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}.$$

Na rozdíl od skalárního součinu, kdy je výsledkem skálař (číslo), výsledkem vektorového součinu je opět vektor. Tento výsledný vektor je kolmý k oběma násobeným vektorům a jeho směr lze určit podle pravidla pravé ruky. Představíme si, jak násobené vektorové určují rovinu a vycházejí z jednoho bodu. Pak kolmý směr je z tohoto výchozího bodu nahoru nebo dolů s ohledem na danou rovinu. Uchopíme-li tuto osu do pravé ruky tak, aby prsty směrovaly od prvního násobeného vektoru k druhému, potom vztyčený palec ukazuje směr výsledného vektoru.

Vektorový součin se značí $u \times v$ a z popisu výše je zřejmé, že záleží na pořadí v jakém násobíme, protože při jeho změně směruje výsledný vektor přesně na opačnou stranu.

Samotný postup si nejsnadněji ukážeme na konkrétním příkladu.

Příklad 31. Jsou dány vektorové

$$u = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{pmatrix}, \quad v = \begin{pmatrix} -2 \\ 1 \\ 5 \end{pmatrix}.$$

Vypočítejte $u \times v$ a $v \times u$.

Pro výpočet vektorového součinu sestavíme determinant, kde v prvním řádku budou směrové elementy i, j, k , ve druhém řádku bude první násobený vektor a na posledním řádku bude druhý násobený vektor.

Tento determinant vypočítáme pomocí Sarrusova pravidla, tj.

$$u \times v = \begin{vmatrix} i & j & k \\ 1 & 2 & 3 \\ -2 & 1 & 5 \end{vmatrix} = 7i - 11j + 5k = 7 \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} - 11 \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} + 5 \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 7 \\ -11 \\ 5 \end{pmatrix}.$$

Podobně vypočítáme druhé pořadí násobení, tj.

$$v \times u = \begin{vmatrix} i & j & k \\ -2 & 1 & 5 \\ 1 & 2 & 3 \end{vmatrix} = -7i + 11j - 5k = -7 \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} + 11 \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} - 5 \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -7 \\ 11 \\ -5 \end{pmatrix}.$$

§ 5.5 Příklady k procvičení

Příklad 32. Určete determinanty:

(i) $|-8|$,

(iv) $\begin{vmatrix} 5 & 0 & 1 \\ 2 & 3 & 0 \\ 1 & 8 & -3 \end{vmatrix}$,

(ii) $\begin{vmatrix} 2 & -3 \\ 1 & 5 \end{vmatrix}$,

(v) $\begin{vmatrix} x^2 & 1-x \\ 5x & 3 \end{vmatrix}$,

(iii) $\begin{vmatrix} 1 & 5 & 1 \\ -1 & 3 & 2 \\ 2 & -1 & 3 \end{vmatrix}$,

(vi) $\begin{vmatrix} a-b & 3 & 2a \\ b-1 & -2a & a+2b \\ b & 3a & ab \end{vmatrix}$,

Příklad 33. Určete determinanty:

(i) $\begin{vmatrix} 1 & 2 & 1 & 0 \\ 3 & 1 & 0 & 3 \\ 2 & 4 & 3 & 1 \\ -2 & 1 & 3 & 1 \end{vmatrix}$,

(ii) $\begin{vmatrix} -2 & 1 & 0 & 4 \\ 1 & 3 & 2 & 1 \\ 0 & 2 & -4 & -1 \\ 2 & 3 & 1 & 4 \end{vmatrix}$,

(iii) $\begin{vmatrix} -1 & 2 & 1 & 3 & 2 \\ 2 & 0 & 1 & -1 & 2 \\ 3 & 4 & -2 & 1 & -1 \\ 1 & 0 & 3 & 1 & 2 \\ 0 & 1 & 2 & -2 & 1 \end{vmatrix}$.

Příklad 34. Vypočítejte determinant:

$$\begin{vmatrix} -2 & 4 & 3 & -1 \\ 3 & -3 & 2 & 4 \\ 2 & -2 & 0 & 1 \\ 1 & 2 & 0 & -2 \end{vmatrix}.$$

Příklad 35. Jsou dány vektorové

$$u = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad v = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad w_1 = \begin{pmatrix} 2 \\ 3 \\ -1 \end{pmatrix}, \quad w_2 = \begin{pmatrix} -3 \\ 2 \\ 3 \end{pmatrix}.$$

Vypočítejte vektorové součiny

(i) $u \times v$, (ii) $v \times u$, (iii) $w_1 \times w_2$, (iv) $w_2 \times w_1$.

Příklad 36. Objem rovnoběžnostěnu, jehož tři strany vycházejí ze stejněho vrcholu určuje trojice vektorů u, v, w , lze vypočítat pomocí tzv. smíšeného součinu. Vzorec je $V = |(u \times v) \cdot w|$, kde je použit vektorový součin, skalární součin a na závěr absolutní hodnota. Určete objem rovnoběžnostěnu daného vektorů

$$u = \begin{pmatrix} 4 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad v = \begin{pmatrix} 2 \\ -5 \\ 1 \end{pmatrix}, \quad w = \begin{pmatrix} 3 \\ 3 \\ 3 \end{pmatrix}.$$

Příklad 37. Je dán rovnoběžnostěn s vrcholy

$$A = [1, 0, 0], B = [6, 0, 0], C = [6, -4, 0], D = [1, -4, 0],$$

$$E = [1, 0, 5], F = [6, 0, 5], G = [6, -4, 5], H = [1, -4, 5].$$

Určete jeho objem pomocí postupu v příkladu 36pr.36. (Vhodné je načrtout obrázek a následně určit příslušnou trojici vektorů pro dosazení do vzorce. Vektor z dvojice bodů získáme odečtením „koncový minus počáteční“.)

§ 5.6 Wolfram|Alpha

- Výpočet determinantu.

```
det{{2,-1,1,3},{6,2,0,1}, {-2,5,3,1},{2,2,0,1}}
```

6 Soustavy lineárních rovnic II

§ 6.1 Cramerovo pravidlo

Uvažujme soustavu n lineárních rovnic o n neznámých $Ax = b$. Matice A takovéto soustavy je tedy čtvercová matice rádu n . Jestliže je determinant matice A nemulový, tedy soustava $Ax = b$ má právě jedno řešení, lze použít k jejímu vyřešení tzv. Cramerovo pravidlo. Jeho výhodou je, že je možné spočítat libovolnou neznámou bez znalosti ostatních.

Věta 12 (Cramerovo pravidlo).

Nechť je A čtvercová regulární matice rádu n . Potom má soustava lineárních rovnic $Ax = b$ jediné řešení x , pro jehož i -tou složku platí

$$x_i = \frac{D_i}{D},$$

kde $D = \det A$ a D_i je determinant matice rádu n vzniklé z matice A nahradou jejího i -tého sloupce za sloupec pravých stran b .

Příklad 38. Určete hodnotu neznámé proměnné x_2 ze soustavy lineárních rovnic

$$\begin{aligned} 2x_1 + x_2 - x_3 &= 1 \\ x_1 + 3x_2 + x_3 &= 0 \\ -x_1 + 2x_2 + x_3 &= 3. \end{aligned}$$

Řešíme tedy soustavu lineárních rovnic $Ax = b$

$$\begin{pmatrix} 2 & 1 & -1 \\ 1 & 3 & 1 \\ -1 & 2 & 1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 3 \end{pmatrix}.$$

Pro výpočet neznámé x_2 je nutné určit determinanty D a D_2 :

$$D = \det A = \begin{vmatrix} 2 & 1 & -1 \\ 1 & 3 & 1 \\ -1 & 2 & 1 \end{vmatrix} = -5.$$

Protože je $\det A \neq 0$, lze použít Cramerovo pravidlo.

$$D_2 = \begin{vmatrix} 2 & 1 & -1 \\ 1 & 0 & 1 \\ -1 & 3 & 1 \end{vmatrix} = -11.$$

$$\text{Tedy } x_2 = \frac{D_2}{D} = \frac{-11}{-5} = \frac{11}{5}.$$

§ 6.2 Aplikace – Leslieho model růstu II

Příklad 39. Mějme dán zjednodušený model populace jistého modrého ptáčka (lat. *Ptacchus modrus*). Populace je rozdělena do čtyř věkových skupin – vajíčko, mládě v hnizdě, létající mládě a dospělý jedinec. Je známo, že bývá zničeno sedm vajíček ze šestnácti, osmina mláďat v hnizdě uhyne a další osmina zemře při pokusu o proní let. Z létajících mláďat se dospělosti dozijí tři ze čtyř a pár dospělých ptáčků přivede na svět průměrně 32 vajíček. Napište matici modelu, určete přírůstek populace a výsledný poměr mezi věkovými skupinami.

Řešení: Leslieho matice je

$$A = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 & 16 \\ \frac{9}{16} & 0 & 0 & 0 \\ 0 & \frac{3}{4} & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{3}{4} & 0 \end{pmatrix}.$$

Přírůstek a výsledný poměr populace získáme pomocí tzv. vlastních čísel a vlastních vektorů. Protože nás zajímá jen algoritmické řešení daného problému, nebudeme se zabývat teorií na pozadí. Vlastní čísla získáme tak, že od každého prvku na hlavní diagonále Leslieho matice odečteme neznámou λ a spočítáme determinant. Determinantem je polynom s proměnnou λ a jeho koefenty jsou právě vlastní čísla naší matice. Z nich nás zajímá pouze jediné – největší reálné. To udává přírůstek dané populace.

$$\begin{vmatrix} -\lambda & 0 & 0 & 16 \\ \frac{9}{16} & -\lambda & 0 & 0 \\ 0 & \frac{3}{4} & -\lambda & 0 \\ 0 & 0 & \frac{3}{4} & -\lambda \end{vmatrix} = \lambda^4 - \left(\frac{3}{2}\right)^4.$$

Tedy řešíme rovnici $\lambda^4 - \left(\frac{3}{2}\right)^4 = 0$. Ta má pouze dva reálné koefenty a to $-\frac{3}{2}$ a $\frac{3}{2}$. Větší je $\frac{3}{2} = 1,5$, takže po jednom období bude mít populace 1,5 násobek Ptacchusů. Populace tedy roste s přírůstkem 50%.

Nyní zbývá určit výsledné složení populace. To udává vlastní vektor příslušný již použitému (dominantnímu) vlastnímu číslu. Získáme ho jako řešení homogenní soustavy lineárních rovnic dané Leslieho maticí, ve které od každého prvku na hlavní diagonále odečteme příslušné vlastní číslo.

$$\begin{pmatrix} -\frac{3}{2} & 0 & 0 & 16 \\ \frac{9}{16} & -\frac{3}{2} & 0 & 0 \\ 0 & \frac{3}{4} & -\frac{3}{2} & 0 \\ 0 & 0 & \frac{3}{4} & -\frac{3}{2} \end{pmatrix}$$

$$\begin{aligned} -\frac{3}{2}x_1 + 16x_4 &= 0 \\ \frac{9}{16}x_1 - \frac{3}{2}x_2 &= 0 \\ \frac{3}{4}x_2 - \frac{3}{2}x_3 &= 0 \\ \frac{3}{4}x_3 - \frac{3}{2}x_4 &= 0 \end{aligned}$$

Soustava má nekonečně mnoho řešení závislých na jednom parametru:

$$\begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{32}{3}p \\ 4p \\ 2p \\ p \end{pmatrix}, \quad p \in \mathbb{R}.$$

Nám stačí kterékoli nenulové z nich. Zvolme tedy např. parametr $p = 1$. Tím získáme jediné řešení (jediný vlastní vektor), jehož složky udávají poměr složení ke kterému populace směruje, tedy

$$\frac{32}{3} : 4 : 2 : 1.$$

Srozumitelnější je samozřejmě udávat výsledné složení v procentech. Nejprve se zbavíme zlomku – celý vektor vynásobíme trojkou $\Rightarrow 32 : 12 : 6 : 3$, poté vydělíme jejich součtem a vynásobíme stovkou (tj. krát $\frac{100}{53}$). Odtud po zaokrouhlení získáme složení populace v procentech:

$$60 : 23 : 11 : 6.$$

Tedy na 60 vajíček připadá 23 mláďat v hnizdě, 11 mláďat letců a 6 dospělých.

§ 6.3 Příklady k procvičení

Příklad 40. Najděte řešení následujících soustav lineárních rovnic pomocí Cramerova pravidla (je-li to možné):

(i)

$$\begin{aligned} 2x + 3y - z &= 9, \\ x - y + z &= -2, \\ -x + 2y - 3z &= 6, \end{aligned}$$

(iii)

$$\begin{aligned} 2x - 3y - 6z &= -13, \\ x - y - 2z &= -5, \\ -x + 2y + 4z &= 8, \end{aligned}$$

(ii)

$$\begin{aligned} x + 3y + 2z &= -1, \\ 2x + 7y + 6z &= 3, \\ x + 5y + 6z &= 13, \end{aligned}$$

(iv)

$$\begin{aligned} x + y + z &= 6, \\ x - y + z &= 2, \\ x - 2y - 2z &= -6. \end{aligned}$$

Příklad 41. Vyřešte soustavu lineárních rovnic.

$$\begin{aligned} x + 3y + z &= 2, \\ 2x + 2y - z &= -1, \\ 2x + 5y + 3z &= 8. \end{aligned}$$

Příklad 42. Vyřešte soustavu lineárních rovnic.

$$\begin{aligned} x + 3y + z &= 2, \\ 2x + 2y + 6z &= -1, \\ 2x + 5y + 3z &= 8. \end{aligned}$$

Příklad 43. Vyřešte soustavu lineárních rovnic.

$$\begin{aligned} x + 3y + z &= 2, \\ 2x + 2y + 6z &= 20, \\ 2x + 5y + 3z &= 8. \end{aligned}$$

Příklad 44. Určete neznámou x_2 ze SLR.

$$\begin{aligned} -2x_1 + 4x_2 + 3x_3 - x_4 &= 1, \\ 3x_1 - 3x_2 + 2x_3 + 4x_4 &= 3, \\ 2x_1 - 2x_2 + x_4 &= 0, \\ x_1 + 2x_2 - 2x_4 &= 1. \end{aligned}$$

§ 6.4 Wolfram|Alpha

- Výpočet vlastních čísel matic.

```
eigenvalues{{0,0,0,16},{9/16,0,0,0},{0,3/4,0,0},{0,0,3/4,0}}
```

- Výpočet vlastních vektorů matic.

```
eigenvectors{{0,0,0,16},{9/16,0,0,0},{0,3/4,0,0},{0,0,3/4,0}}
```

§ 7.1 Definice a pojmy

Definice 21.

Nechť $D \neq \emptyset, D \subseteq \mathbb{R}$. Pravidlo f , které každému prvku $x \in D$ přiřadí právě jedno reálné číslo $y \in \mathbb{R}$, se nazývá **reálná funkce reálné proměnné**. Zapisujeme $y = f(x)$.

- Množina $D = D(f)$ se nazývá **definiční obor** funkce f .
- Množina všech $y \in \mathbb{R}$, pro která existuje $x \in D$ takové, že $f(x) = y$ se nazývá **obor hodnot** funkce f a značíme jej $H(f)$.
- x se nazývá **nezávisle proměnná** (argument) funkce f .
- y se nazývá **závisle proměnná** funkce f .
- Číslo $f(x_0) \in \mathbb{R}$ se nazývá **funkční hodnota** funkce f v bodě x_0 .

Poznámka. Není-li definiční obor funkce zadán, jedná se o množinu všech $x \in \mathbb{R}$, pro která má daná funkce smysl.

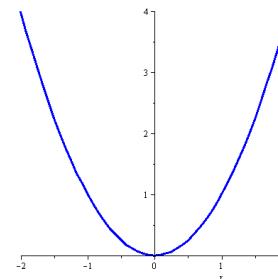
Příklad 45. • Definiční obor funkce $f(x) = \frac{1}{x-1}$ je $D(f) = \mathbb{R} \setminus \{1\}$.

• Definiční obor funkce $g(x) = \sqrt{-x}$ je $D(g) = (-\infty, 0]$.

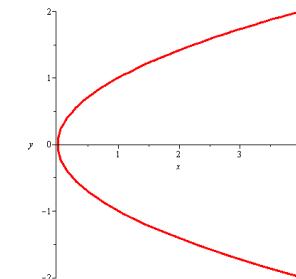
Definice 22.

Množina všech bodů roviny daných souřadnicemi $[x, f(x)]$ se nazývá **graf funkce** f .

Příklad 46. Křivka na obr. 7.1 Funkce $f(x) = x^2$ figure.7.1 je grafem funkce, křivka na obr. 7.2 Nejde o graf funkce figure.7.2 ne.

Obr. 7.1: Funkce $f(x) = x^2$.

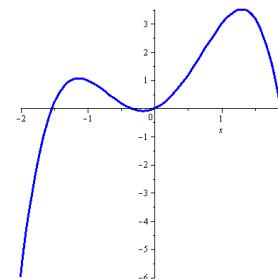
Obr. 7.2: Nejde o graf funkce.

Definice 23 (Ohraničenost).

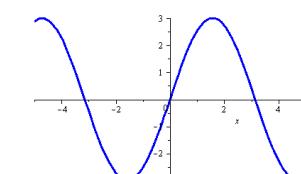
Budť f funkce a $M \subseteq D(f)$. Řekneme, že funkce f je na množině M

- zdola ohraničená, jestliže existuje $d \in \mathbb{R}$ takové, že pro každé $x \in M$ platí $f(x) \geq d$,
- shora ohraničená, jestliže existuje $h \in \mathbb{R}$ takové, že pro každé $x \in M$ platí $f(x) \leq h$,
- ohraničená, jestliže existují $d, h \in \mathbb{R}$ takové, že pro každé $x \in M$ platí $d \leq f(x) \leq h$.

Příklad 47. Funkce na obr. 7.3 Funkce ohraničená shora figure.7.3 je ohraničená shora, na obr. 7.4 Ohraničená funkce figure.7.4 je ohraničené funkce.

Obr. 7.3: Funkce ohraničená shora.

Obr. 7.4: Ohraničená funkce.

Definice 24 (Parita).

Bud' f taková funkce, že pro její definiční obor platí

$$x \in D(f) \Rightarrow -x \in D(f).$$

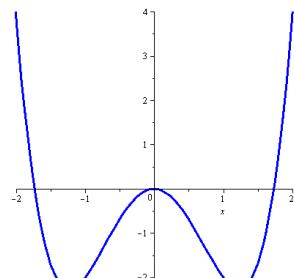
- Řekneme, že funkce f je **sudá**, jestliže pro $\forall x \in D(f)$ platí, že

$$f(-x) = f(x).$$

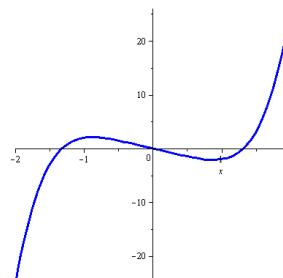
- Řekneme, že funkce f je **lichá**, jestliže pro $\forall x \in D(f)$ platí, že

$$f(-x) = -f(x).$$

Příklad 48. Funkce na obr. 7.5 Graf sudé funkce je symetrický podle osy y figure.7.5 je sudá, funkce na obr. 7.6 Graf liché funkce je symetrický podle počátku figure.7.6 je lichá.

Obr. 7.5: Graf sudé funkce je symetrický podle osy y .

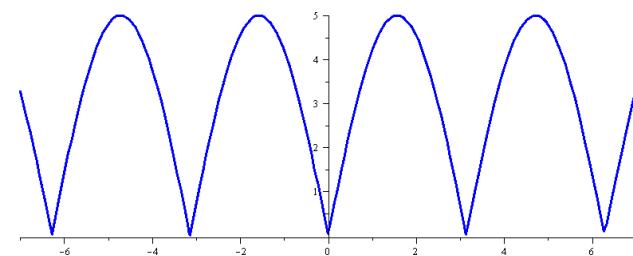
Obr. 7.6: Graf liché funkce je symetrický podle počátku.

Definice 25 (Periodičnost).

Nechť $p \in \mathbb{R}, p > 0$. Řekneme, že funkce f je periodická s periodou p , jestliže pro $\forall x \in D(f)$ platí

$$x \pm p \in D(f), \quad f(x \pm p) = f(x).$$

Příklad 49. Funkce na obr. 7.7 Periodická funkce figure.7.7 je periodická s periodou π .

Obr. 7.7: Periodická funkce.

Definice 26.

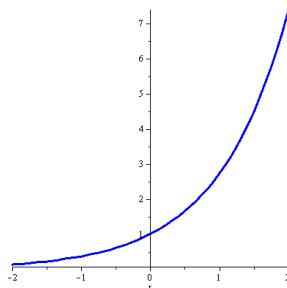
Bud' f funkce a $M \subseteq D(f)$. Řekneme, že funkce f je na množině M

- **rostoucí**, jestliže $\forall x_1, x_2 \in M : x_1 < x_2 \Rightarrow f(x_1) < f(x_2)$,
- **neklesající**, jestliže $\forall x_1, x_2 \in M : x_1 < x_2 \Rightarrow f(x_1) \leq f(x_2)$,
- **klesající**, jestliže $\forall x_1, x_2 \in M : x_1 < x_2 \Rightarrow f(x_1) > f(x_2)$,
- **nerostoucí**, jestliže $\forall x_1, x_2 \in M : x_1 < x_2 \Rightarrow f(x_1) \geq f(x_2)$.

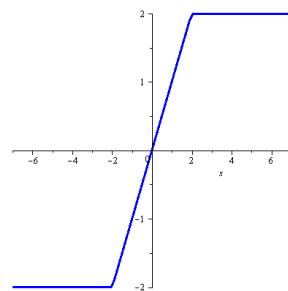
Definice 27.

Je-li funkce f na množině M neklesající, nebo nerostoucí, nazýváme ji **monotónní**. Je-li funkce f na množině M rostoucí, nebo klesající, nazýváme ji **ryze monotónní**.

Příklad 50. Funkce na obr. 7.8 Rostoucí funkce figure.7.8 je rostoucí, funkce na obr. 7.9 Neklesající funkce figure.7.9 je neklesající.

Obr. 7.8: Rostoucí funkce.

Obr. 7.9: Neklesající funkce.

Další pojmy

Bud' f funkce a $M \subseteq D(f)$.

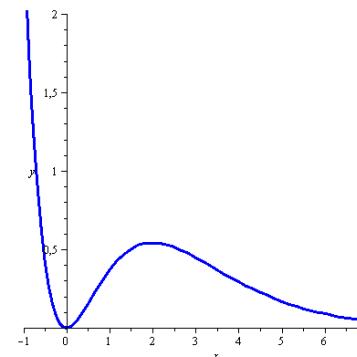
- Je-li $f(x) > 0$ pro $\forall x \in M$, řekneme, že f je na množině M **kladná**.
- Je-li $f(x) \geq 0$ pro $\forall x \in M$, řekneme, že f je na množině M **nezáporná**.
- Je-li $f(x) < 0$ pro $\forall x \in M$, řekneme, že f je na množině M **záporná**.
- Je-li $f(x) \leq 0$ pro $\forall x \in M$, řekneme, že f je na množině M **nekladná**.
- Bod $[0, f(0)]$ nazýváme **průsečík funkce f s osou y** .
- Je-li $f(x_0) = 0$, pak nazýváme bod $[x_0, 0]$ **průsečík funkce f s osou x** .

Následující pojmy budou přesněji definovány později

Bud' f funkce a $M \subseteq D(f)$.

- Je-li graf funkce f pro $\forall x \in M$ nad tečnou sestrojenou v libovolném bodě $x_0 \in M$, řekneme, že f je na množině M **konvexní**.
- Je-li graf funkce f pro $\forall x \in M$ pod tečnou sestrojenou v libovolném bodě $x_0 \in M$, řekneme, že f je na množině M **konkávní**.
- Přímku nazýváme **asymptotou** grafu funkce f , jestliže se její vzdálenost od grafu funkce s rostoucí souřadnicí neustále zmenšuje.

Příklad 51. Popište zobrazenou funkci pomocí výše uvedených pojmu.

8 Polynomy

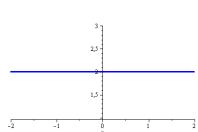
§ 8.1 Definice a operace s polynomy

Definice 28 (Polynom).

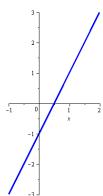
Funkci

$$P(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \cdots + a_1 x + a_0,$$

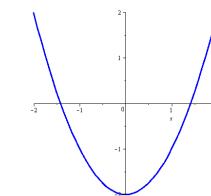
kde $a_0, \dots, a_n \in \mathbb{R}$, $a_n \neq 0$ nazýváme **polynom stupně n**. Čísla a_0, \dots, a_n nazýváme koeficienty polynomu P . Koeficient a_n nazýváme vedoucí koeficient, koeficient a_0 nazýváme absolutní člen. Je-li $a_n = 1$ říkáme, že polynom P je normovaný.

Obr. 8.1: $P(x) = 2$.

Obr. 8.2: $P(x) = 2x - 1$.

Obr. 8.3: $P(x) = x^2 - 2$.

Protože základní operace s polynomy jsou dobře známé ze střední školy, připomeňme si je jen na příkladech. (Pro vzorce týkající se násobení a dělení mocninných funkcí viz § B.1 Základní vzorce section.B.1.)

Příklad 52 (Sčítání a násobení konstantou).

$$\begin{aligned} & (3x^2 - 2x + 4) - 2(x^3 + x^2 + 2x - 1) \\ &= 3x^2 - 2x + 4 - 2x^3 - 2x^2 - 4x + 2 \\ &= -2x^3 + x^2 - 6x + 6 \end{aligned}$$

Příklad 53 (Násobení).

$$\begin{aligned} & (2x^2 - 3)(x^3 + 2x + 3) \\ &= 2x^2(x^3 + 2x + 3) - 3(x^3 + 2x + 3) \\ &= 2x^5 + 4x^3 + 6x^2 - 3x^3 - 6x - 9 \\ &= 2x^5 + x^3 + 6x^2 - 6x - 9 \end{aligned}$$

Příklad 54 (Dělení).

$$\begin{array}{r} (4x^4 - x^3 + x^2 - 3x + 7) : (x^2 + 2) = 4x^2 - x - 7 + \frac{-x+21}{x^2+2} \\ \underline{-(4x^4 + 8x^2)} \\ 0 - x^3 - 7x^2 - 3x + 7 \\ \underline{-(-x^3 - 2x)} \\ 0 - 7x^2 - x + 7 \\ \underline{-(-7x^2 - 14)} \\ 0 - x + 21 \end{array}$$

§ 8.2 Kořeny polynomu

Definice 29 (Kořen polynomu).

Číslo $x_0 \in \mathbb{C}$, pro které platí $P(x_0) = 0$ nazýváme kořen polynomu P .

Věta 13.

Je-li číslo $x_0 \in \mathbb{C}$ kořen polynomu P , pak existuje polynom $Q(x)$ takový, že

$$P(x) = (x - x_0)Q(x).$$

Definice 30 (Kořenový činitel a násobný kořen).

Je-li číslo $x_0 \in \mathbb{C}$ kořen polynomu P , nazýváme lineární polynom $x - x_0$ **kořenový činitel** příslušný ke kořenu x_0 . Číslo x_0 je k -násobným kořenem polynomu P , jestliže existuje polynom $G(x)$ takový, že

$$P(x) = (x - x_0)^k G(x), \quad G(x_0) \neq 0.$$

Věta 14 (Základní věta algebry).

Polynom stupně n má právě n komplexních kořenů.

Poznámka. • Je-li komplexní číslo $a+bi$, $a, b \in \mathbb{R}$, $b \neq 0$ kořenem polynomu P , pak je jeho kořenem i číslo komplexně sduzené $a-bi$.

- Počet reálných kořenů polynomu stupně n je buď n , nebo o sudý počet menší.
- Polynom lichého stupně má aspoň jeden reálný kořen.
- Polynomy jsou jediná kapitola, ve které budeme pracovat s komplexními čísly.

Věta 15 (Rozklad na součin kořenových činitelů).

Každý polynom je v reálném oboru možné zapsat jako součin vedoucího koeficientu, kořenových činitelů a kvadratických polynomů s komplexními kořeny.

Věta 16 (Celočíselné kořeny).

Nechť P je polynom s celočíselnými koeficienty. Pak jsou všechny jeho celočíselné kořeny dělitelé jeho absolutního člena.

Příklad 55.

$$P(x) = x^4 - 5x^3 + x^2 + 21x - 18, \quad \text{tedy } a_0 = -18.$$

Všechny celočíselné kořeny jsou tedy mezi děliteli čísla -18 :

$$\pm 1, \pm 2, \pm 3, \pm 6, \pm 9, \pm 18.$$

Skutečně

$$P(x) = (x-1)(x+2)(x-3)^2.$$

§ 8.3 Hornerovo schéma

Hornerovo schéma je algoritmus používaný při rozkladu polynomu na součin kořenových činitelů.

Věta 17.

Nechť jsou dány polynomy

$$\begin{aligned} P(x) &= a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \cdots + a_1 x + a_0, \\ Q(x) &= b_{n-1} x^{n-1} + b_{n-2} x^{n-2} + \cdots + b_1 x + b_0. \end{aligned}$$

Jestliže existují $\alpha, b_{-1} \in \mathbb{R}$ takové, že

$$P(x) = (x-\alpha)Q(x) + b_{-1},$$

pak

$$b_{n-1} = a_n, \quad b_{k-1} = \alpha b_k + a_k, \quad k = 0, \dots, n-1.$$

Poznámka. $P(\alpha) = b_{-1}$, tedy je-li $b_{-1} = 0$, pak je α kořenem polynomu P .

Postup

Koeficienty polynomu $P(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \cdots + a_1 x + a_0$ spolu s číslem α sepsíme do tabulky

	a_n	a_{n-1}	\cdots	a_1	a_0
α	b_{n-1}	b_{n-2}	\cdots	b_0	b_{-1}

A dopočítáme čísla b_{n-1}, \dots, b_{-1} :

$$b_{n-1} = a_n, \quad b_{k-1} = \alpha b_k + a_k, \quad k = 0, \dots, n-1.$$

Tím získáme polynom $Q(x) = b_{n-1} x^{n-1} + b_{n-2} x^{n-2} + \cdots + b_1 x + b_0$ a číslo b_{-1} takové, že platí

$$P(x) = (x-\alpha)Q(x) + b_{-1}.$$

Příklad 56. Rozložte polynom $P(x) = x^4 - 5x^3 + x^2 + 21x - 18$ na součin kořenových činitelů. Celočíselné kořeny jsou mezi číslami $\pm 1, \pm 2, \pm 3, \pm 6, \pm 9, \pm 18$.

	1	-5	1	21	-18	
1	1	-4	-3	18	0	
1	1	-3	-6	12	-	
-1	1	-5	2	16	-	
2	1	-2	-7	4	-	
-2	1	-6	9	0	-	
	;	;	;	;	-	-

✓ Našli jsme kořeny $1, -2$.

$$\checkmark Q(x) = x^2 - 6x + 9$$

$$\checkmark P(x) = (x-1)(x+2)Q(x)$$

Protože $Q(x)$ je kvadratický polynom, není nutné dál pokračovat v Hornerově schématu. Zbývající kořeny dopočítáme pomocí diskriminantu.

$$Q(x) = x^2 - 6x + 9 \Rightarrow D = 36 - 36 = 0 \Rightarrow x_{1,2} = \frac{6 \pm 0}{2} = 3$$

Tedy polynom P má dva jednoduché kořeny $1, -2$ a jeden dvojnásobný kořen 3 . Odtud

$$P(x) = (x - 1)(x + 2)(x - 3)^2.$$

§ 8.4 Racionální lomená funkce

Definice 31.

Nechť je P_n polynom stupně n a Q_m polynom stupně m . Funkci tvaru

$$R(x) = \frac{P_n}{Q_m}$$

nažíváme racionální lomená funkce. Navíc funkci $R(x)$ označujeme jako

- ryze lomenou, jestliže $n < m$,
- neryze lomenou, jestliže $n \geq m$.

Věta 18.

Každou neryze lomenou funkci je možné (pomocí dělení polynomů) vyjádřit jako součet polynomu a ryze lomené racionální funkce.

§ 8.5 Lineární a kvadratický polynom

Lineární polynom $P(x) = ax + b$

- Grafem je přímka ($y = ax + b$).
- Pro zakreslení určíme dva body, které ji jednoznačně určují.
- Koeficient a určuje rychlosť růstu (sklon) přímky.
- Pokud je $a = 0$, jedná se o polynom stupně nula a grafem je vodorovná přímka (konstantní funkce).
- $a > 0$ znamená růst, $a < 0$ klesání.
- Koeficient b určuje „odskok“ od počátku ($b > 0$ nahoru, $b < 0$ dolů).
- Předpisu $y = ax + b$ říkáme směrnicový (a je směrnice).
- Převedením všeho na jednu stranu a případným přenásobením rovnice získáme obecný tvar $\alpha x + \beta y + \gamma = 0$.
- Další možností zápisu je parametrický tvar $x = u_1 + v_1 p, y = u_2 + v_2 p$, kde $[u_1, u_2]$ je nějaký bod přímky, (v_1, v_2) je vektor směru přímky a $p \in \mathbb{R}$ je parametr.

Příklad 57. Jsou dány dva body $[1, 2], [5, 3]$. Najděte směrnicový, obecný a parametrický tvar přímky, která jimi prochází.

Začneme směrnicovým tvarem $y = ax + b$. Dosadíme do něj oba body, což vede na soustavu dvou rovnic o dvou neznámých $2 = a + b, 3 = 5a + b$. Neznámé a, b vypočítáme libovolným způsobem a zjistíme, že $a = \frac{1}{4}, b = \frac{7}{4}$. Směrnicový tvar je tedy $y = \frac{1}{4}x + \frac{7}{4}$.

Obecný tvar obdržíme přímo ze směrnicového jeho přenásobením číslem 4 ($4y = 1x + 7$) a úpravou na $x - 4y + 7 = 0$.

Pro parametrický tvar potřebujeme bod, použijme $[u_1, u_2] = [1, 2]$ a směrový vektor přímky. Ten získáme odečtením zadaných bodů

$$\begin{pmatrix} v_1 \\ v_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 5 - 1 \\ 3 - 2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 4 \\ 1 \end{pmatrix}.$$

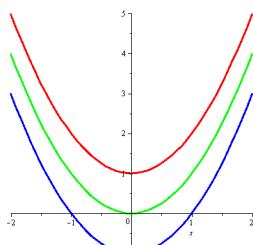
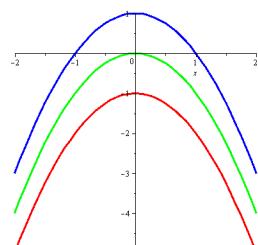
Výsledný tvar je tedy

$$\begin{aligned} x &= 1 + 4p, \\ y &= 2 + 1p, p \in \mathbb{R}. \end{aligned}$$

Všimněme si, že pro $p = 0$ dostaneme bod $[1, 2]$ a pro $p = 1$ bod $[5, 3]$. Pokud tedy omezíme parametr p jen na interval od 0 do 1, popisujeme tím úsečku mezi zadanými body.

Kvadratický polynom $P(x) = ax^2 + bx + c$

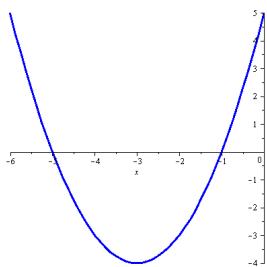
- $D = b^2 - 4ac$,
- $x_{1,2} = \frac{-b \pm \sqrt{D}}{2a}$,
- $P(x) = a(x - x_1)(x - x_2)$.
- $D > 0 \Rightarrow x_1 \neq x_2, x_{1,2} \in \mathbb{R}$,
- $D = 0 \Rightarrow x_1 = x_2, x_{1,2} \in \mathbb{R}$,
- $D < 0 \Rightarrow x_1 = \bar{x}_2, x_{1,2} \in \mathbb{C}$.

Obr. 8.4: $P(x) = ax^2 + bx + c, a > 0$.Obr. 8.5: $P(x) = ax^2 + bx + c, a < 0$.
Doplnění na čtverec

$$ax^2 + bx + c = a(x^2 + \frac{b}{a}x + \frac{c}{a}), \quad x^2 + px + q = (x + \frac{p}{2})^2 - \frac{p^2}{4} + q.$$

Příklad 58. Upravme kvadratický polynom $y = x^2 + 6x + 5$ doplněním na čtverec.

$$\begin{aligned} y &= x^2 + 6x + 5, \\ y &= (x+3)^2 - 9 + 5, \\ y &= (x+3)^2 - 4, \\ y &= (x+3)^2 - 4, \\ y + 4 &= (x+3)^2. \end{aligned}$$

Tím jsme získali rovnici paraboly v tzv. vrcholovém tvaru, tedy ve tvaru $y - n = (x - m)^2$, kde bod $[m, n]$ je vrcholem dané paraboly. Naše parabola má tedy vrchol v bodě $[-3, -4]$ a protože koeficient u x^2 v základním tvaru je kladný, je otevřena směrem nahoru.

§ 8.6 Příklady k procvičení

Příklad 59. Jsou dány polynomy

$$\begin{aligned} P_1(x) &= 3x^4 - 2x^3 + 5x^2 - 4x + 12, \\ P_2(x) &= 3x^3 - 4x^2 + 5x - 2, \\ P_3(x) &= 2x^2 - 3x + 1, \\ P_4(x) &= -5x^2 + 4x - 4. \end{aligned}$$

Spočtěte:

- (i) $P_1(x) + P_2(x)$, (iii) $P_3(x) \cdot P_4(x)$,
(ii) $3P_1(x) - 2P_2(x)$, (iv) $2P_1(x) \cdot (3P_4 - P_2(x)) + P_3(x)$.

Příklad 60. Proveďte dělení polynomů

- (i) $(2x^5 - 5x^4 + 5x^3 - 3x^2 + 10x - 3) : (x^4 - x^3 - x + 1)$,
(ii) $(3x^7 + 2x^3 - x + 5) : (2x^3 - 1)$.

Příklad 61. Najděte všechny celočíselné kořeny daného polynomu a) dosazováním, b) Hornerovým schématem a rozložete ho na součin kořenových činitelů.

- (i) $P(x) = x^5 - 8x^3 - 6x^2 + 7x + 6$,
(ii) $Q(x) = x^6 - 2x^5 - 2x^4 + 8x^3 - 7x^2 + 2x$.

Příklad 62. Pomocí Hornerova schématu rozhodněte, kolikanásobným kořenem polynomu

- (i) $P(x) = x^5 - 3x^4 - 9x^3 + 23x^2 + 24x - 36$ je číslo 3,
(ii) $G(x) = 3x^5 - 12x^4 + 13x^3 - 12x + 16$ je číslo 2.

Příklad 63. Určete, zda je daná funkce ryze lomená. Pokud ano, zdůvodněte. Pokud ne, převeďte ji na součet polynomu a ryze lomené funkce.

$$(i) \frac{12x^6 - 3x^5 - 6x^2 + x - 2}{x^3 + 5x^2 - 4}, \quad (ii) \frac{x^6 + 2x^5 - 2x^4 + 7x^2 + 2x}{x^3 + 1}, \quad (iii) \frac{2x^9 + 12x^6 - 4x^2 + 5}{9x^9 + 2x^8 - 1}.$$

Příklad 64. Vyřešte kvadratickou rovnici a) v \mathbb{R} , b) v \mathbb{C} .

- (i) $2x^2 - x - 3 = 0$, (ii) $x^2 + 4x + 4 = 0$, (iii) $x^2 - 4x + 29 = 0$.

Příklad 65. Určete, pro která $x \in \mathbb{R}$ je daný výraz a) kladný, b) nezáporný.

- (i) $2x^2 - x - 3$, (iii) $x^2 - 4x + 29$,
(ii) $x^2 + 4x + 4$, (iv) $\frac{1-x}{x+2}$,

$$(v) \frac{1}{x}(x+1)^2(x-3),$$

$$(vii) \frac{x^2+x-6}{2x^2+3x-1}.$$

$$(vi) \frac{x^2+x-6}{2x^2+3x+1},$$

Příklad 66. Najděte průsečíky grafu funkce f se souřadnými osami.

$$f(x) = \frac{(x-3)(x+5)}{x-1}.$$

Příklad 67. Zjistěte, pro která x je daná funkce nezáporná.

$$f(x) = \frac{x^2 - 2x - 3}{1 - 3x}.$$

Příklad 68. Rozhodněte, zda je daná RLF ryze lomená, či nikoli. Pokud není, převeďte ji na součet polynomu a ryze lomené RLF.

$$R(x) = \frac{2x^4 + 3x^3 - 4x^2 + x - 5}{3x^3 - 2x + 1}.$$

Příklad 69. Je dána přímka $2x + 3y - 5 = 0$. Určete směrnicový tvar, zjistěte souřadnice bodů přímky pro $x = 0$ a $x = 1$. Poté přímku načrtněte.

Příklad 70. Najděte směrnicový tvar přímky procházející body $[-1, 2], [2, -1]$.

Příklad 71. Jistý lék je dávkován tak, že základní dávka činí 2 gramy a za každých započatých 5 kg hmotnosti je nutno přidat další desetinu gramu. Zapište rovnici přímky, která dávkování popisuje. Následně určete dávku vhodnou pro hmotnost 56 kg.

§ 8.7 Wolfram|Alpha

- Lineární kombinace polynomů.

$$4(2x^3-x^2+5x+7)-5(x^4+3x^3-6x^2-x+15)$$

- Násobení polynomů.

$$\text{expand } (x-3)(x+2)^2(x^2-x+1)$$

- Dělení polynomů.

$$\text{quotient and remainder of } (x^5+3x^4-2x^3-5x^2+4x-1)/(2x^2+x-3)$$

- Rozklad na součin.

$$\text{factor } x^5-8x^3-3x^2+4x-12$$

- Dosazení do polynomu.

$$\{x^4+3x^3-6x^2-x+15, x=2\}$$

- Kořeny polynomu.

$$\text{roots of } x^5+4x^4+x^3-2x^2-12x-72$$

$$\text{solve } x^5+4x^4+x^3-2x^2-12x-72=0$$

- Rovnice.

$$\text{solve } x^4-3x^4+2(x^3-x+1)=5(x-4)(x^2-2)$$

- Nerovnice.

$$\text{solve } (x^2+2x-3)/(x+1) >= 0$$

§ 9.1 Elementárních funkcí

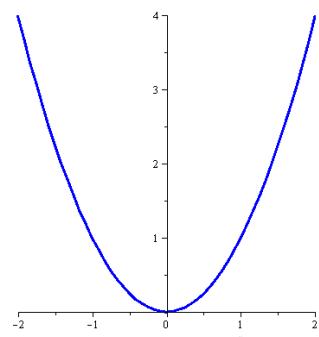
Definice 32 (Základní elementární funkce).

Obecná mocnina, mnohočleny, goniometrické, cyklometrické, exponenciální a logaritmické (a hyperbolické a hyperbolometrické) funkce se nazývají *základní elementární funkce*.

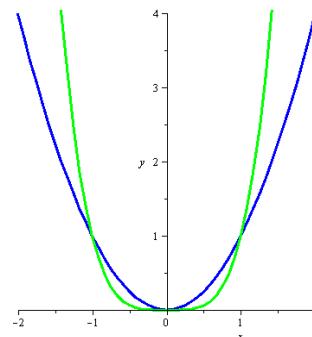
Definice 33 (Elementární funkce).

Funkce, které lze získat konečným počtem sečtení, odečtení, vynásobení, podělení a složení základních elementárních funkcí se nazývají *elementární funkce*.

Grafem funkce $y = x^2$ je *parabola* (viz obr. 9.1 x^2 figure.9.1), $D(x^2) = \mathbb{R}$, $H(x^2) = \mathbb{R}_0^+$, jde o sudou funkci. Jak se mění tvar grafu při zvyšující se mocnině je znázorněno na obr. 9.2 x^2 , x^4 figure.9.2.

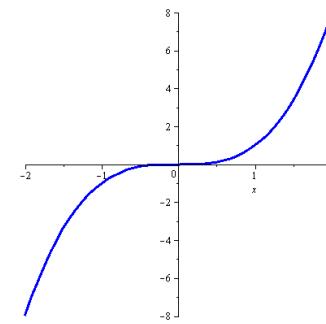

Obr. 9.1: x^2

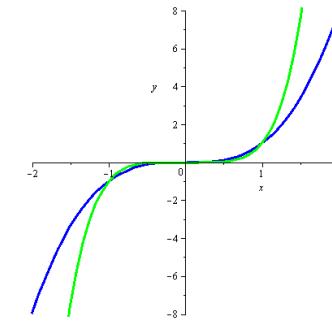

Obr. 9.2: x^2 , x^4

Podobně jsou na obr. 9.3 x^3 figure.9.3 a 9.4 x^3 , x^5 figure.9.4 znázorněny liché mocniny, které jsou typickými zástupci lichých funkcí. Dále je vidět, že $D(x^3) = \mathbb{R}$ a $H(x^3) = \mathbb{R}$.

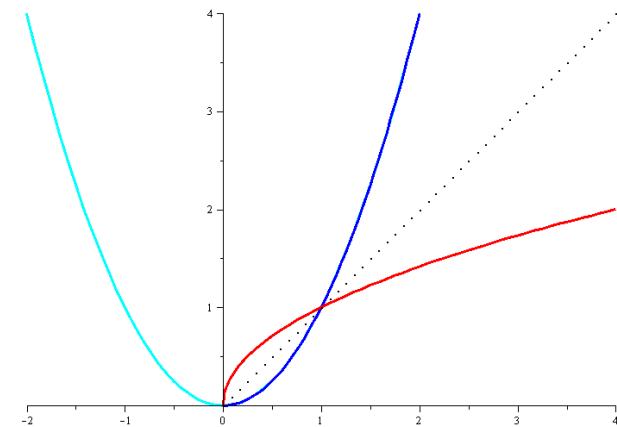

Obr. 9.3: x^3

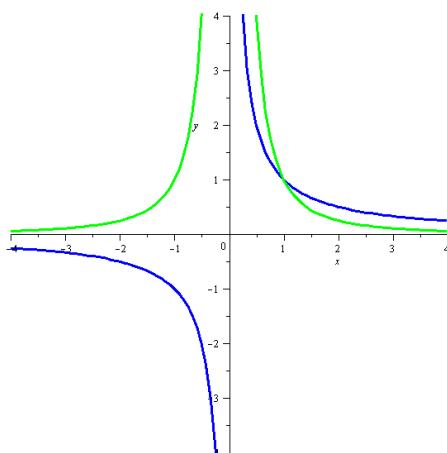
Obr. 9.4: x^3 , x^5

Vznik odmocniny z prosté části grafu mocniny, jakožto její inverze, je zobrazen na obr. 9.5 x^2 , \sqrt{x} figure.9.5, kde je také vidět, že $D(\sqrt{x}) = H(\sqrt{x}) = \mathbb{R}_0^+$.

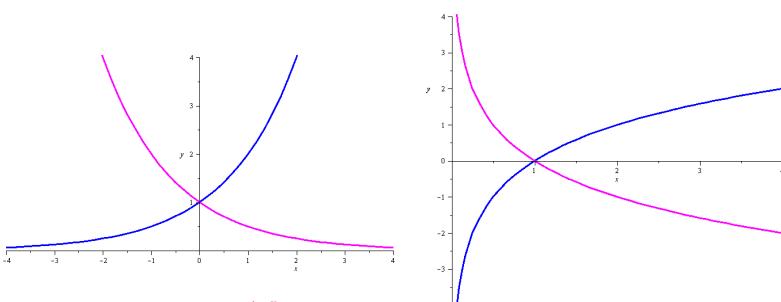

Obr. 9.5: x^2 , \sqrt{x}

Grafem funkce $y = x^{-1}$ je *hyperbola*, je to funkce lichá, $D(x^{-1}) = H(x^{-1}) = \mathbb{R} \setminus \{0\}$. Oproti tomu je funkce $y = x^{-2}$ sudá, $D(x^{-2}) = \mathbb{R} \setminus \{0\}$ a $H(x^{-2}) = \mathbb{R}^+$ (viz obr. 9.6 $\frac{1}{x}$, $\frac{1}{x^2}$ figure.9.6). Podobně pro vyšší mocniny.

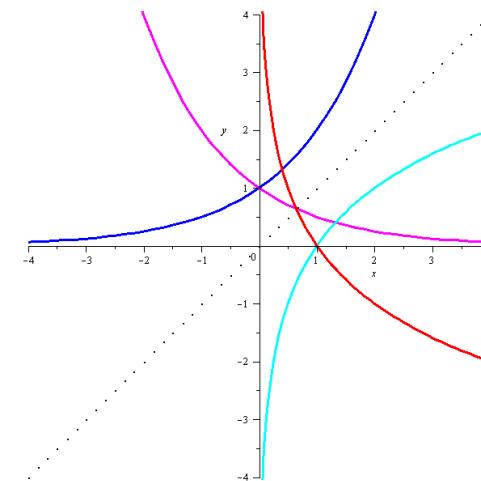
Obr. 9.6: $\frac{1}{x}$, $\frac{1}{x^2}$

Grafem exponenciální funkce $y = a^x, a \in \mathbb{R}^+ \setminus \{1\}$ (pro $a = 1$ funkce degeneruje na konstantní funkci) je *exponenciála*, $D(a^x) = \mathbb{R}$ a $H(a^x) = \mathbb{R}^+$. Funkce je na celém svém definičním oboru rostoucí jestliže $a > 1$ a klesající jestliže $a < 1$ (viz obr. 9.7 2^x , $(\frac{1}{2})^x$ figure.9.7).

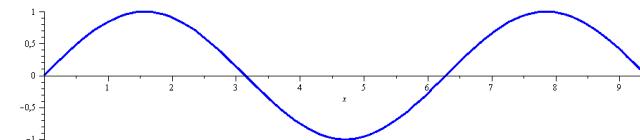
Obr. 9.7: 2^x , $(\frac{1}{2})^x$ Obr. 9.8: $\log_2 x$, $\log_{\frac{1}{2}} x$

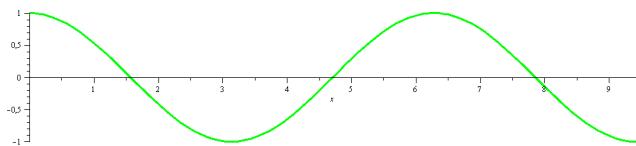
Inverzní funkcí k funkci exponenciální je logaritmus $y = \log_a x, a \in \mathbb{R}^+ \setminus \{1\}$, jehož grafem

je *logaritmická křivka*, $D(\log_a x) = \mathbb{R}^+$ a $H(\log_a x) = \mathbb{R}$. Logaritmus je, stejně jako exponentiála, rostoucí, jestliže je jeho základ $a > 1$ a klesající jestliže $a < 1$. (Viz obr. 9.8 $\log_2 x$, $\log_{\frac{1}{2}} x$ figure.9.8 a 9.9 2^x , $(\frac{1}{2})^x$, $\log_2 x$, $\log_{\frac{1}{2}} x$ figure.9.9). Připomeňme, že logaritmus o základu e (Eulerovo číslo) se nazývá přirozený logaritmus (logaritmus naturalis) a značí se $\ln x$.

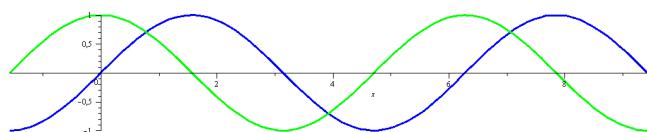
Obr. 9.9: 2^x , $(\frac{1}{2})^x$, $\log_2 x$, $\log_{\frac{1}{2}} x$

Mezi goniometrické funkce patří sinus, kosinus, tangens a kotangens. Všechny tyto funkce jsou periodické, přičemž sinus a kosinus s periodou 2π , tangens a kotangens s periodou π . Sinus, tangens a kotangens jsou funkce liché, kosinus je funkce sudá. Na obr. 9.10 $\sin x$ figure.9.10 a 9.11 $\cos x$ figure.9.11 vidíme, že $D(\sin x) = D(\cos x) = \mathbb{R}$ a $H(\sin x) = H(\cos x) = [-1, 1]$.

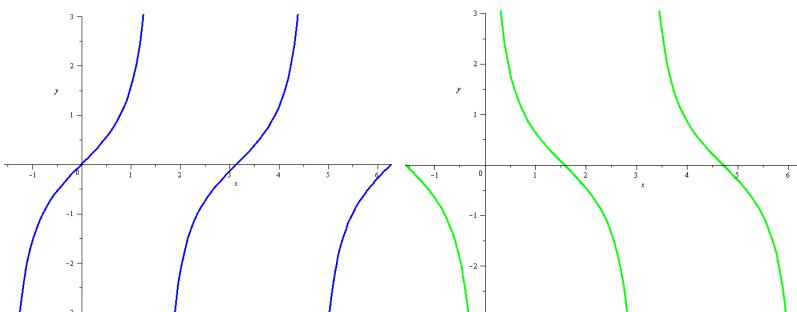
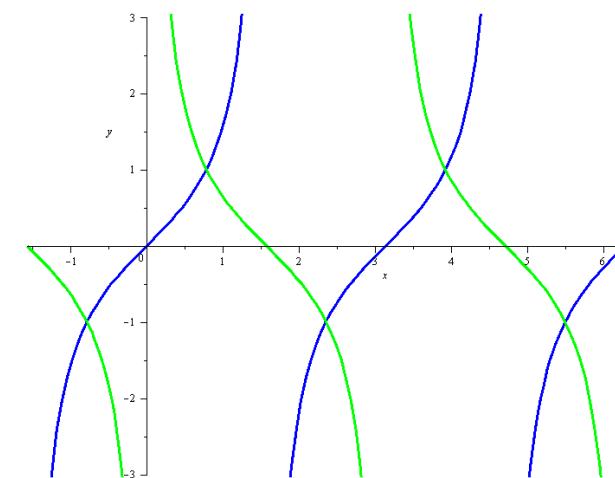
Obr. 9.10: $\sin x$

Obr. 9.11: $\cos x$

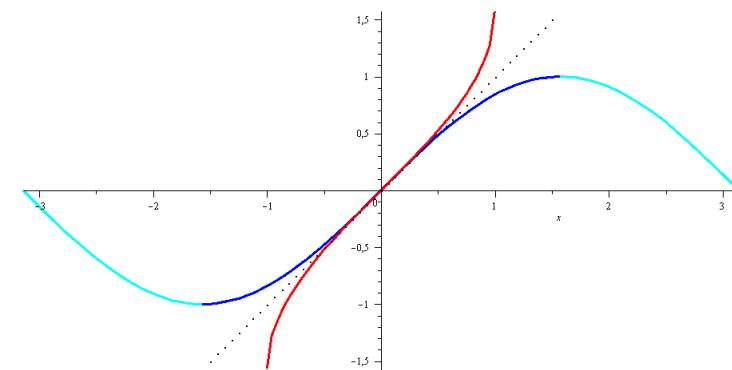
Dále na obr. 9.12 $\sin x$, $\cos x$ figure.9.12 je vidět, že grafy sinu a kosinu jsou až na posunutí $\pi/2$ totožné.

Obr. 9.12: $\sin x$, $\cos x$

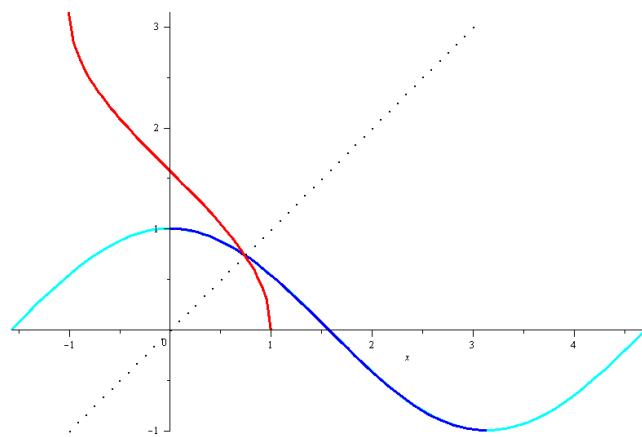
Funkce tangens a kotangens jsou zobrazeny na obr. 9.13 $\operatorname{tg} x$ figure.9.13 a 9.14 $\operatorname{cotg} x$ figure.9.14 a podobnost jejich grafů je dobře patrná z obr. 9.15 $\operatorname{tg} x$, $\operatorname{cotg} x$ figure.9.15 (až na posunutí o $\pi/2$ a zrcadlení jsou totožné). Dále je vidět, že $D(\operatorname{tg} x) = \mathbb{R} \setminus \{(2k+1)\frac{\pi}{2} : k \in \mathbb{Z}\}$ (všechna reálná čísla bez lichých násobků $\pi/2$), $D(\operatorname{cotg} x) = \mathbb{R} \setminus \{k\pi : k \in \mathbb{Z}\}$ (všechna reálná čísla bez celočíselných násobků π) a $H(\operatorname{tg} x) = H(\operatorname{cotg} x) = \mathbb{R}$.

Obr. 9.13: $\operatorname{tg} x$ Obr. 9.14: $\operatorname{cotg} x$ Obr. 9.15: $\operatorname{tg} x$, $\operatorname{cotg} x$

Inverzní funkce k funkcím goniometrickým se nazývají cyklometrické a patří sem arkusinus, arkuskosinus, arkustangens a arkuskotangens. Jejich graf a vznik z příslušné prosté části grafu goniometrické funkce je zobrazen na obr. 9.16 $\sin x$, $\arcsin x$ figure.9.16, 9.17 $\cos x$, $\arccos x$ figure.9.17, 9.18 $\operatorname{tg} x$, $\operatorname{arctg} x$ figure.9.18 a 9.19 $\operatorname{cotg} x$, $\operatorname{arcotg} x$ figure.9.19. Zdůrazněme, že funkce arkussinus je lichá, rostoucí a $D(\arcsin x) = [-1, 1]$, $H(\arcsin x) = [-\pi/2, \pi/2]$.

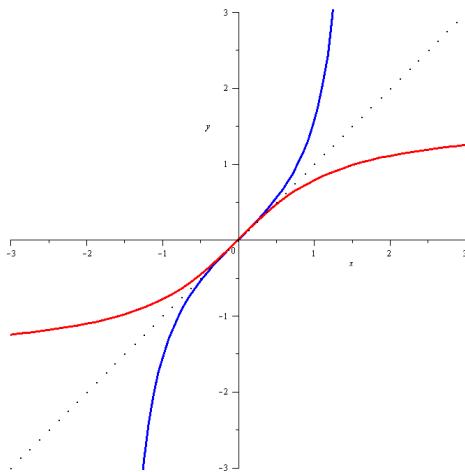
Obr. 9.16: $\sin x$, $\arcsin x$

Funkce arkuskosinus není ani lichá, ani sudá, je klesající a $D(\arccos x) = [-1, 1]$, $H(\arccos x) = [0, \pi]$.

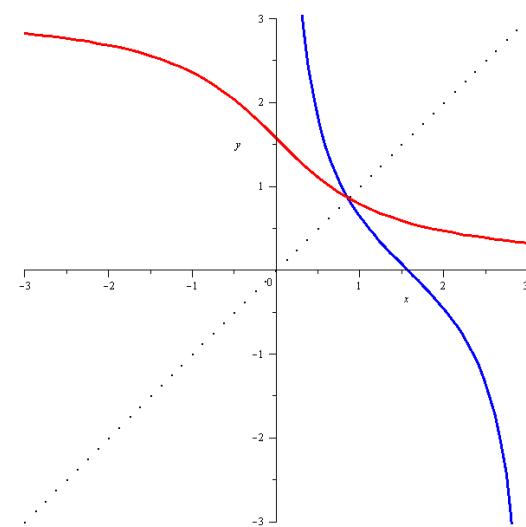
Obr. 9.17: $\cos x$, $\arccos x$

Funkce arkustangens je lichá, rostoucí a $D(\arctg x) = \mathbb{R}$, $H(\arctg x) = [-\pi/2, \pi/2]$.

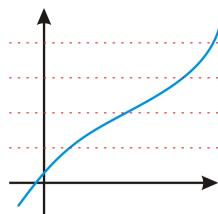
Obr. 9.18: $\tg x$, $\arctg x$

Funkce arkuskotangens není ani lichá, ani sudá, je klesající a $D(\text{arccotg } x) = \mathbb{R}$, $H(\text{arccotg } x) = [0, \pi]$.

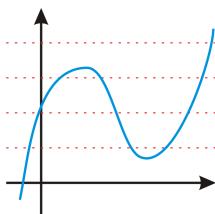

Obr. 9.19: $\cot g x$, $\text{arccotg } x$

- Graf prosté funkce protíná všechny vodorovné přímky nejvýše jednou.

Obr. 9.21: Zobrazená funkce je prostá.

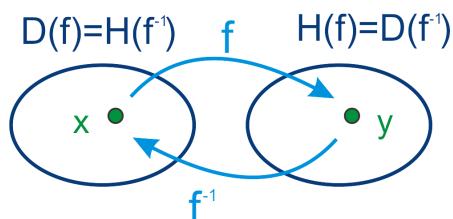

Obr. 9.22: Zobrazená funkce není prostá.

- Je-li funkce na množině M rye monotónní, pak je na ní prostá.

Definice 36 (Inverzní funkce).

Nechť f je prostá funkce. Funkci f^{-1} , která každému $y \in H(f)$ přiřazuje právě to x , pro které platí $y = f(x)$, se nazývá inverzní funkcí k funkci f . Přeseme $x = f^{-1}(y)$.

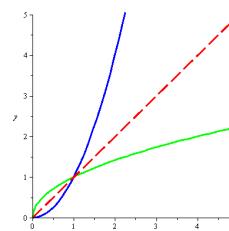

Obr. 9.23: Inverzní funkce.

Platí

Nechť funkce f je prostá, potom platí (resp. platí pro prostou část funkce f):

- $D(f^{-1}) = H(f)$, $H(f^{-1}) = D(f)$,
- $(f^{-1})^{-1} = f$.
- Grafy funkcí f a f^{-1} jsou symetrické podle osy I. a III. kvadrantu (přímky $y = x$).
- Je-li funkce f rostoucí/klesající, je také funkce f^{-1} rostoucí/klesající.

Obr. 9.24: Graf inverzní funkce.

Výpočet inverzní funkce

Inverzní funkci k funkci f určíme tak, že v předpisu $y = f(x)$ zaměníme proměnné x a y , tím dostaneme $x = f(y)$. Z této rovnice pak vyjádříme, je-li to možné, proměnnou y .

K elementární funkci je inverzní funkcí jiná elementární funkce:

$f(x)$	$f^{-1}(x)$
$x^2 \quad (x \geq 0)$	\sqrt{x}
$x^2 \quad (x \leq 0)$	$-\sqrt{x}$
x^3	$\sqrt[3]{x}$
e^x	$\ln x$
$a^x \quad (a \neq 1)$	$\log_a x$
$\sin x \quad (x \in [-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}])$	$\arcsin x$
$\cos x \quad (x \in [0, \pi])$	$\arccos x$
$\operatorname{tg} x \quad (x \in (-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}))$	$\arctg x$
$\operatorname{cot} x \quad (x \in (0, \pi))$	$\operatorname{arcotg} x$

Poznámka. Pro všechna x , pro která má zápis smysl, platí

$$(f \circ f^{-1})(x) = x = (f^{-1} \circ f)(x).$$

Příklad 73. Určete inverzní funkci k funkci f a určete $D(f)$, $H(f)$, $D(f^{-1})$ a $H(f^{-1})$.

a) $f(x) = \frac{3x-4}{2}$, b) $f(x) = e^{\sin x}$.

a) $f(x) = \frac{3x-4}{2}$
 $y = \frac{3x-4}{2} \rightsquigarrow x = \frac{3y-4}{2}$
 $2x = 3y - 4$
 $3y = 2x + 4$
 $y = \frac{2x+4}{3} \Rightarrow f^{-1}(x) = \frac{2x+4}{3}$.

$$D(f) = H(f) = D(f^{-1}) = H(f^{-1}) = \mathbb{R}.$$

b) $f(x) = e^{\sin x}$

$$\begin{aligned} y = e^{\sin x} &\rightsquigarrow x = e^{\sin y} / \ln(\cdot) \\ \ln x = \sin y &/ \arcsin(\cdot) \\ \arcsin \ln x = y &\Rightarrow f^{-1}(x) = \arcsin \ln x. \end{aligned}$$

$D(f) = \mathbb{R}$, funkce f je prostá pro $x \in [-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}] = H(f^{-1})$
 $D(f^{-1})$:

- ▷ $\ln x \Rightarrow x > 0 \Rightarrow x \in (0, \infty)$
- ▷ $\arcsin \ln x \Rightarrow \ln x \in [-1, 1]$

$$-1 \leq \ln x \leq 1 / e^{(\cdot)} \Rightarrow e^{-1} \leq x \leq e \Rightarrow x \in \left[\frac{1}{e}, e \right]$$

$$D(f^{-1}) = (0, \infty) \cap \left[\frac{1}{e}, e \right] = \left[\frac{1}{e}, e \right].$$

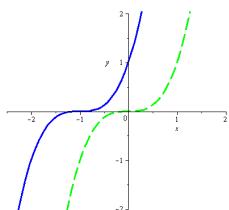
Celkem tedy $H(f) = D(f^{-1}) = \left[\frac{1}{e}, e \right]$.

§ 9.4 Transformace grafu funkce

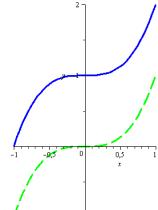
Transformace grafu funkce

Nechť je dána funkce $y = f(x)$ a nenulová reálná čísla a, b .

- Uvažujme funkci $\tilde{y} = f(x + a)$. Tato funkce má vůči původní funkci graf posunutý buď doleva (je-li $a > 0$), nebo doprava (pro $a < 0$), a to o velikost čísla a .
- Uvažujme funkci $\hat{y} = f(x) + b$. Tato funkce má vůči původní funkci graf posunutý nahoru (je-li $b > 0$), nebo dolů (pro $b < 0$), a to o velikost čísla b .

Obr. 9.25: $f(x) = (x+1)^3$

Obr. 9.26: $f(x) = x^3 + 1$

§ 9.5 Příklady k procvičení

Příklad 74. Načrtněte graf funkce.

- (i) $y = x^2$, (iii) $y = (-x)^2$, (v) $y = x^2 + 1$,
(ii) $y = -x^2$, (iv) $y = (x+1)^2$, (vi) $y = (1-x)^3$.

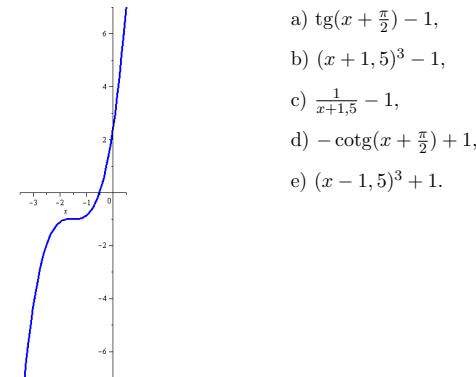
Příklad 75. Načrtněte graf funkce.

- (i) $y = 2 - \sqrt{x}$, (iii) $y = \ln(x-3)$,
(ii) $y = \frac{1}{3-x} - 1$, (iv) $y = 2 + e^{1-x}$.

Příklad 76. Načrtněte graf funkce.

- (i) $y = \sin x$, (iv) $y = 2 \sin x$, (vii) $y = \operatorname{tg}(3x)$,
‡(ii) $y = \sin(3x)$, (v) $y = \sin(x-1)$,
‡(iii) $y = \sin \frac{x}{5}$, (vi) $y = 3 + \sin x$,

Příklad 77. K danému grafu vyberte správný funkční předpis.

- a) $\operatorname{tg}(x + \frac{\pi}{2}) - 1$,
b) $(x+1, 5)^3 - 1$,
c) $\frac{1}{x+1, 5} - 1$,
d) $-\cotg(x + \frac{\pi}{2}) + 1$,
e) $(x-1, 5)^3 + 1$.

Příklad 78. Určete definiční obor funkce.

- (i) $f(x) = \frac{1}{x+2}$, (v) $f(x) = \frac{\ln x}{2x^2+3x-2}$,
(ii) $f(x) = \sqrt{3-x}$, (vi) $f(x) = \frac{1}{\sin x}$,
(iii) $f(x) = \frac{x}{\sqrt{x+3}}$, (vii) $f(x) = \operatorname{tg}(x-1)$,
(iv) $f(x) = \frac{3}{e^{1-x}}$, (viii) $f(x) = \frac{3x}{2x-8} + \sqrt{10-x} - \ln(x+2)$.

Příklad 79. Jsou dány funkce $f(x) = x^2$, $g(x) = \frac{2x}{1-x}$ a $h(x) = \ln x$. Určete složené funkce

- (i) $f \circ g$, (ii) $g \circ f$, (iii) $f \circ g \circ h$, (iv) $f \circ h \circ f$.

Příklad 80. Určete složky dané funkce.

- (i) $y = \cot^5 x$, (iii) $y = \cos x^7$,
(ii) $y = \sqrt[3]{\sin(x^3 + 3)}$, (iv) $y = \log_2 \sqrt{\tan(2+x)}$.

Příklad 81. Funkci $y = \sin \frac{1}{5x}$ lze považovat za složeninu dvou, nebo tří základních funkcí. Kterých? (Popište obě možnosti.)

Příklad 82. K dané funkci f určete funkci inverzní a načrtněte grafy obou funkcí.

- (i) $f(x) = 2x + 1$, (iii) $f(x) = \log_3(x - 2)$,
(ii) $f(x) = \frac{2x^2 - 1}{3}$, (iv) $f(x) = \frac{1}{5^x}$.

Příklad 83. Popište vlastnosti cyklotrických funkcí (\arcsin , \arccos , \arctg a arccotg) a jejich vznik jakožto inverzí.

Příklad 84. Určete a nakreslete funkci inverzní k funkci f : $y = 2x^3 - 1$.

Příklad 85. Určete definiční obor dané funkce.

$$(i) f(x) = \ln(x^2 + 4x - 5) + \frac{2x^2}{\sqrt{2x+6}}, \quad (ii) g(x) = \arcsin \frac{x+3}{2} + \sqrt{\frac{x+4}{x-2}}.$$

Příklad 86. Určete definiční obor funkce

$$f: y = \text{arccotg} \frac{x-1}{\sqrt{1-x}} + \log_{\frac{1}{3}}^{-2}(2x+21).$$

Příklad 87. Načrtněte graf funkce

$$f(x) = 2 - \arcsin(x+1).$$

Příklad 88. Určete definiční obor funkce

$$f(x) = \ln \frac{x-1}{2+x} - \arcsin \frac{x}{4}.$$

Příklad 89. Určete definiční obor dané funkce.

$$f(x) = \sqrt{1-x} + \frac{1}{x}, \quad g(x) = \frac{1}{\sqrt{1-x}} - \ln x.$$

Příklad 90. Rozhodněte, zda je daná funkce sudá, nebo lichá.

$$f(x) = \frac{3x^2 - 2}{x^3}, \quad g(x) = \cos x - \sin x^2 - 2 \sin^2 x,$$

$$h_1(x) = x^3 + 2x^2 - x + 4, \quad h_2(x) = \ln(x-3).$$

§ 9.6 Wolfram|Alpha

- Definiční obor funkce.

domain of $\sqrt{x+2}/(x-1)$

- Obor hodnot funkce.

range of x^2-5x+3

- Graf funkce.

plot $y=x^3-1$ for x from -2 to 2.5

plot $y=\tan(x)$ for x from -pi to 2pi and y from -10 to 10

- Inverzní funkce.

inverse of x^5

- Průsečíky grafů funkcí.

intersections of $y=3x^2+x-4$ and $y=2x+6$

10 Limita funkce

§ 10.1 Okolí bodu

Definice 37 (Okolí bodu).

Libovolný otevřený interval $I \subset \mathbb{R}$ obsahující bod $x_0 \in \mathbb{R}$ nazýváme *okolí bodu* x_0 označíme jej $\mathcal{O}(x_0)$.

Speciální typy okolí bodu

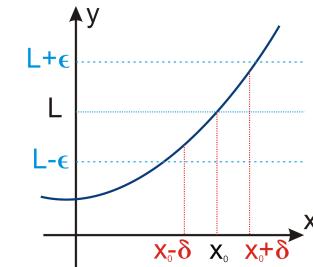
- δ -okolí bodu x_0
 $\mathcal{O}_\delta(x_0) = (x_0 - \delta, x_0 + \delta)$.
- Prstencové (ryzí) δ -okolí bodu x_0
 $\widehat{\mathcal{O}}_\delta(x_0) = \mathcal{O}_\delta(x_0) \setminus \{x_0\} = (x_0 - \delta, x_0) \cup (x_0, x_0 + \delta)$.
- Levé a pravé δ -okolí bodu x_0
 $\mathcal{O}_\delta^-(x_0) = (x_0 - \delta, x_0], \quad \mathcal{O}_\delta^+(x_0) = [x_0, x_0 + \delta)$.
- Levé a pravé prstencové δ -okolí bodu x_0
 $\widehat{\mathcal{O}}_\delta^-(x_0) = (x_0 - \delta, x_0), \quad \widehat{\mathcal{O}}_\delta^+(x_0) = (x_0, x_0 + \delta)$.

§ 10.2 Limita funkce

Definice 38 (Limita funkce).

Řekneme, že funkce f má v bodě x_0 *limitu* rovnou číslu L , jestliže pro $\forall \varepsilon > 0$ existuje $\delta > 0$ takové, že pro $\forall x \in \widehat{\mathcal{O}}_\delta(x_0)$ platí $f(x) \in \mathcal{O}_\varepsilon(L)$. Píšeme

$$\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = L, \quad \text{popř.} \quad f(x) \xrightarrow{x \rightarrow x_0} L.$$

Obr. 10.1: Limita funkce.

Nepřesně, ale ilustrativně:

"Je-li x blízko x_0 , pak je $f(x)$ blízko L ."

Definice 39 (Jednostranné limity).

Použijeme-li v definici limity $\widehat{\mathcal{O}}_\delta^+(x_0)$ místo $\widehat{\mathcal{O}}_\delta(x_0)$, získáme definici *limity zprava*

$$\lim_{x \rightarrow x_0^+} f(x) = L.$$

Podobně, použijeme-li v definici limity $\widehat{\mathcal{O}}_\delta^-(x_0)$ místo $\widehat{\mathcal{O}}_\delta(x_0)$, získáme definici *limity zleva*

$$\lim_{x \rightarrow x_0^-} f(x) = L.$$

Věta 19 (Jednoznačnost).

Funkce má v každém bodě nejvýše jednu limitu / limitu zprava / limitu zleva.

Definice 40 (Rozšířená množina reálných čísel).

Rozšířenou množinou reálných čísel \mathbb{R}^* rozumíme množinu reálných čísel \mathbb{R} rozšířenou o body $-\infty$ a $+\infty$, tj.

$$\mathbb{R}^* = \mathbb{R} \cup \{-\infty, +\infty\}.$$

Body $\pm\infty$ nazýváme nevlastní body, zatímco body množiny \mathbb{R} nazýváme vlastní body.

Pro $a \in \mathbb{R}$ definujeme:

- $a + \infty = \infty$,
 - $a - \infty = -\infty$,
 - $\infty + \infty = \infty$,
 - $\infty - \infty = -\infty$,
 - $\infty \cdot \infty = \infty$,
 - $\infty \cdot (-\infty) = -\infty$,
 - $(-\infty) \cdot (-\infty) = \infty$,
 - $| \pm\infty | = \infty$,
 - $(-\infty) \cdot (\infty) = \infty$,
 - $\frac{a}{\pm\infty} = 0$.
- Je-li $a > 0$, pak $a \cdot \infty = \infty$, $a \cdot (-\infty) = -\infty$.
- Je-li $a < 0$, pak $a \cdot \infty = -\infty$, $a \cdot (-\infty) = \infty$.

Poznámka. Nejsou definovány výrazy

$$\infty - \infty, \quad \pm\infty \cdot 0, \quad \frac{\pm\infty}{\pm\infty}.$$

Tyto výrazy nazýváme *neurčité výrazy*.

Samozřejmě není definováno dělení nulou.

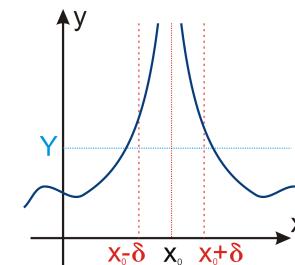
Definice 41 (Okolí nevlastního bodu).

Okolím $\mathcal{O}(\infty)$ bodu ∞ rozumíme libovolný interval tvaru (a, ∞) , $a \in \mathbb{R}$, a podobně okolím bodu $-\infty$ interval tvaru $(-\infty, a)$. Ryzím okolím nevlastních bodů rozumíme totéž, co okolím těchto bodů.

Použitím okolí nevlastních bodů v definici limity získáme definici tzv. *nevlastní* limity a limity *v nevlastním bodě*. Definice limity se pak pro tyto speciální případy zjednoduší.

Definice 42 (Nevlastní limita).

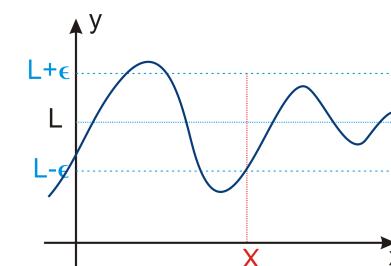
Řekneme, že funkce f má v bodě x_0 *nevlastní limitu* $+\infty$ $(-\infty)$, jestliže pro $\forall Y > 0$ existuje $\delta > 0$ takové, že pro $\forall x \in \mathcal{O}_\delta(x_0)$ platí $f(x) > Y$ ($f(x) < -Y$).

Obr. 10.2: Nevlastní limita.

Definice 43 (Limita v nevlastním bodě).

Řekneme, že funkce f má limitu L v nevlastním bodě $+\infty$ $(-\infty)$, jestliže pro $\forall \varepsilon > 0$ existuje $X > 0$ takové, že pro $\forall x > X$ ($\forall x < -X$) platí $f(x) \in \mathcal{O}_\varepsilon(L)$.

Obr. 10.3: Limita v nevlastním bodě.

Použité pojmy

Limitu

$$\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = L$$

nazýváme

- *vlastní limita ve vlastním bodě*, jestliže $x_0, L \in \mathbb{R}$,
- *nevlastní limita ve vlastním bodě*, jestliže $x_0 \in \mathbb{R}, L \in \{\pm\infty\}$,
- *vlastní limita v nevlastním bodě*, jestliže $x_0 \in \{\pm\infty\}, L \in \mathbb{R}$,
- *nevlastní limita v nevlastním bodě*, jestliže $x_0, L \in \{\pm\infty\}$.

Věta 20 (Existence limity).

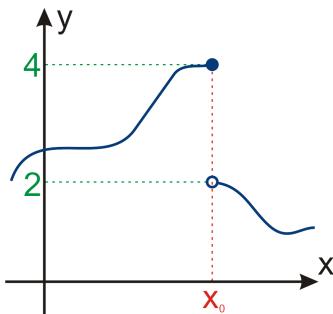
Funkce f má ve vlastním bodě x_0 limitu právě tehdy, když má v tomto bodě obě jednostranné limity a ty si jsou rovny, tj.

$$\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = L \Leftrightarrow \lim_{x \rightarrow x_0^-} f(x) = \lim_{x \rightarrow x_0^+} f(x) = L.$$

Poznámka. Limita neexistuje, jestliže

- ▷ neexistuje některá (nebo obě) jednostranné limity,
- ▷ jednostranné limity jsou různé.

Toho lze výhodně využít při důkazu neexistence limity.

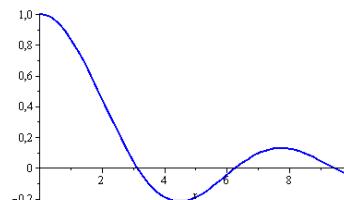

Obr. 10.4: Limita v x_0 neexistuje.

Není-li možné číslo do funkce dosadit jinak než "limitně", můžeme představu o limitním chování funkce získat i empiricky a to dosazováním blízkých čísel. Podívejme se na chování funkce $\frac{\sin x}{x}$ pro $x \rightarrow 0^+$.

x	1	0,1	0,01	0,001	0,0001
$\frac{\sin x}{x}$	0,841470985	0,998334167	0,999983333	0,999998333	0,999999998

Z tabulky vidíme, že hodnoty se blíží jedničce. A skutečně $\lim_{x \rightarrow 0^+} \frac{\sin x}{x} = 1$.

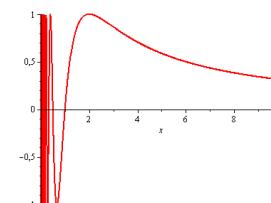

Obr. 10.5: Graf funkce $f(x) = \frac{\sin x}{x}$.

POZOR – nejde o neprůstřelnou metodu:

x	1	0,1	0,01	0,001	0,0001	...
$\sin \frac{\pi}{x}$	0	0	0	0	0	...

Přitom $\lim_{x \rightarrow 0^+} \sin \frac{\pi}{x}$ neexistuje.

Obr. 10.6: Graf funkce $f(x) = \sin \frac{\pi}{x}$.

(Zkuste dosazovat *náhodná* čísla blížící se k nule zprava.
Např. $\sin \frac{\pi}{0,003} \doteq -0,8660253055$.)

§ 10.3 Spojitost funkce

Definice 44 (Spojitost).

- Řekneme, že funkce f je spojitá v bodě $x_0 \in \mathbb{R}$, jestliže

$$x_0 \in D(f) \quad \text{a} \quad \lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = f(x_0).$$

- Řekneme, že funkce f je spojitá zleva v bodě $x_0 \in \mathbb{R}$, jestliže

$$x_0 \in D(f) \quad \text{a} \quad \lim_{x \rightarrow x_0^-} f(x) = f(x_0).$$

- Řekneme, že funkce f je spojitá zprava v bodě $x_0 \in \mathbb{R}$, jestliže

$$x_0 \in D(f) \quad \text{a} \quad \lim_{x \rightarrow x_0^+} f(x) = f(x_0).$$

Definice 45 (Spojitost na intervalu).

Řekneme, že funkce je spojitá na intervalu I , je-li spojitá v každém jeho vnitřním bodě a v krajních bodech (pokud patří do I) je spojitá zleva, resp. zprava.

Definice 46 (Body nespojitosti).

Body, ve kterých není funkce f spojitá, nazýváme *body nespojistnosti*.

Poznámka. Elementární funkce jsou spojité v každém bodě svého definičního oboru.

Věta 21 (Weierstrassova věta).

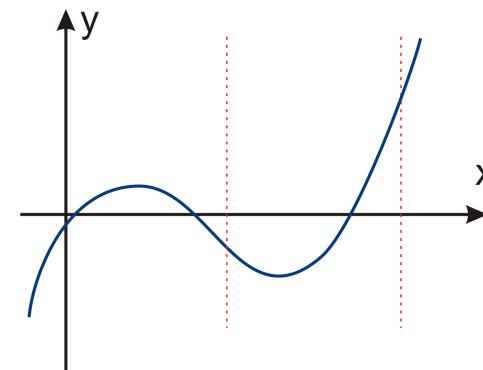
Nechť je funkce f spojitá na uzavřeném intervalu I . Pak je f na I ohraničená a nabývá zde své největší a nejmenší hodnoty.

Věta 22 (První Bolzanova věta).

Nechť je funkce f spojitá na uzavřeném intervalu $I = [a, b]$ a nechť platí $f(a) \cdot f(b) < 0$. Pak existuje alespoň jedno číslo $c \in (a, b)$ takové, že $f(c) = 0$.

Věta 23 (Druhá Bolzanova věta).

Nechť je funkce f spojitá na uzavřeném intervalu I . Pak f nabývá všech hodnot mezi svou největší a nejmenší hodnotou.

Obr. 10.7: Funkce spojitá na uzavřeném intervalu.

Věta 24 (Pravidla pro počítání s limitami).

Nechť $a \in \mathbb{R}^*$, $k \in \mathbb{R}$ a nechť $f, g: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$. Jestliže mají funkce f a g v bodě a limitu, pak platí

- $\lim_{x \rightarrow a} k = k$,
- $\lim_{x \rightarrow a} [f(x) \pm g(x)] = \lim_{x \rightarrow a} f(x) \pm \lim_{x \rightarrow a} g(x)$,
- $\lim_{x \rightarrow a} [f(x) \cdot g(x)] = \lim_{x \rightarrow a} f(x) \cdot \lim_{x \rightarrow a} g(x)$,
- $\lim_{x \rightarrow a} [k \cdot f(x)] = k \cdot \lim_{x \rightarrow a} f(x)$,
- $\lim_{x \rightarrow a} \frac{f(x)}{g(x)} = \frac{\lim_{x \rightarrow a} f(x)}{\lim_{x \rightarrow a} g(x)}$, pro $\lim_{x \rightarrow a} g(x) \neq 0$.

Příklad 91. • $\lim_{x \rightarrow 2} (x^2 + 3x) = 4 + 3 \cdot 2 = 10$,

- $\lim_{x \rightarrow \infty} (\operatorname{arctg} x + \operatorname{arccotg} x) = \frac{\pi}{2} + 0 = \frac{\pi}{2}$,
- $\lim_{x \rightarrow 0^-} \frac{1}{x} \cos x = -\infty \cdot 1 = -\infty$,
- $\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{1}{x \cdot e^x} = \frac{1}{\infty \cdot \infty} = 0$,
- $\lim_{x \rightarrow 0^+} (\frac{1}{x} + \ln x) = \infty - \infty = \text{neurčitý výraz}$.

Věta 25 (Limita složené funkce).

Je-li funkce f spojitá, pak platí

$$\lim_{x \rightarrow x_0} f(g(x)) = f\left(\lim_{x \rightarrow x_0} g(x)\right).$$

Poznámka. Při výpočtech limit vždy nejprve dosadíme $x = x_0$.

Příklad 92. • $\lim_{x \rightarrow 0^+} \ln \frac{1}{x} = \|\ln \infty\| = \infty$,

- $\lim_{x \rightarrow -\infty} \operatorname{arctg} e^{-x} = \|\operatorname{arctg} e^{+\infty} = \operatorname{arctg} \infty\| = \frac{\pi}{2}$,
- $\lim_{x \rightarrow 0^+} \ln \sin x = \|\ln 0^+\| = -\infty$,
- $\lim_{x \rightarrow 0^-} \frac{1}{\sin x} = \|\frac{1}{\sin 0^-} = \frac{1}{0^-}\| = -\infty$,
- $\lim_{x \rightarrow 0^+} \frac{1}{\sin x} = \|\frac{1}{\sin 0^+} = \frac{1}{0^+}\| = \infty$.

§ 10.4 Výpočet limit**Věta 26.**

Jestliže pro všechna $x \in \widehat{O}_\delta(x_0)$ platí $f(x) = g(x)$ a existuje limita $\lim_{x \rightarrow x_0} g(x) = L$, pak

$$\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = L.$$

Odtud plyne, že funkci lze při výpočtu limity vhodně upravovat.

Příklad 93.

$$\lim_{x \rightarrow 2} \frac{x^2 - x - 2}{x - 2} = \|\frac{0}{0}\| = \lim_{x \rightarrow 2} \frac{(x-2)(x+1)}{x-2} = \lim_{x \rightarrow 2} (x+1) = 3.$$

Následující věta již byla použita v některých příkladech.

Věta 27.

Nechť $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = k \neq 0$ a $\lim_{x \rightarrow x_0} g(x) = 0$. Existuje-li prstencové okolí bodu x_0 , takové, že pro každé x z tohoto okolí platí

- $\frac{f(x)}{g(x)} > 0$, pak $\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{f(x)}{g(x)} = +\infty$,
- $\frac{f(x)}{g(x)} < 0$, pak $\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{f(x)}{g(x)} = -\infty$.

→ Věta platí i pro jednostranné okolí a limity.

→ Při výpočtu limity typu $\|\frac{k}{0}\|$, kde $k \neq 0$, $k \in \mathbb{R}$ je potřeba určit obě jednostranné limity a zjistit, zda jsou si rovny. Pokud ne, limita neexistuje.¹

Příklad 94. • *Limita*

$$\lim_{x \rightarrow 1} \frac{x}{x-1} = \|\frac{1}{0}\|$$

neexistuje, neboť

$$\lim_{x \rightarrow 1^+} \frac{x}{x-1} = \|\frac{1}{0^+}\| = +\infty, \quad \lim_{x \rightarrow 1^-} \frac{x}{x-1} = \|\frac{1}{0^-}\| = -\infty.$$

• *Limita*

$$\lim_{x \rightarrow 1} \frac{x}{(x-1)^2} = \|\frac{1}{0}\| = +\infty,$$

neboť

$$\lim_{x \rightarrow 1^+} \frac{x}{(x-1)^2} = \|\frac{1}{0^+}\| = +\infty, \quad \lim_{x \rightarrow 1^-} \frac{x}{(x-1)^2} = \|\frac{1}{0^-}\| = +\infty.$$

¹Matematika učí: nepřehlížejte nuly. (Gabriel Laub)

Poznámka. $\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{f(x)}{g(x)} = \left\| \frac{k}{\pm\infty}, k \in \mathbb{R} \right\| = 0$.

Věta 28 (Limita polynomu a rac. lom. funkce v $\pm\infty$).

Platí

- $\lim_{x \rightarrow \pm\infty} (a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_1 x + a_0) = \lim_{x \rightarrow \pm\infty} a_n x^n,$
- $\lim_{x \rightarrow \pm\infty} \frac{a_n x^n + \dots + a_0}{b_m x^m + \dots + b_0} = \lim_{x \rightarrow \pm\infty} \frac{a_n x^n}{b_m x^m}.$

Příklad 95. • $\lim_{x \rightarrow -\infty} (-2x^5 + 3x^4 - 2x + 8) = \lim_{x \rightarrow -\infty} (-2x^5)$
 $= \| -2 \cdot (-\infty) \| = +\infty$

$$\bullet \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{2x^3 + 3x^2 - 1}{x^4 - 2x + 2} = \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{2x^3}{x^4} = \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{2}{x} = \left\| \frac{2}{\infty} \right\| = 0$$

$$\bullet \lim_{x \rightarrow -\infty} \frac{3x^2 + 2x - 1}{-x^2 - 8x + 5} = \lim_{x \rightarrow -\infty} \frac{3x^2}{-x^2} = \lim_{x \rightarrow -\infty} (-3) = -3$$

$$\bullet \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{x^4 + 3x^2 + 2x - 1}{-4x^2 + 3x + 5} = \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{x^4}{-4x^2} = \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{x^2}{-4} = \frac{1}{-4} \cdot \lim_{x \rightarrow \infty} x^2 = -\infty.$$

Poznámka. Neurčité výrazy typu $\frac{0}{0}$, $\frac{\infty}{\infty}$ lze řešit pomocí derivací, použitím tzv. L'Hospitalova pravidla.

§ 10.5 Příklady k procvičení

Příklad 96. Určete limitu z grafu funkce.

(i) $\lim_{x \rightarrow 5} 3x + 1,$	(iii) $\lim_{x \rightarrow 0} \frac{1}{x^2},$	(v) $\lim_{x \rightarrow 0} \frac{1}{x},$
(ii) $\lim_{x \rightarrow \infty} \operatorname{arctg} x,$	(iv) $\lim_{x \rightarrow 0^-} \frac{1}{x},$	(vi) $\lim_{x \rightarrow -3^+} \ln(x + 3).$

Příklad 97. Určete limitu.

(i) $\lim_{x \rightarrow 2} \frac{\sin x}{x},$	(iv) $\lim_{x \rightarrow 2} \frac{2x^2 - 5x + 5}{x^2 - x - 2},$
(ii) $\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{\sin x}{x},$	(v) $\lim_{x \rightarrow 0} \frac{2x - 3}{\sin x},$
(iii) $\lim_{x \rightarrow -2} \frac{x^3 - 2x^2 + 3 + \log_3(1-x)}{x - \sin \frac{\pi x}{4} + 2},$	(vi) $\lim_{x \rightarrow 0} \frac{x^2 - 1}{\cos x - 1}.$

Příklad 98. Určete limitu.

(i) $\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{x^3 - 3x^2 + 2}{2x^3 - 3x - 4},$	(iv) $\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{7x^2 - 2x + 12}{x^3 - 4x^2 + 2},$
(ii) $\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{2^x + x^4 + 1}{3 \cdot 2^x + x^2 - 1},$	(v) $\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{-2x^7 - x + 1}{x^2 + 1},$
(iii) $\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{x^3 + 2x - 2}{4x^3 + 4x^2 + x + 3},$	‡ (vi) $\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{2 \log_6 x - 3x + 1 + 15x^6}{3 \log_6 x + 3^x - 5x^6}.$

Příklad 99. Z grafů základních funkcí a nebo výpočtem určete limitu.

(i) $\lim_{x \rightarrow \infty} (5^{\frac{1}{x}} + 2),$	(ii) $\lim_{x \rightarrow 2\pi^-} e^{\cot g x}.$
--	--

§ 10.6 Wolfram|Alpha

- Výpočet limity.

limit (x+3)/(2-x^2) as x->1

limit 3^(1/x)-7 as x->-infinity

- Jednostranná limita.

limit e^(cot(x)) as x->2pi from left

lim_(x->(2 pi)^-) e^(cot(x))

11 Derivace

§ 11.1 Definice a geometrický význam derivace

Definice 47 (Derivace v bodě).

Bud' f funkce a $x_0 \in D(f)$. Existuje-li

$$\lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(x_0 + h) - f(x_0)}{h} \quad \left(= \lim_{x \rightarrow x_0} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} \right)$$

nazýváme tuto limitu **derivace** funkce f v bodě x_0 a značíme ji $f'(x_0)$. Je-li tato limita vlastní, nazýváme ji **vlastní derivace**, je-li nevlastní, nazýváme ji **nevlastní derivace**. Jestliže tato limita neexistuje řekneme, že funkce f v bodě x_0 derivaci nemá.

Geometrický význam derivace

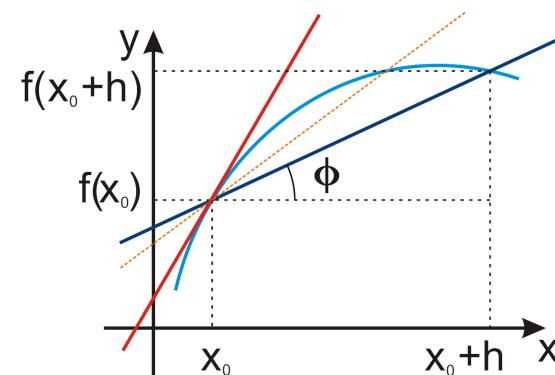
Sečna grafu funkce f procházející body $[x_0, f(x_0)]$ a $[x_0 + h, f(x_0 + h)]$ má směrnicu

$$\operatorname{tg} \varphi = \frac{f(x_0 + h) - f(x_0)}{h}.$$

Jestliže se s bodem $x_0 + h$ blížíme k bodu x_0 (tj. provádíme limitní přechod $h \rightarrow 0$), přejde tato sečna v tečnu v bodě $[x_0, f(x_0)]$. Směrnice tečny ke grafu funkce f v bodě x_0 je tedy

$$\lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(x_0 + h) - f(x_0)}{h},$$

což je přesně derivace funkce f v bodě x_0 .

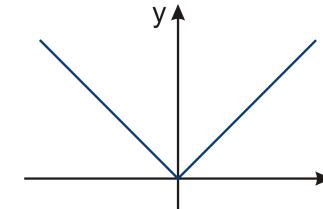

Obr. 11.1: Geometrický význam derivace.

Věta 29.

Má-li funkce f v bodě x_0 derivaci, pak je v tomto bodě spojitá.

Poznámka. Obrácená věta neplatí. Např. funkce $f(x) = |x|$ je spojitá na celém \mathbb{R} , ale v $x_0 = 0$ nemá derivaci.

Obr. 11.2: Graf funkce $f(x) = |x|$.

Definice 48 (Derivace na intervalu).

Nechť má funkce f derivaci v každém bodě otevřeného intervalu I . Předpisem, který každému bodu x z intervalu I přiřadí derivaci funkce f v bodě x , je definována funkce, kterou nazýváme **derivace funkce f na intervalu I** a označujeme ji f' .

Poznámka. • Derivaci funkce $y = f(x)$ se mimo f' také značí y' , $\frac{df}{dx}$, $\frac{dy}{dx}$.

- Výraz $df(x) = f'(x)dx$ nazýváme diferenciál funkce f v bodě x .
- Funkce f má v bodě x_0 diferenciál (je diferencovatelná v bodě x_0) \Leftrightarrow existuje vlastní derivace $f'(x_0)$.

§ 11.2 Pravidla a vzorce¹

Pravidla

Nechť f a g jsou funkce, $c \in \mathbb{R}$.

- $(f \pm g)' = f' \pm g'$,
- $(c \cdot f)' = c \cdot f'$,
- $(f \cdot g)' = f'g + fg'$,
- $\left(\frac{f}{g}\right)' = \frac{f'g - fg'}{g^2}$.

Vzorce

Nechť $a, b, c, \alpha \in \mathbb{R}$, $a, b > 0$, $\alpha \neq 0$, $b \neq 1$.

- $(\sin x)' = \cos x$,
- $(c)' = 0$,
- $(\cos x)' = -\sin x$.
- $(\tg x)' = \frac{1}{\cos^2 x}$,
- $(\alpha x)' = \alpha x^{\alpha-1}$,
- $(\cotg x)' = -\frac{1}{\sin^2 x}$,
- $(e^x)' = e^x$,
- $(a^x)' = a^x \cdot \ln a$,
- $(\ln x)' = \frac{1}{x}$,
- $(\log_b x)' = \frac{1}{x \cdot \ln b}$,
- $(\arcsin x)' = \frac{1}{\sqrt{1-x^2}}$,
- $(\arccos x)' = -\frac{1}{\sqrt{1-x^2}}$,
- $(\arctg x)' = \frac{1}{1+x^2}$,
- $(\text{arccotg } x)' = -\frac{1}{1+x^2}$.

¹Pro derivování je potřeba jen slabá mysl a silná pravačka. (Ron Getoor)

Věta 30.

Pro složenou funkci platí

$$(f \circ g)'(x) = [f(g(x))]' = f'(g(x)) \cdot g'(x),$$

kde existence derivace vlevo (a uprostřed) plyně z existence derivací vpravo.

Poznámka. • Výraz $f'(g(x))$ znamená derivaci funkce f vypočtenou v bodě $g(x)$.

- Při derivování složené funkce je vhodné začít od vnějšího složky a pokračovat dovnitř (jako loupání cibule), tj.

$$(f \circ g \circ h)'(x) = [f(g(h(x)))]' = f'(g(h(x))) \cdot g'(h(x)) \cdot h'(x).$$

Definice 49 (Derivace vyšších řádů).

Nechť f je funkce a f' její derivace. Existuje-li derivace $(f')'$ funkce f' , nazýváme ji *druhá derivace* funkce f a značíme ji f'' .

Obecně n -tou derivací, $n \in \mathbb{N}$, funkce f rozumíme funkci $f^{(n)} = (f^{(n-1)})'$.

Poznámka. • Pro derivace vyšších řádů budeme používat značení

$$f', f'', f''', f^{(4)}, f^{(5)}, \dots, f^{(n)}.$$

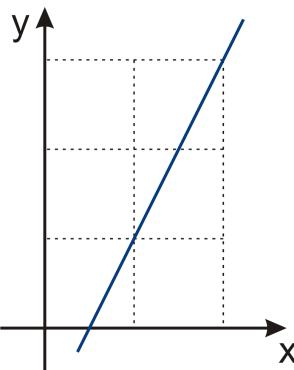
- V ostatních typech značení se n -tá derivace píše jako

$$y^{(n)}, \frac{d^n f}{dx^n}, \frac{d^n y}{dx^n}.$$

§ 11.3 Fyzikální význam

Fyzikální význam derivace

- Derivace $f'(x_0)$ vyjadřuje okamžitou rychlosť změny funkční hodnoty funkce f v bodě x_0 . Tj. je-li $f'(x_0) = c \in \mathbb{R}$, potom na jednotku změny hodnoty nezávisle proměnné x připadá c jednotek změny závislé proměnné y .
- Zejména z toho plyně, že je-li $c > 0$, pak s rostoucím x roste i y , a je-li $c < 0$, pak s rostoucím x y klesá.

Obr. 11.3: Rychlosť změny.

Snadno môžeme pomocí derivácií odvodiť zákony klasické mechaniky:

- Rychlosť je zmēna polohy v čase $v = \frac{s}{t}$. Potom okamžitá rychlosť v čase t je

$$v(t) = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{s(t+h) - s(t)}{h} = \frac{ds}{dt}.$$

- Zrychlení je zmēna rychlosťi v čase, tedy podobně obdržíme

$$a(t) = \frac{dv}{dt} = \frac{d^2s}{dt^2}.$$

- Hybnosť p je rovna rychlosťi na jednotku hmotnosti, tedy $p = mv$.
- Síla je derivácií hybnosti dle času

$$F = \frac{dp}{dt} = \frac{d(mv)}{dt} = \frac{dm}{dt}v + m\frac{dv}{dt} = 0 + m\frac{dv}{dt} = ma.$$

Tím jsme odvodili 2. Newtonov pohybový zákon ($a = \frac{F}{m}$):

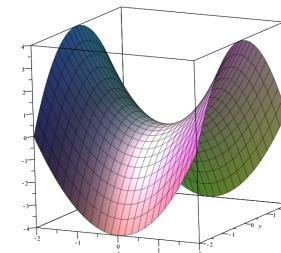
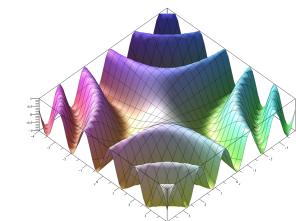
Zákon sily

Mutationem motus proportionalem esse vi motrici impressae et fieri secundam linie rectam qua vis illa imprimitur.

(= Jestliže na těleso působí síla, pak se těleso pohybuje se zrychlením, které je přímo úměrné působící síle a nepřímo úměrné hmotnosti tělesa.)

§ 11.4 Parciální derivace - stručný návod

Uvažujeme-li funkce více proměnných, tedy $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$, je nutné zvolit ve kterém směru nás zajímá rychlosť růstu. Např. funkce dvou proměnných $f(x, y) = z$ má dva vstupy (dvojice argumentů x, y) a jeden výstup (funkční hodnota z). Jejím definičním oborem je tedy část roviny a graf je „plachta“ vznášející se nad ním (podobně jako u funkce jedné proměnné je definiční obor část přímky a graf funkce je křivka vznášející se nad ním).

Obr. 11.4: Funkce $f(x, y) = x^2 - y^2$.Obr. 11.5: Funkce $f(x, y) = \sin(xy)$.

Derivaci ve směru libovolné souřadné osy získáme jednoduše derivováním předpisu funkce s tím, že všechny ostatní proměnné považujeme za konstanty. Mluvíme potom **parciální derivaci** a značíme např. pro funkci dvou proměnných $f(x, y)$ její derivaci podle x jako

$$\frac{\partial f}{\partial x}(x, y) = \frac{\partial f(x, y)}{\partial x} = f'_x(x, y) = f_x(x, y).$$

Geometricky se jedná o směrnici tečny pritisnuté na graf dané funkce v bodě $[x, y]$ tak, že její projekce do roviny xy je rovnoběžná s osou x (rychlosť růstu ve směru osy x).

Např. pro $f(x, y) = x^2 - y^2$ je $f_x = 2x$, $f_y = -2y$.

Poznámka. Derivace vyšších řádů zavádíme tak, že uvažujeme o parciální derivaci jako o funkci, kterou derivujeme. (Samozřejmě tato funkce musí existovat.)

U funkce dvou proměnných $f(x, y)$ pak mluvíme např. o parciálních derivacích druhého řádu podle x

$$\frac{\partial}{\partial x} \frac{\partial f}{\partial x} = \frac{\partial^2 f}{\partial x^2} = (f_x)_x = f_{xx},$$

nebo o smíšených derivacích $\frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y} = f_{xy} = (f_x)_y$ a $\frac{\partial^2 f}{\partial y \partial x} = f_{yx} = (f_y)_x$.

Poznámka. Pokud jsou smíšené parciální derivace spojité, pak platí tzv. Schwarzova věta, která říká, že je jedno v jakém pořadí derivujeme, záleží pouze na počtu derivací dle příslušných proměnných. Tedy např. pro $f(x, y)$ je

$$f_{xy} = f_{yx}, \quad f_{xyxy} = f_{xxxx}.$$

Poznámka.

$$f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$$

$$\begin{aligned}\frac{\partial f}{\partial x}(x, y) &= \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(x+h, y) - f(x, y)}{h} = f_x(x, y) = f'_x(x, y), \\ \frac{\partial f}{\partial y}(x, y) &= \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(x, y+h) - f(x, y)}{h} = f_y(x, y) = f'_y(x, y)\end{aligned}$$

Příklad 100.

$$f(x, y) = e^x \cdot y^2 \cdot \sin(xy)$$

$$\begin{aligned}\frac{\partial f(x, y)}{\partial x} &= y^2(e^x \sin xy + e^x \cos xy \cdot y) = y^2 e^x (\sin xy + y \cos xy) \\ \frac{\partial f(x, y)}{\partial y} &= e^x(2y \cdot \sin xy + y^2 \cdot \cos xy \cdot x) = e^x y(2 \sin xy + xy \cos xy)\end{aligned}$$

Poznámka (Geometrický význam parciální derivace). Parciální derivace $\frac{\partial f}{\partial x}$ je směrnice křivky, která vznikne řezem grafu funkce rovinou $y = y^*$. V n -rozměrném prostoru „fežeme“ nadrovinou.

Poznámka. Pro funkce jedné proměnné plyne z existence derivace řada pěkných vlastností, např. spojitost, diferencovatelnost (lze sestrojit tečnu). Pro funkce více proměnných z existence parciálních derivací téměř nic pěkného neplyne, zejména z existence parciální derivace neplýne spojitost.

§ 11.5 Příklady k procvičení

Příklad 101. Určete derivaci následujících funkcí.

$$(i) f(x) = 0,$$

$$(v) f(x) = \frac{5\sqrt{x}+7x^2-3}{2x},$$

$$(ii) f(x) = -18,$$

$$(vi) f(x) = \frac{x+8}{3x^2-1},$$

$$(iii) f(x) = -2x^3 + x^2 - 4x + 3,$$

$$(vii) f(x) = 2 \sin x + \cot g x,$$

$$(iv) f(x) = \sqrt{x} - \frac{2}{5x^2} + 6\sqrt[5]{x^3},$$

$$(viii) f(x) = x \operatorname{tg} x.$$

Příklad 102. Určete derivaci funkce f v bodě x_0 .

$$(i) f(x) = 3x^2 + 2x - 8, x_0 = -1,$$

$$(ii) f(x) = \ln(\operatorname{tg} x), x_0 = \frac{\pi}{4}.$$

Příklad 103. Určete funkční hodnotu a hodnotu první a druhé derivaci funkce f v bodě x_0 .

$$(i) f(x) = \sqrt{3x^4 + 1}, x_0 = -1,$$

$$(ii) f(x) = x \sin(2x), x_0 = \frac{\pi}{4}.$$

Příklad 104. Zderivujte a upravte.

$$(i) f(x) = x^2 e^x \sin x,$$

$$(iv) f(x) = \frac{1}{\ln x},$$

$$(ii) f(x) = x^3 6^x,$$

$$(v) f(x) = \frac{1-x}{x^2+1},$$

$$(iii) f(x) = \sqrt{x^2 - 1},$$

$$(vi) f(x) = \operatorname{arccotg}(2x).$$

Příklad 105. Zderivujte a upravte.

$$(i) f(x) = 3x^2 e^x (\sin x - 3 \ln x),$$

$$(vi) f(x) = \cos^2 x^3,$$

$$(ii) f(x) = (2x + 6) 4^x,$$

$$(vii) f(x) = x \sin^2(2x),$$

$$(iii) f(x) = \sqrt{3x^3 - 2x^2 + 5x - 1},$$

$$(viii) f(x) = \frac{-2}{\ln \cos x},$$

$$(iv) f(x) = \frac{7}{\ln(x^2+1)},$$

$$(ix) f(x) = 7^{2x^3+x-9},$$

$$(v) f(x) = \sqrt{\frac{1-x}{x^2+1}},$$

$$(x) f(x) = \operatorname{arccotg} \frac{2x}{x^2-1}.$$

Příklad 106. Zderivujte a upravte.

$$(i) f(x) = x^5 + 5^x,$$

$$\ddagger(iii) f(x) = (\sin x)^{\cos x},$$

$$\ddagger(ii) f(x) = x^x,$$

$$\ddagger(iv) f(x) = (\ln x)^{\operatorname{tg} x}.$$

Příklad 107. Zderivujte a upravte. (Nenechte se odradit tím, jak hrozně vypadá zadání. Derivování je čistě mechanická záležitost a stačí se v tom „jen“ neztratit.)

$$(i) f(x) = 5x^5 \sqrt[5]{5^x},$$

$$(iv) f(x) = \ln \ln(x-3) + \arcsin \frac{x-5}{2},$$

$$(ii) f(x) = \ln^2 \cos^3 x^5,$$

$$(v) f(x) = \frac{1}{\ln(\sin^2 x)},$$

$$(iii) f(x) = \arccos \log_{\frac{2}{3}} x^2,$$

$$(vi) f(x) = \sin x^2 \sin^2 x.$$

Příklad 108. Zderivujte:

$$f(x) = 5x^3 - 2 \cos x + \frac{3}{4x^2}, \quad g(x) = \frac{x^4}{\ln x}, \quad h(x) = \sqrt[3]{\sin(2x)}.$$

Příklad 109. Určete hodnotu 3. derivace funkce $f(x) = 5x^5 + 4x^3 - x^2 + 1$ v bodě $x_0 = -2$.

Příklad 110. Najděte všechny první a druhé parciální derivace funkce

$$f(x) = 3xy^4 - 5x^6 + y^2 - 18.$$

Příklad 111. Najděte obě první parciální derivace funkce

$$f(x) = \sin \frac{2x}{y^3}.$$

§ 11.6 Wolfram|Alpha

- Výpočet derivace.

derivative of $\cos(2x^3)(5x-1)$

- Derivace vyššího řádu.

second derivative of sqrt(ln(x))

third derivative of ln(x^(1/3))

4th derivative of ln(x^(1/3))

5th derivative of sin(2x)

d^5/dx^5(sin(2 x))

- Hodnota derivace v daném bodě.

7th derivative of sqrt(x) where x=1

12 Použití derivací

§ 12.1 L'Hospitalovo pravidlo

Věta 31 (L'Hospitalovo pravidlo).

Nechť $\alpha \in \mathbb{R}^*$ a nechť funkce f a g jsou definované v nějakém ryzím okolí bodu α , mají zde derivaci a $g'(\alpha) \neq 0$. Nechť dále platí bud'

$$\lim_{x \rightarrow \alpha} f(x) = \lim_{x \rightarrow \alpha} g(x) = 0,$$

nebo

$$\lim_{x \rightarrow \alpha} |g(x)| = \infty.$$

Pak platí

$$\lim_{x \rightarrow \alpha} \frac{f(x)}{g(x)} = \lim_{x \rightarrow \alpha} \frac{f'(x)}{g'(x)},$$

pokud limita na pravé straně existuje. Stejně tvrzení platí i pro obě jednostranné limity.

Poznámka. • L'Hospitalovo pravidlo můžeme použít opakováně.

- Lze ho použít přímo na limity typu $\frac{0}{0}$ a $\frac{\infty}{\infty}$.
- Vhodnou úpravou lze převést neurčité výrazy typu $0 \cdot \infty$, $\infty - \infty$, 1^∞ , 0^∞ a ∞^0 na jeden z typů $\frac{0}{0}$, $\frac{\infty}{\infty}$.

Pozor!

Při použití L'Hospitalova pravidla nederivujeme výraz $\frac{f(x)}{g(x)}$ jako podíl, ale derivujeme zvlášť funkci v čitateli a zvlášť funkci ve jmenovateli.

§ 12.2 Tečna a normála ke grafu funkce

Definice 50.

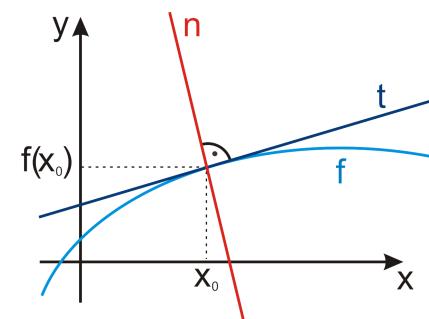
Nechť je $f(x)$ funkce spojitá a má derivaci v bodě $x_0 \in D(f)$. Potom přímku

$$y - f(x_0) = f'(x_0) \cdot (x - x_0)$$

nazýváme **tečna** ke grafu funkce f v bodě x_0 a přímku

$$y - f(x_0) = -\frac{1}{f'(x_0)} \cdot (x - x_0)$$

nazýváme **normála** ke grafu funkce f v bodě x_0 (v případě, že $f'(x_0) \neq 0$).

Obr. 12.1: Tečna a normála.

§ 12.3 Příklady k procvičení

Příklad 112. Určete limity.

$$(i) \lim_{x \rightarrow -2} \frac{x^3 + x^2 + 4}{x^4 + 3x^3 + 8},$$

$$(iv) \lim_{x \rightarrow 0} \frac{\ln(1+\sin x)}{\sin 3x},$$

$$(ii) \lim_{x \rightarrow 0} \frac{\sin x}{x},$$

$$(v) \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{\ln x}{\sqrt{x}},$$

$$(iii) \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{x}{\ln^2 x},$$

$$(vi) \lim_{x \rightarrow 0} \frac{\ln(1+\sin x)}{\sin 4x \arccos x}.$$

Příklad 113. Určete limity.

$$\ddagger(i) \lim_{x \rightarrow \frac{\pi}{2}} (1 - \sin x) \operatorname{tg} x, \quad \ddagger(iii) \lim_{x \rightarrow 0^+} x e^{\frac{1}{x}},$$

$$\ddagger(ii) \lim_{x \rightarrow \frac{\pi}{4}^-} \operatorname{tg} 2x \ln(\operatorname{tg} x), \quad \ddagger(iv) \lim_{x \rightarrow 0^-} x e^{\frac{1}{x}}.$$

Příklad 114. Určete rovnici tečny funkce f v bodě x_0 .

$$(i) f(x) = \frac{1-x}{x^2-3}, \quad x_0 = -2, \quad (ii) f(x) = 2x + \sin x, \quad x_0 = \pi.$$

Příklad 115. Určete rovnici normály funkce f v bodě x_0 .

$$(i) f(x) = x^2 + \ln x, \quad x_0 = 1, \quad (ii) f(x) = \sqrt[3]{1-x}, \quad x_0 = 9.$$

§ 12.4 Wolfram|Alpha

- Tečna.

```
tangent to y=x^2 at 2
```

- Normála.

```
normal to y=x^(2/3) at 8
```

- Limita.

```
limit (ln^5(x))/(x-3) as x->infinity
```

13 Průběh funkce

§ 13.1 Monotonie a lokální extrémy

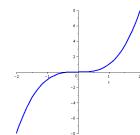
Věta 32.

Nechť je funkce f spojitá na intervalu $[a, b]$ a má derivaci na intervalu (a, b) . Pak platí

- Funkce f je v $[a, b]$ **konstantní** právě tehdy, když $\forall x \in (a, b) : f'(x) = 0$.
- Je-li $f'(x) > 0$, $\forall x \in (a, b)$, pak je funkce f na intervalu $[a, b]$ **rostoucí**.
- Je-li $f'(x) < 0$, $\forall x \in (a, b)$, pak je funkce f na intervalu $[a, b]$ **klesající**.

Pozor!

Obrazené tvrzení neplatí. Např. funkce $f(x) = x^3$ je na celém \mathbb{R} rostoucí, ale v bodě $x = 0$ má nulovou derivaci.

Definice 51.

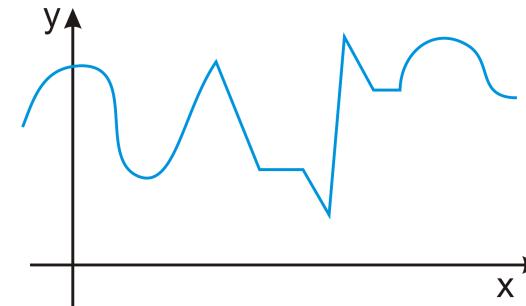
Řekneme, že funkce f má v bodě x_0 **lokální maximum (minimum)**, jestliže pro každé x v nějakém okolí bodu x_0 platí

$$f(x) \leq f(x_0), \quad (f(x) \geq f(x_0)).$$

Pokud pro $x \neq x_0$ platí předchozí nerovnosti ostře, mluvíme o ostrém lokálním maximu (minimu). Souhrnně nazýváme (ostré) lokální maximum a minimum **(ostré) lokální extrémy**.

Věta 33.

Má-li funkce f v bodě x_0 lokální extrém, pak $f'(x_0) = 0$, nebo $f'(x_0)$ neexistuje.

Obr. 13.1: Najděte všechny extrémy zobrazené funkce a rozhodněte, které z nich jsou ostré.

Definice 52.

Je-li $f'(x_0) = 0$, pak bod x_0 nazýváme **stacionární bod** funkce f .

Věta 34.

Nechť je funkce f spojitá v bodě x_0 a nechť existuje její derivace v nějakém prstencovém okolí tohoto bodu. Označme L levé prstencové okolí bodu x_0 a R pravé prstencové okolí bodu x_0 .

- Jestliže platí
 $f'(x) > 0$ pro $x \in L$ a $f'(x) < 0$ pro $x \in R$,
pak má funkce f v bodě x_0 ostré lokální maximum.
- Jestliže platí
 $f'(x) < 0$ pro $x \in L$ a $f'(x) > 0$ pro $x \in R$,
pak má funkce f v bodě x_0 ostré lokální minimum.

Věta 35.

- Nechť $f'(x_0) = 0$ a $f''(x_0) \neq 0$. Pak má funkce f v bodě x_0 lokální extrém a to
- lokální maximum, jestliže $f''(x_0) < 0$,
 - lokální minimum, jestliže $f''(x_0) > 0$.

Příklad 116. Najděte lokální extrémy funkce $f(x) = -x^2 + 4x - 3$.

Řešení:

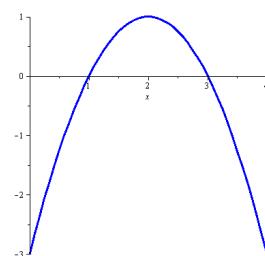
$$(i) f'(x) = -2x + 4 = 0 \Leftrightarrow x = 2.$$

x	$(-\infty, 2)$	$(2, \infty)$
$\operatorname{sgn} f'$	+	-
f	\nearrow	\searrow

Funkce f má tedy v $x = 2$ lokální maximum s hodnotou $f(2) = 1$.

$$(ii) f'(x) = -2x + 4 = 0 \Leftrightarrow x = 2. \\ f''(x) = -2 \Rightarrow f''(2) = -2 < 0.$$

Funkce f má tedy v $x = 2$ lokální maximum s hodnotou $f(2) = 1$.

Obr. 13.2: Graf funkce $f(x) = -x^2 + 4x - 3$.

§ 13.2 Konvexnost, konkávnost a inflexní body**Definice 53.**

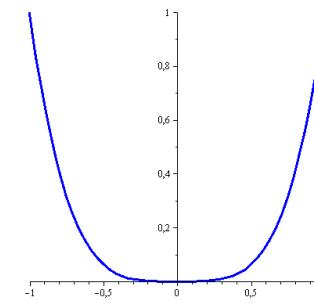
Funkci nazveme **konvexní** (**konkávní**) v bodě x_0 , jestliže její graf leží v prstencovém okolí bodu x_0 nad (pod) tečnou v tomto bodě. Funkci nazveme konvexní (konkávní) na intervalu I , jestliže je konvexní (konkávní) v každém bodě tohoto intervalu.

Věta 36.

Nechť funkce $f(x)$ má derivaci na intervalu (a, b) . Pak platí

- jestliže $\forall x \in (a, b)$ platí $f''(x) > 0$, pak je funkce f konvexní na intervalu (a, b) ,
- jestliže $\forall x \in (a, b)$ platí $f''(x) < 0$, pak je funkce f konkávní na intervalu (a, b) .

Poznámka. Opačné tvrzení neplatí. Např. funkce $f(x) = x^4$ je konvexní na \mathbb{R} , ale $f''(0) = 0$.

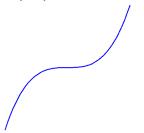
Obr. 13.3: Graf funkce $f(x) = x^4$.

Definice 54.

Řekneme, že funkce f má v bodě x_0 **inflexní bod**, jestliže v bodě x_0 existuje tečna ke grafu funkce a f'' zde mění znaménko (tj. graf funkce se mění z konvexního na konkávní, nebo opačně).

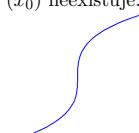
Poznámka. Funkce f může mít inflexní bod v bodě x_0 , ve kterém:

- $f''(x_0) = 0$,

Obr. 13.4: Graf funkce $f(x) = x^3$ s inflexním bodem.

- $f''(x_0)$ neexistuje.

Obr. 13.5: $f(x) = \sqrt[3]{x}$ s inflexním bodem.

Věta 37.

Nechť má funkce f v bodě x_0 spojitu první derivaci a nechť existuje ryzí okolí bodu x_0 , v němž existuje druhá derivace funkce f . Označme L levé ryzí okolí bodu x_0 a R pravé ryzí okolí bodu x_0 . Pak jestliže

$$f''(x) > 0 \quad \forall x \in L \text{ a } f''(x) < 0 \quad \forall x \in R \quad \text{nebo naopak,}$$

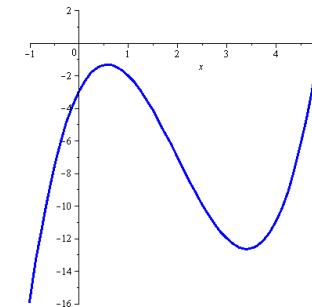
pak má funkce f v bodě x_0 inflexní bod.

Příklad 117. Zjistěte, pro která $x \in \mathbb{R}$ je funkce $f(x) = x^3 - 6x^2 + 6x - 3$ konkávní/konvexní a najděte její inflexní body.

Řešení: $f'(x) = 3x^2 - 12x + 6$, $f''(x) = 6x - 12 = 0 \Leftrightarrow x = 2$.

x	$(-\infty, 2)$	$(2, \infty)$
$\operatorname{sgn} f''$	-	+
f	\cap	\cup

Funkce je konkávní pro $x \in (-\infty, 2)$ konvexní pro $x \in (2, \infty)$ a v $x = 2$ má inflexní bod s hodnotou $f(2) = -7$.

Obr. 13.6: Graf funkce $f(x) = x^3 - 6x^2 + 6x - 3$.

§ 13.3 Asymptoty

Definice 55.

Přímku, která je tečnou ke grafu funkce f v některém nevlastním bodě, nazýváme *asymptotu* funkce f .

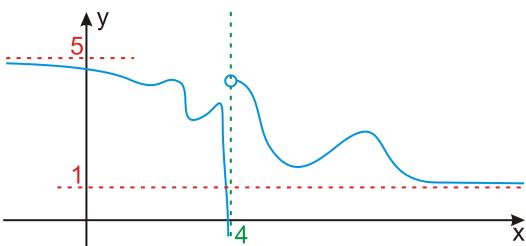
Věta 38.

Funkce má

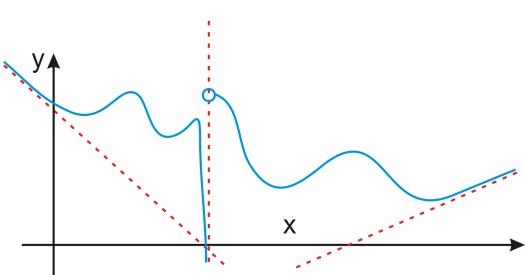
- *asymptotu bez směrnice* $x = x_0$ právě tehdy, když má v bodě x_0 nevlastní limitu zleva nebo zprava,
- *asymptotu se směrnicí* $y = ax + b$ pro $x \rightarrow \pm\infty$ právě tehdy, když

$$a = \lim_{x \rightarrow \pm\infty} \frac{f(x)}{x} \in \mathbb{R} \quad \text{a} \quad b = \lim_{x \rightarrow \pm\infty} (f(x) - ax) \in \mathbb{R}.$$

Poznámka. Je-li limita $\lim_{x \rightarrow x_0^+} f(x) = \pm\infty$ nebo $\lim_{x \rightarrow x_0^-} f(x) = \pm\infty$, pak je svislá přímka $x = x_0$ asymptotou bez směrnice funkce f v bodě x_0 . Tedy asymptoty bez směrnice hledáme "v dírách" nebo na okraji definičního oboru.

Obr. 13.7: Jedna asymptota bez směrnice, dvě vodorovné se směrnici.

Obr. 13.8: Jedna asymptota bez směrnice, dvě šikmě se směrnici.

§ 13.4 Průběh funkce – shrnutí

Postup při vyšetřování průběhu funkce

(i) Přímo z funkce:

- $D(f)$, sudost/lichost, periodičnost, průsečíky s osami, kladnost/zápornost,
- asymptoty (se směrnici, bez směrnice).

(ii) **Z první derivace:** rostoucí/klesající, lokální extrémy.

(iii) **Z druhé derivace:** konvexní/konkávní, inflexní body.

(iv) **Načrtnutí grafu:** ke všem výše zmíněným bodům dopočítáme funkční hodnoty a zkombinujeme zjištěné informace.

Postupně tedy plníme následující body:

a) definiční obor,	j) druhou derivaci,
b) sudost/lichost (periodičnost),	k) kde je f konvexní/konkávní,
c) asymptoty bez směrnice,	l) inflexní body,
d) asymptoty se směrnici,	
e) průsečíky s osami,	
f) kladnost/zápornost,	
g) první derivaci,	m) funkční hodnoty ve významných bodech,
h) kde je f rostoucí/klesající,	
i) lokální extrémy,	n) načrtneme graf.

Příklad 118. Vyšetřete průběh funkce

$$f(x) = -\frac{x^2}{x+1}$$

Řešení:

a) Funkčnímu předpisu vyhovují všechna reálná čísla taková, že $x + 1 \neq 0$. Proto máme

$$D(f) = \mathbb{R} \setminus \{-1\}.$$

b) O sudosti/lichosti funkce snadno rozhodneme dosazením $-x$. Poněvadž platí

$$f(-x) = -\frac{x^2}{-x+1} = \pm f(x),$$

není zadaná funkce ani lichá, ani sudá (což je vidět už z nesymetrie definičního oboru). Vzhledem k definičnímu oboru je zřejmé, že funkce nemůže být periodická.

c) Asymptoty bez směrnice popisují limitní chování funkce v bodech nespojitosti (nebo na okraji definičního oboru), proto přímým výpočtem ihned dostaneme

$$\lim_{x \rightarrow -1^+} -\frac{x^2}{x+1} = -\lim_{x \rightarrow -1^+} \frac{x^2}{x+1} = -(+\infty) = -\infty,$$

$$\lim_{x \rightarrow -1^-} -\frac{x^2}{x+1} = \lim_{x \rightarrow -1^-} \frac{x^2}{x+1} = -(-\infty) = \infty.$$

Funkce má jednu svíslou asymptotu $x = -1$.

d) Pomocí vzorců určíme asymptoty se směrnicí (pokud existují).

$$a = \lim_{x \rightarrow \pm\infty} -\frac{x^2}{x^2 + x} = -1,$$

$$b = \lim_{x \rightarrow \pm\infty} -\frac{x^2}{x+1} + x = \lim_{x \rightarrow \pm\infty} \frac{x}{x+1} = 1.$$

Funkce $f(x)$ má tedy v $+\infty$ i $-\infty$ asymptotu se směrnicí, která je dána rovnicí $y = -x + 1$.

e) Určíme průsečky s osou x ($\Rightarrow y = 0$):

$$f(x) = 0 \iff x^2 = 0 \iff x = 0,$$

tedy $P_x = [0, 0]$,

a s osou y ($\Rightarrow x = 0$):

$$y = -\frac{0^2}{0+1} = 0 \iff y = 0,$$

tedy $P_y = [0, 0] = P_x$.

f) Nyní získáme intervaly, kde je funkce $f(x)$ kladná a záporná:

x	$(-\infty, -1)$	$(-1, 0)$	$(0, \infty)$
$\operatorname{sgn} f$	+	-	-
f	kladná	záporná	záporná

g) Spočítáme první derivaci a její definiční obor, tj.

$$f'(x) = \frac{-x^2 - 2x}{(x+1)^2}, \quad D(f') = \mathbb{R} \setminus \{-1\}.$$

h) Nyní určíme stacionární body a intervaly monotonie, tj.

$$f'(x) = 0 \iff -x(x+2) = 0 \iff x_1 = 0, x_2 = -2.$$

x	$(-\infty, -2)$	$(-2, -1)$	$(-1, 0)$	$(0, \infty)$
$\operatorname{sgn} f'$	-	+	+	-
f	\searrow	\nearrow	\nearrow	\searrow

i) Z tabulky vidíme, že funkce má v $x = -2$ lokální minimum a v $x = 0$ lokální maximum.

j) Spočítáme druhou derivaci a určíme její definiční obor

$$f''(x) = \frac{-2x - 2}{(x+1)^4} = \frac{-2}{(x+1)^3},$$

$$D(f'') = \mathbb{R} \setminus \{-1\}.$$

k) Určíme kritické body a intervaly konvexnosti a konkavnosti, tj.

$$f''(x) = 0 \iff -2 = 0,$$

což je nesmysl. Druhá derivace tedy nemá žádný nulový bod. Nesmíme ovšem zapomenout, že její znaménko se může změnit i v bodech, ve kterých není definována (tj. v „dírách“ jejího definičního oboru).

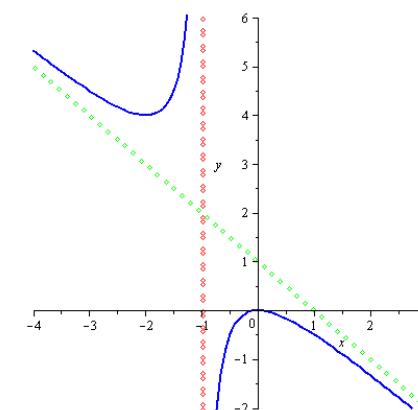
x	$(-\infty, -1)$	$(-1, \infty)$
$\operatorname{sgn} f''$	+	-
f	\cup	\cap

l) Funkce nemá žádný inflexní bod ($-1 \notin D(f)$).

m) Zrekapitulujeme význačné body a spočtěme v nich funkční hodnoty.

- Průsečky s osami $P_x = P_y = [0, 0]$.
- Lokální minimum v $x = -2, f(-2) = 4$, tedy jde o bod $[-2, 4]$.
- Lokální maximum v $x = 0, f(0) = 0$, tedy jde o bod $[0, 0]$.

n) Nyní zkombinujeme všechny získané informace a obdržíme graf funkce

Obr. 13.9: Graf funkce $f(x) = -\frac{x^2}{x+1}$.

§ 13.5 Absolutní (globální) extrémy

Často je potřeba najít na daném intervalu bod, ve kterém je hodnota funkce největší, nebo nejménší v rámci celého intervalu. Takovým bodům pak říkáme absolutní nebo globální extrémy.

Definice 56 (Absolutní (globální) extrémy).

Bud' $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$. Řekneme, že funkce f má v bodě $x_0 \in [a, b]$ **absolutní maximum (minimum) na intervalu $[a, b]$** , jestliže pro všechna $x \in [a, b]$ platí, že

$$f(x) \leq f(x_0) \quad (f(x) \geq f(x_0)).$$

Jsou-li nerovnosti pro $x \neq x_0$ ostré, mluvíme o **ostrých** absolutních extrémech funkce na $[a, b]$.

Věta 39.

Nechť funkce f je spojitá na intervalu $[a, b]$. Pak funkce f nabývá svého absolutního maxima i minima na intervalu $[a, b]$ a to buď v bodě lokálního extrému ležícího v (a, b) nebo v jednom z krajních bodů $x = a, x = b$.

Tvrzení je důsledkem Weierstrassovy věty a obsahuje návod k hledání globálních extrémů spojitých funkcí.

Poznámka. Globální extrémy spojité funkce f na intervalu $[a, b]$ hledáme takto:
Určíme stacionární body a body uvnitř intervalu $[a, b]$, v nichž neexistuje derivace, pak porovnáme funkční hodnoty v těchto bodech s hodnotami $f(a)$ a $f(b)$.

Příklad 119. Určete rozměry otevřeného zahradního bazénu se čtvercovým dnem daného objemu 32 m^3 tak, aby se na vyzdění jeho dna a stěn spotřebovalo minimum materiálu. Délka bazénu musí být v rozmezí 2–8 metrů.

Řešení:

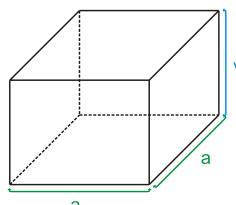
Ze zadaného objemu vyjádříme výšku bazénu

$$V = a^2 \cdot v \Rightarrow v = \frac{V}{a^2}.$$

Funkce určující obsah dna a stěn je

$$S = a^2 + 4 \cdot v \cdot a \Rightarrow S(a) = a^2 + \frac{4V}{a},$$

kterou chceme minimalizovat pro $a \in [2, 8]$.

Nejprve najdeme stacionární bod

$$S'(a) = 2a - \frac{4V}{a^2} = 0 \Rightarrow a = \sqrt[3]{2V} \stackrel{V=32}{=} a = 4, v = 2.$$

Nyní porovnáme hodnotu funkce objemu v nalezeném bodě $a = 4$ s hodnotami v krajních bodech, tj.

$$S(a) = a^2 + \frac{4V}{a} \Rightarrow V(2) = 68, \quad V(4) = 48, \quad V(8) = 80.$$

Globální minimum je tedy v nalezeném stacionárním bodě a optimální rozměry bazénu splňujícího zadání jsou $4 \times 4 \times 2$.

Ověření, že jde skutečně o globální extrém, je samozřejmě možné i postupem z průběhu funkce, ten ale bývá většinou zdlouhavější. Zde např. ověříme, že objem na obě strany od stacionárního bodu roste a nižší hodnota tedy jinde být nemůže.

a	$(0, 4)$	$(4, \infty)$
$\operatorname{sgn} S'$	–	+
S	\searrow	\nearrow

§ 13.6 Příklady k procvičení

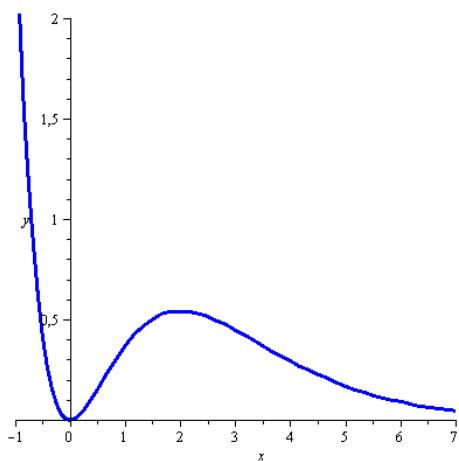
Příklad 120. Určete průběh funkce.

(i) $f(x) = \frac{x}{4-x^2}$,	(vi) $f(x) = \frac{x-3}{x^2}$,
(ii) $f(x) = \frac{x}{x^2+1}$,	(vii) $f(x) = \frac{x^2-1}{x^2+1}$,
(iii) $f(x) = \frac{x^2}{x+1}$,	(viii) $f(x) = \frac{1-2x}{3x^2}$,
(iv) $f(x) = \frac{x^2+1}{2x}$,	‡(ix) $f(x) = x e^{-\frac{x^2}{2}}$,
(v) $f(x) = \frac{x^2+1}{x^2-1}$,	‡(x) $f(x) = \frac{1}{x} + \ln x$.

Příklad 121. Je dána funkce $f(x) = x^2 e^{-x}$. Určete:

(i) Pro která x je tato funkce klesající.	(iv) Vodorovné asymptoty.
(ii) Pro která x je tato funkce konkávní.	(v) Najděte lokální maxima.
(iii) Asymptoty bez směrnice.	(vi) Najděte inflexní body.

Poznámka. Vyzkoušejte dopočítat vše k dokončení vyšetřování průběhu funkce z příkladu 121pr.121. Její graf vypadá takto:

Obr. 13.10: Graf funkce $f(x) = x^2 e^{-x}$.

Příklad 122. Určete inflexní body funkce $f(x) = \ln(2x^2 - 3x + 4)$.

Příklad 123. Které tvrzení NEPLATÍ pro funkci $f(x) = \frac{x^2}{x^2 - 1}$.

- a) je sudá,
- b) její derivace má v bodě 3 hodnotu $-\frac{3}{32}$,
- c) je klesající pro $x > 8$,
- d) v bodě 2 je konkávní,
- e) má lokální maximum v $x = 0$.

Příklad 124. Vyřešte následující extremální problémy.

- (i) Obdélník má obvod o , určete jeho strany a, b tak, aby jeho obsah byl maximální.
- (ii) Určete takové záporné reálné číslo x , že jeho rozdíl s převrácenou hodnotou druhé mocninu tohoto čísla je maximální.
- (iii) Váš přítel se na Vás obrátil s prosbou o pomoc. Dostal za úkol vyprojektovat uprostřed pozemku tvaru čtverce o straně 1,5 km 8 sousedících parcel určených ke stavbě luxusních vil. Parcely musí být obdélníkové, ve dvou řadách po čtyřech a výměra každé z nich musí činit 120 arů (tj. celkem 960 arů). Kolem každé parcely musí Váš přítel nechat postavit cesty. Přitom dlouhá spojovací cesta mezi řadami po čtyřech bude na obě strany vyvedena mimo pozemek a napojena na silniční síť oblasti. Tyto napojovací cesty budou financovány plně z fondu EU, takže jejich cenu není potřeba uvažovat. Jaké rozměry parcel poradíte, aby se za stavbu cest co nejvíce ušetřilo?

§ 13.7 Wolfram|Alpha

- Lokální extrémy.

```
local extrema of (x-1)/(x^2+1)
```

- Inflexní body.

```
inflection points of (x-1)/(x^2+1)
```

- Asymptoty.

```
asymptotes y=(x^2-1)/(5-x)
```

- Graf funkce.

```
plot y=(x^2-3)/(x^2+9)
```

```
plot y=(x-1)/(x^2+1) for x from -3 to 4 and y from -1 to 0.5
```

14 Neurčitý integrál

§ 14.1 Definice a vlastnosti

Definice 57 (Neurčitý integrál).

Nechť jsou F a f funkce definované na otevřeném intervalu $I \subseteq \mathbb{R}$. Jestliže platí

$$F'(x) = f(x) \quad \forall x \in I,$$

pak funkci F nazýváme **primitivní funkce** k funkci f , nebo **neurčitý integrál** funkce f na intervalu I . Píšeme

$$\int f(x) dx = F(x).$$

Existuje-li k funkci f primitivní funkce na intervalu I , pak říkáme, že funkce f je na I **integrovatelná**.

Z definice je vidět, že integrál je jakási antiderivace, tj. integrováním získáme ze známé derivace zpět původní funkci. Proto je také většina vzorců pro integrování elementárních funkcí shodná se vzorcí pro derivace, jen čteno zprava doleva (a upraveno).

Věta 40.

Je-li funkce f spojitá v intervalu I , pak je zde integrovatelná.

Poznámka. Primitivní funkce (tedy výsledek po integraci) je vždy spojitá, neboť k ní existuje derivace (je diferencovatelná).

Věta 41 (Jednoznačnost).

Primitivní funkce je určena jednoznačně až na aditivní konstantu.

Např. protože platí $(x^2)' = 2x$, je funkce x^2 primitivní funkci k funkci $2x$. Podobně ale také $(x^2 + 4)' = (x^2 - 8)' = 2x$. Tedy $x^2 + c$ je primitivní funkce k funkci $2x$ pro libovolné $c \in \mathbb{R}$. Konstantu c nazýváme **aditivní (integrační) konstanta**. Z toho je zřejmé, že primitivní funkce není jediná funkce, ale celá množina funkcí lišících se o konstantu.

Vzorce

Nechť $A, B, a, c, k, n \in \mathbb{R}$, $a > 0$, $n \neq -1$.

1. $\int k dx = kx + c$,	8. $\int \frac{1}{\cos^2 x} dx = \operatorname{tg} x + c$,
2. $\int x^n dx = \frac{x^{n+1}}{n+1} + c$,	9. $\int \frac{1}{\sin^2 x} dx = -\operatorname{cotg} x + c$,
3. $\int \frac{1}{x} dx = \ln x + c$,	10. $\int \frac{1}{\sqrt{A^2-x^2}} dx = \arcsin \frac{x}{A} + c$,
4. $\int a^x dx = \frac{a^x}{\ln a} + c$,	11. $\int \frac{1}{\sqrt{x^2 \pm B}} dx = \ln x + \sqrt{x^2 \pm B} + c$,
5. $\int e^x dx = e^x + c$,	12. $\int \frac{1}{A^2+x^2} dx = \frac{1}{A} \operatorname{arctg} \frac{x}{A} + c$,
6. $\int \sin x dx = -\cos x + c$,	13. $\int \frac{1}{A^2-x^2} dx = \frac{1}{2A} \ln \left \frac{A+x}{A-x} \right + c$.

Věta 42 (Linearita).

Nechť f a g jsou funkce integrovatelné na intervalu I a a, b jsou reálná čísla. Pak na I platí

$$\int af(x) + bg(x) dx = a \int f(x) dx + b \int g(x) dx.$$

Příklad 125.

$$\int (3x^3 - \sin x + \sqrt[5]{x}) dx = 3 \int x^3 dx - \int \sin x dx + \int x^{1/5} dx$$

$$= 3 \frac{x^4}{4} + c_1 + \cos x + c_2 + \frac{x^{6/5}}{6/5} + c_3$$

$$= \frac{3}{4} x^4 + \cos x + \frac{5}{6} \sqrt[5]{x^6} + c.$$

Poznámka. Při derivování šlo jen o správné použití vzorců a jejich znalost. Integrace je často mnohem obtížnější. Především proto, že neexistují vzorce pro integrál součinu, podílu a složené funkce.

§ 14.2 Metoda per partes

Metoda per partes částečně nahrazuje chybějící pravidlo pro integraci součinu.

Věta 43.

Nechť jsou funkce u a v diferencovatelné na intervalu I . Pak na I platí

$$\int u(x)v'(x) dx = u(x)v(x) - \int u'(x)v(x) dx,$$

jestliže integrály na pravé straně rovnosti existují.

Poznámka. Jako funkci u , tedy tu, kterou při použití věty derivujeme, volíme zpravidla funkci, která se při derivování "více zlepší". Protože nás budou zajímat výhradně integrandy typu polynom krát jiná funkce, volba bude vypadat následovně. Je dán integrál

$$\int P(x)f(x) dx,$$

kde $P(x)$ je polynom, řešíme pomocí metody per partes takto:

- ▷ Je-li $f(x)$ jedna z funkcí e^{kx} , $\sin(kx)$, $\cos(kx)$, pak volíme $u = P(x)$.
- ▷ Je-li $f(x)$ jedna z funkcí $\ln x$, $\arcsin x$, $\arccos x$, $\operatorname{arctg} x$, $\operatorname{arccotg} x$, pak volíme $u = f(x)$.

Metodu per partes lze použít opakováně.

Příklad 126.

$$\begin{aligned} \int x \sin x dx &= \left| \begin{array}{ll} u = x & u' = 1 \\ v' = \sin x & v = -\cos x \end{array} \right| \\ &= x \cdot (-\cos x) - \int 1 \cdot (-\cos x) dx = -x \cos x + \int \cos x dx \\ &= -x \cos x + \sin x + c. \end{aligned}$$

Poznámka. Zkoušku provedeme zderivováním výsledku.

Příklad 127.

$$\begin{aligned} \int 3x^2 \ln^2 x dx &= \left| \begin{array}{ll} u = \ln^2 x & u' = 2 \ln x \cdot \frac{1}{x} \\ v' = 3x^2 & v = x^3 \end{array} \right| \\ &= x^3 \ln^2 x - \int 2 \cdot \ln x \cdot \frac{1}{x} \cdot x^3 dx \\ &= x^3 \cdot \ln^2 x - 2 \int x^2 \ln x dx = \left| \begin{array}{ll} u = \ln x & u' = \frac{1}{x} \\ v' = x^2 & v = \frac{x^3}{3} \end{array} \right| \\ &= x^3 \cdot \ln^2 x - 2 \left[\ln x \cdot \frac{x^3}{3} - \int \frac{x^3}{3} \cdot \frac{1}{x} dx \right] \\ &= x^3 \cdot \ln^2 x - 2 \frac{x^3}{3} \ln x + \frac{2}{3} \int x^2 dx \\ &= x^3 \cdot \ln^2 x - \frac{2}{3} x^3 \ln x + \frac{2}{3} \cdot \frac{x^3}{3} + c \\ &= x^3 \cdot \ln^2 x - \frac{2}{3} x^3 \ln x + \frac{2}{9} x^3 + c. \end{aligned}$$

§ 14.3 Substituční metoda

Substituční metoda se používá pro výpočet některých integrálů ze složených funkcí a také pro výpočet některých integrálů ze součinu či podílu funkcí.

Věta 44 (Substituční metoda I).

Nechť $f(t)$ je funkce spojitá na intervalu I , nechť má funkce $\varphi(x)$ derivaci na intervalu J a nechť platí $\varphi(J) = I$. Potom na J platí

$$\int f(\varphi(x)) \cdot \varphi'(x) dx = \int f(t) dt,$$

dosadíme-li do výrazu na pravé straně $t = \varphi(x)$.

Poznámka. Za novou proměnnou t volíme vnitřní složku složené funkce $f(\varphi(x))$, tedy $t = \varphi(x)$. Odtud diferenciací dostáváme $dt = \varphi'(x) dx$ (porovnejte se vzorcem ve znění věty).

Příklad 128.

$$\begin{aligned} \int \sin(\ln x) \cdot \frac{1}{x} dx &= \left| \begin{array}{l} t = \ln x \\ dt = \frac{1}{x} dx \end{array} \right| \\ &= \int \sin t dt = -\cos t + c = -\cos(\ln x) + c. \end{aligned}$$

Věta 45 (Substituční metoda II).

Nechť $f(x)$ je funkce spojitá na intervalu I , nechť má funkce $\varphi(t)$ na intervalu J nenulovou derivaci a nechť platí $\varphi(J) = I$. Potom na I platí

$$\int f(x) dx = \int f(\varphi(t)) \varphi'(t) dt,$$

dosadíme-li do výrazu na pravé straně $t = \varphi^{-1}(x)$, kde $\varphi^{-1}(x)$ je funkce inverzní k funkci $\varphi(x)$.

Poznámka. • Přestože pravá strana vztahu pro substituci vypadá složitěji než levá strana, vhodnou volbou substituce dodje často naopak k výraznému zjednodušení.

• Porovnáme-li obě uvedené substituční metody, zjistíme, že jde o jediný vztah, který lze využít zprava doleva, nebo naopak.

Příklad 129. *Přímé použití věty:*

$$\begin{aligned} \int \sin(2x+1) dx &= \left| \begin{array}{l} x = \frac{t-1}{2} \\ dx = \frac{1}{2} dt \end{array} \right| \\ &= \int \sin\left(2 \cdot \frac{t-1}{2} + 1\right) \cdot \frac{1}{2} dt = \frac{1}{2} \int \sin t dt \\ &= -\frac{1}{2} \cos t + c = \left| \begin{array}{l} x = \frac{t-1}{2} \\ t = 2x+1 \end{array} \right| = -\frac{1}{2} \cos(2x+1) + c. \end{aligned}$$

V tomto případě snadněji:

$$\begin{aligned} \int \sin(2x+1) dx &= \left| \begin{array}{l} t = 2x+1 \\ dt = 2 dx \\ dx = \frac{1}{2} dt \end{array} \right| \\ &= \int \sin t \cdot \frac{1}{2} dt = -\frac{1}{2} \cos t + c = -\frac{1}{2} \cos(2x+1) + c. \end{aligned}$$

Je užitečné mít na paměti i následující dva důsledky substituční metody, protože mohou výrazně ušetřit čas při výpočtu složitějších integrálů.

Důsledek. Je-li F primitivní funkce k funkci f , pak platí

$$\int f(ax+\beta) dx = \frac{1}{a} F(ax+\beta) + c.$$

Příklad 130.

$$\begin{aligned} \int \sqrt{4x+5} dx &= \int (4x+5)^{1/2} dx \\ &= \frac{1}{4} \frac{(4x+5)^{3/2}}{\frac{3}{2}} + c = \frac{1}{6} \sqrt{(4x+5)^3} + c. \end{aligned}$$

Důsledek. Platí

$$\int \frac{f'(x)}{f(x)} dx = \ln |f(x)| + c.$$

Příklad 131.

$$\begin{aligned} \int \frac{5x}{3x^2+5} dx &= 5 \int \frac{x}{3x^2+5} dx = \frac{5}{6} \int \frac{6x}{3x^2+5} dx \\ &= \frac{5}{6} \ln |3x^2+5| + c = \frac{5}{6} \ln(3x^2+5) + c. \end{aligned}$$

§ 14.4 Racionální lomená funkce

Poznámka. Již víme, že každou racionální lomenou funkci, která není ryze lomená, lze pomocí dělení polynomů převést na součet polynomu a ryze lomené racionální funkce.

Budeme se tedy zajímat pouze o integrály z ryze lomených racionálních funkcí.

Zaměříme se na 4 typy integrálů:

1. $\int \frac{A}{ax+b} dx$,	3. $\int \frac{A}{ax^2+bx+c} dx$,
2. $\int \frac{A}{(ax+b)^n} dx$, $n \in \mathbb{N}$,	4. $\int \frac{Ax+B}{ax^2+px+q} dx$,

kde A, B, a, b, c, p, q jsou reálná čísla.

Typ 1 a 2 řešíme substitucí $t = ax + b$.

Příklad 132 (Typ 1).

$$\begin{aligned} \int \frac{3}{2x-8} dx &= \left| \begin{array}{l} t = 2x-8 \\ dt = 2 dx \\ dx = \frac{1}{2} dt \end{array} \right| = \int \frac{3}{t} \cdot \frac{1}{2} dt = \frac{3}{2} \int \frac{1}{t} dt \\ &= \frac{3}{2} \ln |t| + c = \frac{3}{2} \ln |2x-8| + c. \end{aligned}$$

Příklad 133 (Typ 2).

$$\begin{aligned} \int \frac{3}{(2x-8)^3} dx &= \left| \begin{array}{l} t = 2x-8 \\ dt = 2 dx \\ dx = \frac{1}{2} dt \end{array} \right| = \int \frac{3}{t^3} \frac{1}{2} dt = \frac{3}{2} \int \frac{1}{t^3} dt \\ &= \frac{3}{2} \int t^{-3} dt = \frac{3}{2} \frac{t^{-2}}{-2} + c \\ &= \frac{3}{-4} \frac{1}{t^2} + c = \frac{-3}{4(2x-8)^2} + c. \end{aligned}$$

Typ 3 řešíme doplněním jmenovatele na čtverec a použitím vzorce pro $\int \frac{1}{A^2+x^2} dx$, nebo $\int \frac{1}{A^2-x^2} dx$.

Příklad 134 (Typ 3).

$$\begin{aligned}\int \frac{3}{2x^2 - 4x + 10} dx &= \frac{3}{2} \int \frac{1}{x^2 - 2x + 5} dx = \frac{3}{2} \int \frac{1}{(x-1)^2 + 4} dx \\&= \left| \begin{array}{l} t = x-1 \\ dx = dt \end{array} \right| = \frac{3}{2} \int \frac{1}{t^2 + 2^2} dt \\&= \frac{3}{2} \cdot \frac{1}{2} \cdot \arctg \frac{t}{2} + c = \frac{3}{4} \arctg \frac{x-1}{2} + c.\end{aligned}$$

Typ 4 řešíme převedením na součet integrálu typu $\int \frac{f'(x)}{f(x)} dx$ a integrálu typu 3.

Příklad 135 (Typ 4).

$$\begin{aligned}\int \frac{3x-6}{x^2+2x-3} dx &= 3 \int \frac{x-2}{x^2+2x-3} dx = 3 \cdot \frac{1}{2} \int \frac{2x-4}{x^2+2x-3} dx \\&= \frac{3}{2} \int \frac{2x+2-2-4}{x^2+2x-3} dx \\&= \frac{3}{2} \int \frac{2x+2}{x^2+2x-3} + \frac{-6}{x^2+2x-3} dx\end{aligned}$$

$$I_1 = \int \frac{2x+2}{x^2+2x-3} dx = \ln|x^2+2x-3| + c$$

$$\begin{aligned}I_2 &= -6 \int \frac{1}{x^2+2x-3} dx = -6 \int \frac{1}{(x+1)^2-4} dx = \left| \begin{array}{l} t = x+1 \\ dt = dx \end{array} \right| \\&= -6 \int \frac{1}{t^2-4} dt = 6 \int \frac{1}{4-t^2} dt = 6 \cdot \frac{1}{2 \cdot 2} \ln \left| \frac{2+t}{2-t} \right| + c \\&= \frac{3}{2} \ln \left| \frac{x+3}{1-x} \right| + c\end{aligned}$$

Celkem

$$\int \frac{3x-6}{x^2+2x-3} dx = \frac{3}{2} \left(\ln|x^2+2x-3| + \frac{3}{2} \ln \left| \frac{x+3}{1-x} \right| \right) + c$$

§ 14.5 Značení

Racionální lomenou funkci v proměnných $\alpha, \beta, \gamma, \dots$ budeme značit $R(\alpha, \beta, \gamma, \dots)$, tj. $R(\alpha, \beta)$ je podíl dvou polynomů, ve kterých místo x vystupují α, β . Např. $R(x, \sin x)$ jsou funkce $\frac{x^2-2\sin^3 x}{\sin^2 x}, 2x+\sin x, \frac{\sin x-x^4}{x^2-2\sin^3 x}$ apod.

§ 14.6 Goniometrické funkce

Volba substituce

Nechť je integrand (integrovaná funkce) typu $R(\sin x, \cos x)$. Je-li integrand lichá funkce vůči sinu, volíme substituci $t = \cos x$. Je-li lichá vůči kosinu, volíme $t = \sin x$.

Poznámka. Připomeňme

$$\begin{aligned}\sin^2 x + \cos^2 x &= 1 \\ \Rightarrow \sin^2 x &= 1 - \cos^2 x \\ \Rightarrow \cos^2 x &= 1 - \sin^2 x.\end{aligned}$$

Tedy např. $\cos^6 x = (1 - \sin^2 x)^3$.

Příklad 136.

$$\begin{aligned}\int \sin^2 x \cdot \cos^5 x dx &= \left| \begin{array}{l} t = \sin x \\ dt = \cos x dx \end{array} \right| = \int \sin^2 x \cos^4 x \cos x dx \\&= \int \sin^2 x (\cos^2 x)^2 \cos x dx = \int \sin^2 x (1 - \sin^2 x)^2 \cos x dx \\&= \int t^2 (1-t^2)^2 dt = \int t^2 - 2t^4 + t^6 dt = \frac{t^3}{3} - 2 \frac{t^5}{5} + \frac{t^7}{7} + c \\&= \frac{1}{3} \sin^3 x - \frac{2}{5} \sin^5 x + \frac{1}{7} \sin^7 x + c.\end{aligned}$$

§ 14.7 Iracionální funkce

Volba substituce I

Je-li je integrand typu $R(x, \sqrt[n]{ax+b})$, $n \in \mathbb{N}$, volíme substituci

$$t^n = ax + b, \quad (t = \sqrt[n]{ax+b}).$$

Tím převedeme integrál na integrál z racionální lomené funkce.

Příklad 137.

$$\begin{aligned} \int \frac{2x}{\sqrt[3]{4x-1}} dx &= \left| \frac{t^3 = 4x-1 \Rightarrow x = \frac{t^3+1}{4}}{3t^2 dt = 4 dx \Rightarrow dx = \frac{3}{4}t^2 dt} \right| = \int \frac{2 \cdot \frac{t^3+1}{4}}{t} \cdot \frac{3}{4}t^2 dt \\ &= \frac{3}{4} \cdot \frac{3}{4} \int \frac{(t^3+1)t^2}{t} dt = \frac{3}{8} \int (t^3+1)t dt \\ &= \frac{3}{8} \int t^4 + t dt = \frac{3}{8} \left(\frac{t^5}{5} + \frac{t^2}{2} \right) + c \\ &= \frac{3}{8} \left[\frac{1}{5} (\sqrt[3]{4x-1})^5 + \frac{1}{2} (\sqrt[3]{4x-1})^2 \right] + c \\ &= \frac{3}{80} \sqrt[3]{(4x-1)^2} [2(4x-1) + 5 \cdot 1] + c \\ &= \frac{3}{80} \sqrt[3]{(4x-1)^2} \cdot (8x+3) + c. \end{aligned}$$

Volba substituce II

Je-li je integrand typu $R(x, \sqrt[n_1]{x}, \sqrt[n_2]{x}, \dots, \sqrt[n_k]{x})$, $n_1, \dots, n_k \in \mathbb{N}$, volíme substituci

$$t^s = x, \quad (t = \sqrt[s]{x}),$$

kde s je nejmenším společným násobkem čísel n_1, \dots, n_k . Tím převedeme integrál z iracionální funkce na integrál z racionální lomené funkce.

Příklad 138.

$$\begin{aligned} \int \frac{\sqrt[5]{x} - 3\sqrt{x}}{x} dx &= \left| \frac{t^{10} = x \Rightarrow t = \sqrt[10]{x}}{10t^9 dt = dx} \right| \\ &= \int \frac{t^{10/5} - 3 \cdot t^{10/2}}{t^{10}} \cdot 10t^9 dt \\ &= \int \frac{t^2 - 3t^5}{t^{10}} \cdot 10t^9 dt = 10 \int t - 3t^4 dt \\ &= 10 \left(\frac{t^2}{2} - 3 \frac{t^5}{5} \right) + c \\ &= 5 \sqrt[10]{x^2} - 6 \sqrt[10]{x^5} + c = 5 \sqrt[5]{x} - 6\sqrt{x} + c. \end{aligned}$$

§ 14.8 Příklady k procvičení

Příklad 139. Spočtěte integrály:

$$\begin{array}{ll} (i) \int 6x^2 - \frac{4}{\sqrt{x}} + \frac{2}{x} dx, & (iii) \int \frac{2x^3 + 4x - 8}{x^2} dx, \\ (ii) \int \sqrt[3]{x^2} \cdot (x^2 + 1) dx, & (iv) \int \frac{2x^3 - 3x^2 + 1}{x-3} dx. \end{array}$$

Příklad 140. Integrujte pomocí substituce

$$\begin{array}{ll} (i) \int \cos(\frac{3}{2}x) dx, & (iv) \int 5^{3x} dx, \\ (ii) \int \frac{3}{\sqrt{2-8x}} dx, & \\ (iii) \int \frac{4}{2x-1} dx, & (v) \int \frac{1}{4x^2+1} dx \end{array}$$

Příklad 141. Pomocí metody per partes integrujte

$$(i) \int x^2 e^x dx, \quad (ii) \int x^2 \ln x dx.$$

Příklad 142. S použitím vzorce

$$\int \frac{f'(x)}{f(x)} dx = \ln |f(x)| + c$$

spočítejte integrály

$$(i) \int \frac{4x}{2x^2-8} dx, \quad (ii) \int \frac{x}{2x^2-8} dx, \quad (iii) \int \operatorname{tg} x dx.$$

Příklad 143. S použitím vzorce

$$\int \frac{1}{A^2 + x^2} dx = \frac{1}{A} \operatorname{arctg} \frac{x}{A} + c$$

spočítejte integrál

$$\int \frac{1}{16+9x^2} dx.$$

Příklad 144. S použitím vzorce

$$\int \frac{1}{A^2-x^2} dx = \frac{1}{2A} \ln \left| \frac{A+x}{A-x} \right| + c$$

spočítejte integrál

$$\int \frac{3}{16-9x^2} dx.$$

Příklad 145. S použitím vzorce

$$\int \frac{1}{\sqrt{A^2-x^2}} dx = \arcsin \frac{x}{A} + c$$

spočítejte integrál

$$\int \frac{-7}{\sqrt{16-3x^2}} dx.$$

Příklad 146. S použitím vzorce

$$\int \frac{1}{\sqrt{x^2 \pm B}} dx = \ln |x + \sqrt{x^2 \pm B}| + c$$

spočítejte integrál

$$\int \frac{2}{\sqrt{4x^2-3}} dx.$$

Příklad 147. Použitím doplnění na čtverec spočítejte integrál

$$\int \frac{3}{2x^2+8x-10} dx.$$

Příklad 148. Integrujte.

$$(i) \int 8x^3 - 2x^2 + x - 1 dx,$$

$$(iv) \int \frac{\sqrt[3]{x^2-2}\sqrt[5]{x^3}}{\sqrt[4]{x^3}} dx,$$

$$(ii) \int (x+3)(2x-7) dx,$$

$$(v) \int \frac{-2}{\sqrt{5-5x^2}} dx,$$

$$(iii) \int \frac{2x^6-3x^3+6x-2}{4x^2} dx,$$

$$(vi) \int \frac{14x^5-5x^7}{4\cdot 7^x} dx.$$

Příklad 149. Integrujte.

$$(i) \int (2x+3) \sin x dx,$$

$$(iv) \int x \ln x dx,$$

$$(ii) \int (x^2+3x-1) e^x dx,$$

$$(v) \int x \operatorname{arctg} x dx,$$

$$(iii) \int \ln x dx,$$

$$\ddagger(vi) \int e^x \cos x dx.$$

Příklad 150. Integrujte.

$$(i) \int \frac{7}{3x} dx,$$

$$(vi) \int (12x+3)^{-4} dx,$$

$$(ii) \int \frac{2}{5-9x} dx,$$

$$(vii) \int \frac{3x}{\sqrt{3x^2-5}} dx,$$

$$(iii) \int \sqrt{3-4x} dx,$$

$$(viii) \int \frac{\sqrt{\ln x}}{x} dx,$$

$$(iv) \int \sqrt[3]{2x-3} dx,$$

$$(ix) \int \operatorname{tg} x dx,$$

$$(v) \int \frac{\sqrt{x}}{2x+3} dx, \quad [\text{subst. } x = t^2]$$

$$(x) \int \frac{2x-3}{x^2-3x+7} dx.$$

Příklad 151. Integrujte.

$$(i) \int \frac{e^x}{4-e^x} dx,$$

$$(iv) \int \sin x \cos^2 x dx,$$

$$(ii) \int \frac{\operatorname{arctg}^3 x}{1+x^2} dx,$$

$$(v) \int \frac{\cos^3 x}{\sin^2 x} dx,$$

$$(iii) \int e^{-x^4} x^3 dx,$$

$$(vi) \int \cos x \cot g^2 x dx.$$

Příklad 152. Integrujte.

$$(i) \int \frac{2\sqrt[20]{x}-2\sqrt[30]{x}}{2\sqrt[3]{x}-\sqrt[5]{x}} dx,$$

$$(iv) \int \frac{3}{\sqrt{x^2+2x+5}} dx,$$

$$(ii) \int \frac{2}{\sqrt{4-9x^2}} dx,$$

$$(v) \int \frac{\sqrt{3x-1}}{2x} dx,$$

$$(iii) \int \frac{4}{2x^2+8x+11} dx,$$

$$(vi) \int 7x \sqrt[4]{2x+1} dx.$$

Příklad 153. Integrujte.

$$(i) \int \frac{2}{3x-4} dx,$$

$$(iv) \int \frac{2x-2}{x^2-2x+3} dx,$$

$$(ii) \int \frac{2}{(3x-4)^3} dx,$$

$$(v) \int \frac{4x+3}{x^2-2x+3} dx,$$

$$(iii) \int \frac{2}{x^2-2x+3} dx,$$

$$(vi) \int \frac{3x-1}{x^2+x+1} dx.$$

§ 14.9 Wolfram|Alpha

- Neurčitý integrál.

```
integrate x^5 ln(x)
```

```
integrate sqrt(ln(x))/x
```

15 Určitý (Riemannův) integrál

§ 15.1 Definice a vlastnosti

Definice 58 (Dělení intervalu).

Uvažujme uzavřený interval $I = [a, b]$, $-\infty < a < b < \infty$. **Dělením intervalu** I rozumíme konečnou posloupnost $D = \{x_0, x_1, \dots, x_n\}$ bodů z intervalu I takových, že

$$a = x_0 < x_1 < x_2 < \dots < x_{n-1} < x_n = b.$$

čísla x_0, x_1, \dots, x_n nazýváme **dělící body**.

Normou $\nu(D)$ dělení D rozumíme maximální vzdálenost sousedních dělících bodů, tedy

$$\nu(D) = \max\{x_i - x_{i-1}, i = 1, \dots, n\}.$$

Definice 59 (Integrální součet).

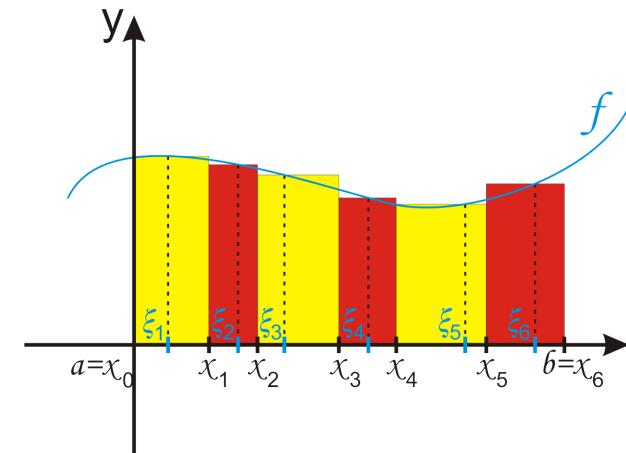
Nechť f je funkce definovaná a ohraničená na uzavřeném intervalu $I = [a, b]$ a nechť $D = \{x_0, x_1, \dots, x_n\}$ je dělení intervalu I a $R = \{\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_n\}$ je posloupnost čísel z intervalu I takových, že

$$x_{i-1} \leq \xi_i \leq x_i, \quad i = 1, \dots, n.$$

Potom součet

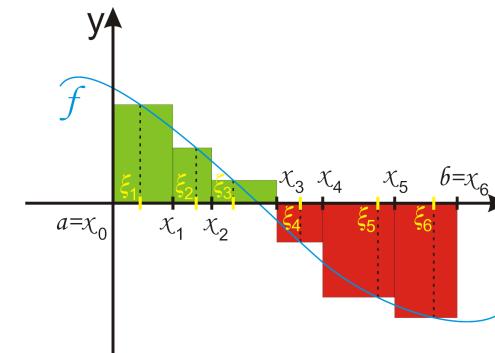
$$\sigma(f, D, R) = \sum_{i=1}^n f(\xi_i)(x_i - x_{i-1})$$

nazýváme **integrální součet** funkce f příslušné dělení D a výběru reprezentantů R .

Obr. 15.1: Integrální součet kladné funkce.

Jak je vidět na obr. 15.1, integrální součet kladné funkce je geometricky roven součtu obsahů obdélníků, jejichž základny mají délku rovnou délcce jednotlivých podintervalů v dělení D a jejichž výška je rovna funkční hodnotě v reprezentantu z příslušného podintervalu. Je-li funkční hodnota v reprezentantu záporná, tedy obdélníček je pod osou x , potom je samozřejmě příspěvek tohoto obdélníčku (podintervalu) do integrálního součtu záporný. Obecně je tedy integrální součet roven součtu obsahů obdélníků nad osou x zmenšený o obsah obdélníků pod ní (viz obr. 15.2).

Obr. 15.2: Integrální součet funkce měnící znaménko.

Definice 60 (Určitý (Riemannův) integrál).

Nechť f je funkce definovaná a ohraničená na uzavřeném intervalu $I = [a, b]$. Dále nechť D_n je posloupnost dělení intervalu I taková, že $\lim_{n \rightarrow \infty} \nu(D_n) = 0$ a R_n posloupnost reprezentantů z těchto dělení. Řekneme, že funkce f je Riemannovsky integrovatelná na I , jestliže existuje číslo $\mathcal{R} \in \mathbb{R}$ takové, že

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \sigma(f, D_n, R_n) = \mathcal{R}.$$

Číslo \mathcal{R} nazýváme *Riemannův (určitý) integrál* funkce f na intervalu I a značíme jej

$$\int_a^b f(x) dx.$$

Číslo a nazýváme *dolní mez* a číslo b *horní mez* Riemannova integrálu.

Riemannův integrál tedy pro funkci f spojitu na intervalu $I = [a, b]$ získáme takto:

- Interval rozdělíme na podintervaly. Z každého podintervalu vybereme reprezentanta určíme integrální součet.
- Dělení zjemníme (vybereme nové dělení s menší normou) a postup opakujeme.
- Dělení zjemňujeme dokud se integrální součty neustálí. Hodnota, na které se ustálí je Riemannův integrál funkce f na intervalu I .

Věta 46 (Aditivita vzhledem k mezím).

Nechť f je funkce integrovatelná na intervalu $[a, b]$ a nechť $c \in (a, b)$. Potom je f integrovatelná na intervalech $[a, c]$ a $[c, b]$ a platí

$$\int_a^b f(x) dx = \int_a^c f(x) dx + \int_c^b f(x) dx.$$

Věta 47 (Linearita vzhledem k funkci).

Nechť f a g jsou funkce integrovatelné na intervalu $[a, b]$ a nechť $c \in \mathbb{R}$. Pak platí

$$\begin{aligned} \int_a^b [f(x) + g(x)] dx &= \int_a^b f(x) dx + \int_a^b g(x) dx, \\ \int_a^b cf(x) dx &= c \int_a^b f(x) dx. \end{aligned}$$

Meze integrálu

Nechť $a < b$. Platí

$$\begin{aligned} \int_b^a f(x) dx &= - \int_a^b f(x) dx, \\ \int_a^a f(x) dx &= 0. \end{aligned}$$

Věta 48 (Monotonie vzhledem k funkci).

Nechť f a g jsou funkce integrovatelné na intervalu $[a, b]$ takové, že pro $x \in (a, b)$ je $f(x) \leq g(x)$. Pak platí

$$\int_a^b f(x) dx \leq \int_a^b g(x) dx.$$

Důsledek (Integrál z nezáporné funkce). Uvažujeme-li v předchozí větě $f \equiv 0$ dostaneme, že integrál z funkce nezáporné na celém intervalu, přes nejž integrujeme, je nezáporný.

Poznámka. Obdobné tvrzení snadno obdržíme pro funkci nekladnou.

Věta 49 (Postačující podmínky integrovatelnosti).

Funkce f je Riemannovsky integrovatelná na intervalu $I = [a, b]$, jestliže splňuje aspoň jednu z následujících podmínek.

- Funkce f je na I spojitá.
- Funkce f je na I monotonní.
- Funkce f je na I ohraničená a má na I konečný počet bodů nespojitosti.

§ 15.2 Výpočet**Věta 50** (Newton–Leibnizova formule).

Nechť je funkce f Riemannovsky integrovatelná na intervalu $I = [a, b]$. Dále nechť je funkce F na intervalu (a, b) primitivní funkce k funkci f a je spojitá na I . Pak platí

$$\int_a^b f(x) dx = [F(x)]_a^b = F(b) - F(a).$$

Příklad 154.

$$\int_{-2}^5 x^2 dx = \left[\frac{x^3}{3} \right]_{-2}^5 = \frac{5^3}{3} - \frac{(-2)^3}{3} = \frac{133}{3}.$$

Věta 51 (Metoda per partes pro určitý integrál).

Nechť jsou funkce u, v a jejich derivace spojité na intervalu $[a, b]$. Pak platí

$$\int_a^b u(x)v'(x) dx = [u(x)v(x)]_a^b - \int_a^b u'(x)v(x) dx.$$

Příklad 155.

$$\begin{aligned} \int_1^3 x \ln x dx &= \left| \begin{array}{ll} u = \ln x & u' = \frac{1}{x} \\ v' = x & v = \frac{x^2}{2} \end{array} \right| = \left[\frac{x^2}{2} \ln x \right]_1^3 - \int_1^3 \frac{1}{x} \frac{x^2}{2} dx \\ &= \left(\frac{9}{2} \ln 3 - \frac{1}{2} \ln 1 \right) - \frac{1}{2} \int_1^3 x dx \\ &= \frac{9}{2} \ln 3 - \frac{1}{2} \left(\frac{9}{2} - \frac{1}{2} \right) = \frac{9}{2} \ln 3 - 2 \end{aligned}$$

Věta 52 (Substituční metoda pro určitý integrál).

Nechť jsou funkce f, φ a φ' spojité na příslušných intervalích a nechť je funkce φ různe monotonní. Pak platí

$$\int_a^b f(\varphi(x))\varphi'(x) dx = \int_{\varphi(a)}^{\varphi(b)} f(t) dt,$$

$$\int_a^b f(x) dx = \int_{\varphi^{-1}(a)}^{\varphi^{-1}(b)} f(\varphi(t))\varphi'(t) dt.$$

Příklad 156.

$$\int_1^5 \sqrt{2x-1} dx = \left| \begin{array}{ll} t = 2x-1 & x = 5 \Rightarrow t = 9 \\ dt = 2 dx & x = 1 \Rightarrow t = 1 \\ dx = \frac{1}{2} dt & \end{array} \right|$$

$$\begin{aligned} &= \int_1^9 \sqrt{t} \frac{1}{2} dt = \frac{1}{2} \int_1^9 t^{\frac{1}{2}} dt = \frac{1}{2} \left[\frac{t^{\frac{3}{2}}}{\frac{3}{2}} \right]_1^9 \\ &= \frac{1}{2} \frac{2}{3} \left[t^{\frac{3}{2}} \right]_1^9 = \frac{1}{3} (27-1) = \frac{26}{3} \end{aligned}$$

Příklad 157.

$$\int_0^1 x^2(5-2x^3)^4 dx = \left| \begin{array}{ll} t = 5-2x^3 & x = 1 \Rightarrow t = 3 \\ dt = -6x^2 dx & x = 0 \Rightarrow t = 5 \\ x^2 dx = -\frac{1}{6} dt & \end{array} \right|$$

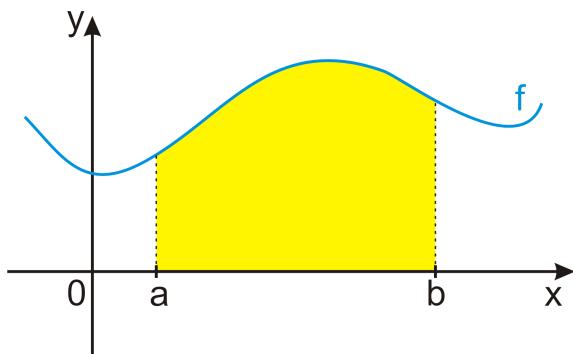
$$= \int_5^3 t^4 \left(-\frac{1}{6} \right) dt = -\frac{1}{6} \int_5^3 t^4 dt = \frac{1}{6} \int_3^5 t^4 dt$$

$$= \frac{1}{6} \left[\frac{t^5}{5} \right]_3^5 = \frac{1}{30} (5^5 - 3^5) = \frac{2882}{30} = \frac{1441}{15}$$

§ 15.3 Geometrické aplikace

★ Plocha pod grafu kladné funkce na intervalu $[a, b]$:

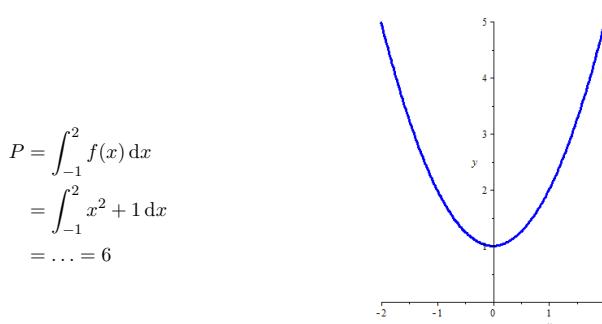
$$\int_a^b f(x) dx.$$

Obr. 15.3: Plocha pod grafu kladné funkce.

Příklad 158. Určete plochu pod grafu funkce $f(x) = x^2 + 1$ na intervalu $I = [-1, 2]$.

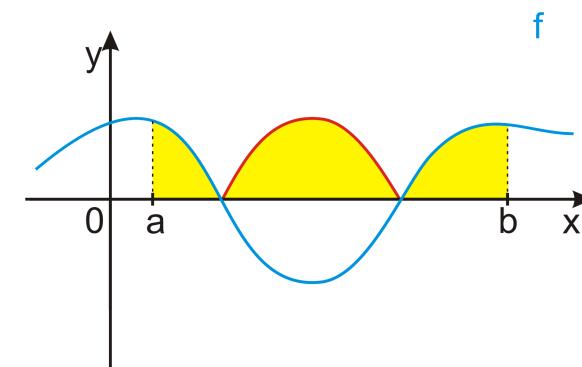
Protože $x^2 + 1 = 0$ nemá žádné reálné kořeny, je tato funkce buď stále kladná, nebo stále záporná. Dosazením libovolného čísla zjistíme, který z těchto případů nastává. Neboť $f(0) = 1 > 0$, funkce je kladná.

Obr. 15.4: Graf funkce $f(x) = x^2 + 1$.

★ Plocha mezi grafem funkce f a osou x na intervalu $[a, b]$:

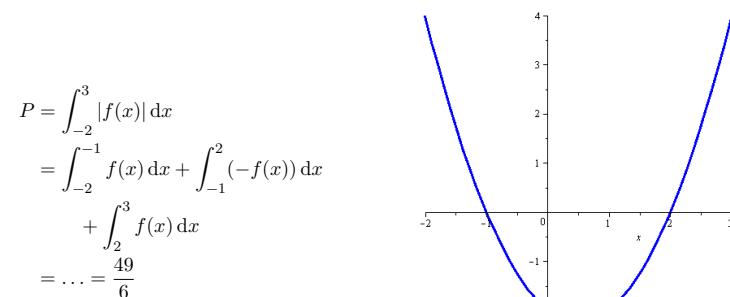
$$\int_a^b |f(x)| dx.$$

Obr. 15.5: Plocha mezi grafem funkce f měnící znaménko a osou x .

Příklad 159. Určete plochu ohrazenou grafem funkce $f(x) = x^2 - x - 2$ a osou x na intervalu $I = [-2, 3]$.

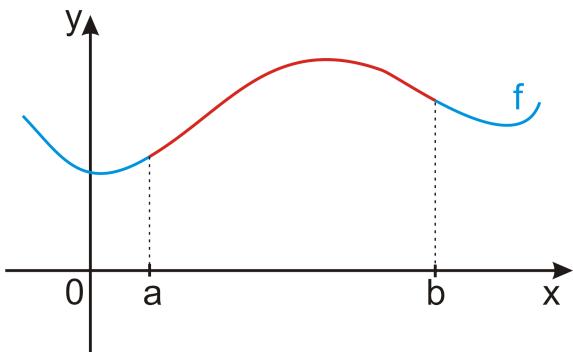
Protože $x^2 - x - 2 = 0$ má kořeny $x_1 = -1$ a $x_2 = 2$, snadno zjistíme, že funkce f je na intervalu I kladná pro $x \in (-2, -1) \cup (2, 3)$ a záporná pro $x \in (-1, 2)$.

Obr. 15.6: Graf funkce $f(x) = x^2 - x - 2$.

★ Délka křivky grafu funkce f na intervalu $[a, b]$:

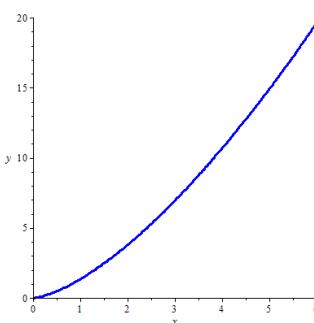
$$\ell = \int_a^b \sqrt{1 + f'^2(x)} dx.$$

Obr. 15.7: Délka grafu funkce.

Příklad 160. Určete délku křivky grafu funkce $f(x) = \frac{4}{3}x^{\frac{3}{2}}$ na intervalu $I = [0, 6]$.

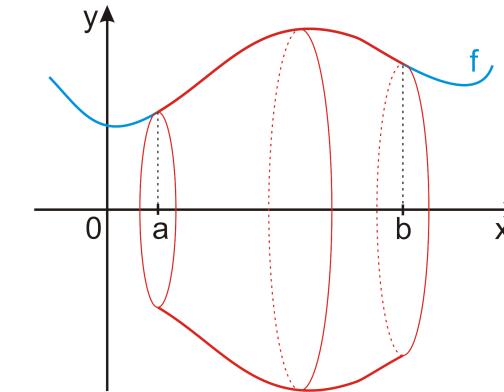
$$\begin{aligned}\ell &= \int_0^6 \sqrt{1 + f'^2(x)} dx = \int_0^6 \sqrt{1 + 4x} dx \\ &\left| \begin{array}{l} t = 1 + 4x \quad x = 6 \Rightarrow t = 25 \\ dt = 4 dx \quad x = 0 \Rightarrow t = 1 \end{array} \right| = \frac{1}{4} \int_1^{25} \sqrt{t} dt \\ &= \dots = \frac{62}{3}\end{aligned}$$

Obr. 15.8: Graf funkce $f(x) = \frac{4}{3}x^{\frac{3}{2}}$.

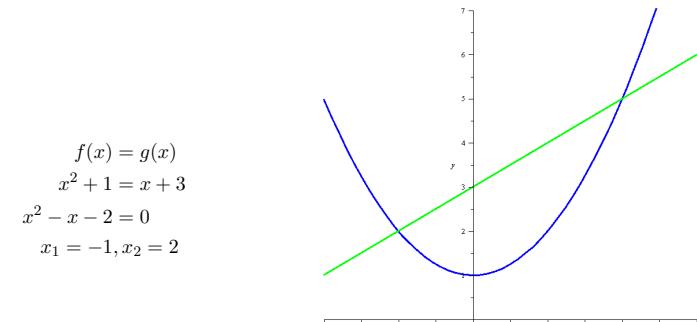
★ Objem a povrch pláště rotačního tělesa (rotace nezáporné funkce f kolem osy x na intervalu $[a, b]$):

$$P = 2\pi \int_a^b f(x) \sqrt{1 + f'^2(x)} dx, \quad V = \pi \int_a^b f^2(x) dx.$$

Obr. 15.9: Vznik rotačního tělesa.

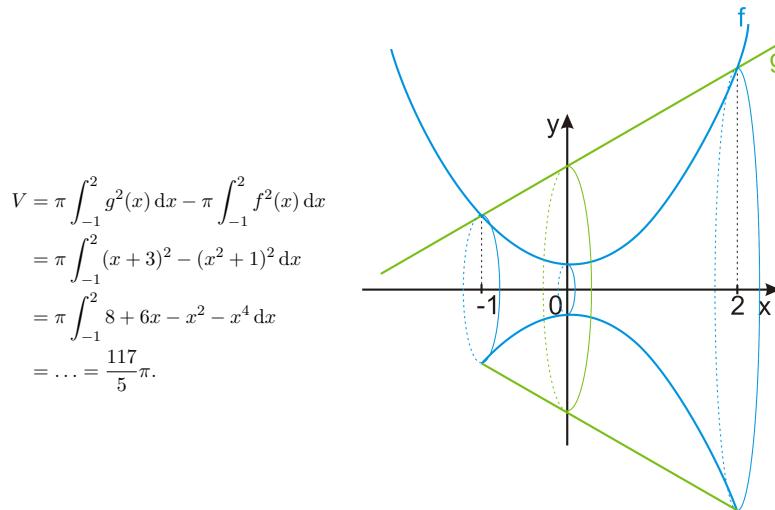
Příklad 161. Určete plochu ohrazenou grafy funkcí $f(x) = x^2 + 1$ a $g(x) = x + 3$.

Obr. 15.10: Funkce f a g .

$$\int_{-1}^2 g(x) - f(x) dx = \int_{-1}^2 (x + 3) - (x^2 + 1) dx = \int_{-1}^2 2 + x - x^2 dx = \dots = \frac{9}{2}.$$

Příklad 162. Určete objem tělesa vzniklého rotaci plochy omezené grafy funkcí $f(x) = x^2 + 1$ a $g(x) = x + 3$ kolem osy x .

Obr. 15.11: Rotace plochy mezi grafy funkcí f a g .

§ 15.4 Příklady k procvičení

Příklad 163. Integrujte.

- (i) $\int_{-3}^5 3x^2 - 5x + 7 \, dx,$
- (ii) $\int_0^\pi x + \sin x \, dx,$
- (iii) $\int_0^1 \frac{3}{1+x^2} \, dx,$
- (iv) $\int_{\frac{\pi}{6}}^{\frac{\pi}{2}} (2-x) \cos x \, dx,$
- (v) $\int_{-2}^1 3x(2x^2 - 7)^3 \, dx,$
- (vi) $\int_1^{e^8} \frac{1}{x\sqrt{\ln x+1}} \, dx,$
- (vii) $\int_0^2 \frac{5x^2}{\sqrt{2x^3+9}} \, dx,$
- (viii) $\int_{-2}^0 \frac{x^2}{e^{x^3}} \, dx.$

Příklad 164. Pomocí výše uvedených vzorců:

- (i) Spočtěte objem tělesa vzniklého rotací části sinusoidy na intervalu $[0, \frac{\pi}{2}]$ kolem osy x .
- (ii) Spočtěte povrch pláště tělesa vzniklého rotací přímky $y = 2x+1$ kolem osy x na intervalu $[0, 1]$.

(iii) Určete celý povrch tělesa z bodu (ii).

Příklad 165. Jsou dány funkce $f(x) = 2 - x$ a $g(x) = x^2$. Určete:

- (i) Obsah plochy ohraničený jejich grafy.
- (ii) Objem rotačního tělesa vzniklého rotací této plochy kolem osy x .

Příklad 166. Jsou dány funkce

$$f(x) = x^2 + 1, \quad g(x) = 2x + 4.$$

Načrtněte obrázek a počítaný objekt na obrázku vyznačte.

- (i) Vypočítejte obsah plochy ohraničené grafy funkcí f a g .
- (ii) Průměr g vytíná z paraboly f ohraničený kus. Jaký je objem tělesa, které vznikne rotací tohoto kusu paraboly f kolem osy x ?
- (iii) Parabola f ohraničuje kus průměry g . Jaký je povrch pláště komolého kužeče, který vznikne rotací tohoto kusu průměry g kolem osy x ?
- (iv) Určete objem tělesa, které vznikne rotací plochy těmito funkcemi omezené kolem osy x .
- (v) Průměr g vytíná z paraboly f ohraničený kus. Napište integrál popisující délku tohoto kusu paraboly f .
- (vi) Parabola f ohraničuje kus průměry g . Určete délku tohoto kusu průměry g .

§ 15.5 Wolfram|Alpha

- Určitý integrál.

```
integrate (x^3-2)^2 cos(x) for x from 2 to 5
integrate sin(x)/(cos(x)+2) for x from -pi to 0
```

16 Diferenciální rovnice

§ 16.1 Úvod

Definice 61.

Diferenciální rovnice je rovnice, ve které se neznámá funkce vyskytuje spolu se svými derivacemi. **Řád diferenciální rovnice** je nejvyšší derivace neznámé funkce, která se v rovnici vyskytne.

$$F(x, y, y', \dots, y^{(n)}) = 0$$

Budeme se zabývat rovnicemi prvního řádu.

Rovnice prvního řádu

- Obecný tvar je $F(x, y, y') = 0$, kde F je funkce tří proměnných.
- Rovnice rozložené vzhledem k derivaci je $y' = f(x, y)$, kde f je funkce dvou proměnných.

Definice 62.

Řešení diferenciální rovnice je funkce $y = y(x)$ (popř. $y = y(t)$, $y = y(x, t)$, ...), která splňuje danou diferenciální rovnici.

Řešení diferenciálních rovnic získáme obvykle pomocí integrování, proto budou obsahovat integrační konstanty (tolik integračních konstant, kolikrát budeme integrovat). Tedy tzv. **obecné řešení** (tj. všechna řešení) dostaneme jako množinu danou těmito konstantami.

Řešení dané počáteční podmínkou, např. $y(x_0) = y_0$ (předem zadaná hodnota v daném bodě), se nazývá **partikulární**.

Poznámka. • Řešení diferenciálních rovnic jsou spojité funkce (existují jejich derivace).

- Rovnice $y' = f(x)$ nemá jediné řešení (primitivní funkce tvoří množinu). Pokud uvažujeme podmínu, že $F(x)$ má procházel určitým bodem, pak má rovnice jedno řešení. Podmínu $y(x_0) = y_0$ se nazývá **počáteční podmínka** a rovnice s touto podmínkou **počáteční problém** (Cauchyho úloha).
- Výpočet primitivní funkce $y = \int f(x) dx$ odpovídá řešení rovnice $y' = f(x)$.
- $y' = y$ má řešení $y = c \cdot e^x$.
- $y'' + y = 0$ slouží k popisu malých kmitů matematického kyvadla. Řešení jsou $y = \sin x$, $y = \cos x$ a každá lineární kombinace těchto dvou funkcí, tedy řešení tvoří lineární prostor.

Klasifikace

- Podle počtu nezávisle proměnných na obyčejné (ODR) a parcíální (PDR) diferenciální rovnice.
- Podle linearity na lineární a nelineární diferenciální rovnice.
- Podle řádu (rovnice n -tého řádu).

Příklad 167. • $ms'' = F$, kde $s = s(t)$ je poloha bodu na přímce, dráha (Newtonův zákon)

- $\alpha^2 u_{xx} = u_t$, kde $u = u(x, t)$ je teplota v čase t v bodě x na přímce (vedení tepla v tyči)
- $\alpha^2 u_{xx} = u_{tt}$, kde $u = u(x, t)$ je pozice vzhledem ke klidové poloze, vychýlení v čase t v bodě x na přímce (vlnová rovnice)
- $\theta'' + \alpha \sin \theta = 0$, kde $\theta = \theta(t)$ je úhel (matematické kyvadlo)
- $Q' = -kQ$, kde $Q = Q(t)$ je množství radioaktivní látky (radioaktivní rozpad)

Speciální případy

- $f(x, y) = f(x)$, tj. $y' = f(x)$

Odpovídá hledání primitivní funkce k $f(x)$, tedy $y = \int f(x) dx$. Problém

$$y' = f(x), \quad y(x_0) = y_0 \quad (16.1)$$

má řešení

$$y = y_0 + \int_{x_0}^x f(x) dt.$$

- $f(x, y) = g(y)$, tj. $y' = g(y)$

Lze převést na předchozí případ využitím inverzní funkce.

$$y' = \frac{dy}{dx} = g(y) \Rightarrow \frac{dx}{dy} = \frac{1}{g(y)}, \quad g(y) \neq 0,$$

tedy máme problém (16.1) pro funkci $x(y)$ s řešením $x = x_0 + \int_{y_0}^y \frac{1}{g(t)} dt$, což implicitně udává funkci $y = y(x)$.

Příklad 168. Vyřešte rovnici

$$y' = 3x^2 + \sin x.$$

Přímo integrujeme

$$y = \int 3x^2 + \sin x dx = x^3 - \cos x + c, \quad c \in \mathbb{R}. \quad \blacksquare$$

Příklad 169. Vyřešte rovnici

$$y' = \frac{7}{e^y + 4y - 3}.$$

Zaměníme proměnné a integrujeme

$$\begin{aligned} x' &= \frac{e^y + 4y - 3}{7} \\ x &= \frac{1}{7} \int e^y + 4y - 3 dy = \frac{1}{7}(e^y + 2y^2 - 3y) + c_1, \quad c_1 \in \mathbb{R}, \\ 7x &= e^y + 2y^2 - 3y + c, \quad c \in \mathbb{R}. \end{aligned}$$

§ 16.2 Rovnice se separovatelnými proměnnými

Rovnicí se separovatelnými proměnnými budeme nazývat rovnici $y' = f(x)g(y)$.

Způsob řešení

$$y' = f(x) \cdot g(y)$$

$$\frac{dy}{dx} = f(x) \cdot g(y) \quad \left/ \cdot \frac{1}{g(y)} \right.$$

$$\frac{dy}{g(y)} = f(x) dx \quad \left/ \text{integrace} \right.$$

$$\int \frac{dy}{g(y)} + c_1 = \int f(x) dx + c_2$$

$$G(y) = F(x) + c \quad (c = c_2 - c_1)$$

Explicitní řešení pak lze často zapsat ve tvaru $y(x) = G^{-1}[F(x) + c]$.

Příklad 170. Vyřešme $y' = \frac{y^2 - y}{x}$, tedy $f(x) = \frac{1}{x}$, $g(y) = y^2 - y$.

Máme

$$\frac{dy}{dx} = \frac{y^2 - y}{x}$$

$$\frac{dy}{y^2 - y} = \frac{1}{x} dx \quad \text{pro } y^2 - y \neq 0 \Rightarrow y \neq 0 \wedge y \neq 1.$$

Vypočítáme

$$\int \frac{dy}{y(y-1)} = \int \frac{1}{y-1} - \frac{1}{y} dy = \ln|y-1| - \ln|y| + c_1,$$

$$\int \frac{1}{x} dx = \ln|x| + c_2.$$

Tedy

$$\ln|y-1| - \ln|y| + c_1 = \ln|x| + c_2$$

$$\ln \left| \frac{y-1}{y} \right| = \ln|x| + c_3, \quad c_3 \in \mathbb{R}$$

$$\left| \frac{y-1}{y} \right| = |x| \cdot e^{c_3}$$

$$\frac{y-1}{y} = \pm e^{c_3} \cdot x = c \cdot x, \quad c \neq 0$$

$$y = \frac{1}{1 - cx}, \quad c \neq 0.$$

Během výpočtu jsme udělali předpoklad, že $y \neq 0 \wedge y \neq 1$. Zkontrolujeme, zda nejde také o řešení rovnice:

- $y = 1$ je řešením a dostaneme jej pro $c = 0$,
- $y = 0$ je řešením, ale nijak jej nedostaneme,

tedy

$$\underbrace{y = \frac{1}{1 - cx}}_{\text{obecné řešení}}, \quad \underbrace{y = 0}_{\text{singulární řešení}}, \quad c \in \mathbb{R}$$

(Obecné řešení obsahuje tolik konstant, jako byl řád rovnice.) ■

Příklad 171.

$$y' = \frac{1+y^2}{1+x^2}, \quad y(0) = 1$$

Počáteční problém – vypočítáme obecné řešení a pak použitím počáteční podmínky určíme (vybereme) řešení, tedy

$$\begin{aligned} y' &= \frac{1+y^2}{1+x^2} \\ \frac{dy}{1+y^2} &= \frac{dx}{1+x^2} \\ \arctg y &= \arctg x + c. \end{aligned}$$

Podmínka $y(0) = 1$ dává $\arctg 1 = \arctg 0 + c \Rightarrow c = \arctg 1 = \frac{\pi}{4}$.

Odtud dostaváme řešení

$$y = \tg\left(\arctg x + \frac{\pi}{4}\right)$$

a užitím vzorce $\tg(\alpha + \beta) = \frac{\tg \alpha + \tg \beta}{1 - \tg \alpha \cdot \tg \beta}$ ho lze upravit na

$$y = \frac{x+1}{1-x}. \quad ■$$

§ 16.3 Lineární rovnice

Lineární diferenciální rovnice je rovnice tvaru (linearita vzhledem k y)

$$y' = a(x)y + b(x). \quad (\text{LDR})$$

Definice 63.

Je-li $b(x) \equiv 0$, mluvíme o *homogenní lineární rovnici*

$$u' = a(x)u, \quad (\text{hLDR})$$

v opačném případě o *nehomogenní lineární rovnici*.

Poznámka. Obecné řešení rovnice (LDRLineární rovniceAMS.3) (tj. řešení závisející na jedné integrační konstantě) je tvaru $y = y_p + u$, kde y_p je nějaké řešení rovnice (LDRLineární rovniceAMS.3), tzv. *partikulární řešení*, a u je *obecné řešení* rovnice (hLDRLineární rovniceAMS.4).

Obecná metoda řešení je tzv. variace konstant, kdy se nejprve vyřeší homogenní rovnice metodou separace proměnných. Poté se v jejím řešení aditivní konstanta nahradí za neznámou funkci, kterou lze najít dosazením do původní rovnice a integrováním. Tento postup v jistém zobecnění funguje i pro některé rovnice vyšších řádů.

Nás zajímají pouze rovnice prvního řádu, proto použijeme metodu *integračního faktoru*.

Integrační faktor

Pro rovnici

$$y' = a(x)y + b(x)$$

je integrační faktor

$$\mu(x) = e^{-\int a(x) dx}.$$

Tuto funkci celou rovnici vynásobíme a následně upravujeme.

Postup

$$\begin{aligned} y' - a(x)y &= b(x) \\ [y' - a(x)y] \cdot \mu(x) &= b(x) \cdot \mu(x) \\ \underbrace{y' \cdot e^{-\int a(x) dx} - y a(x) \cdot e^{-\int a(x) dx}}_{(y \cdot e^{-\int a(x) dx})'} &= b(x) \cdot e^{-\int a(x) dx} \\ (y \cdot e^{-\int a(x) dx})' &= b(x) \cdot e^{-\int a(x) dx} \\ y \cdot e^{-\int a(x) dx} &= \int b(x) \cdot e^{-\int a(x) dx} dx + c \\ y = e^{\int a(x) dx} \left[\int b(x) \cdot e^{-\int a(x) dx} dx + c \right], \quad c \in \mathbb{R} & \end{aligned}$$

Příklad 172. Vyřešte rovnici

$$y' = 4xy + (2x+1)e^{2x^2}.$$

Integrační faktor je $\mu(x) = e^{-\int 4x dx} = e^{-2x^2}$. Vynásobíme jím rovnici se ziskem (vše obsahující y je převedeno doleva)

$$y' e^{-2x^2} - 4xy e^{-2x^2} = 2x+1,$$

odtud

$$(y e^{-2x^2})' = 2x + 1.$$

Obě strany zintegrujeme

$$y e^{-2x^2} = \int 2x + 1 \, dx = x^2 + x + c, \quad c \in \mathbb{R}.$$

Řešením je tedy

$$y = (x^2 + x + c) e^{2x^2}, \quad c \in \mathbb{R}. \quad \blacksquare$$

Příklad 173 (Růst, učení,...). Jistý druh roste tak, že má jistou maximální délku a rychlosť růstu je přímo úměrná délce, kterou ještě mají dorůst. Sestavte rovnici modelující tuto situaci.

Označme-li délku v čase t jako funkci $\ell(t)$ a maximální délku L , pak příslušná rovnice je

$$\ell'(t) = k[L - \ell(t)],$$

kde konstantu úměrnosti k bylo nutné určit experimentálně (měření a výpočet pro konkrétní druh/situaci). \blacksquare

Příklad 174 (Výměna tepla mezi tělesem a okolím). Je nalezena mrtvola, jejíž teplota je změřena na 26.6°C . O 3 hodiny později je její teplota 21.1°C , přičemž teplota okolí je 18.3°C . Určete čas úmrtí za předpokladu, že teplota lidského těla je 37°C .

Povrchová teplota tělesa se mění rychlostí, která je přímo úměrná rozdílu teploty tělesa a okolního prostředí (Newtonův teplotní zákon).

Označme teplotu tělesa v čase t jako $\Theta(t)$ [$^\circ\text{C}$] a teplotu okolního prostředí jako T [$^\circ\text{C}$]. Potom musí platit rovnice

$$\Theta'(t) = -k[\Theta(t) - T], \quad \text{kde } k > 0 \text{ je konstanta úměrnosti.}$$

Všimněte si, že pokud bude teplota okolního prostředí *vyšší*, než je teplota tělesa (tj. pokud je $\Theta(t) < T$), potom je $\Theta' > 0$ a těleso se bude zahřívat. Zatímco pokud bude teplota okolního prostředí *nižší*, než je teplota tělesa (tj. pokud $\Theta(t) > T$), potom je $\Theta' < 0$ a těleso se bude ochlazovat.

Při použití výše uvedeného značení (pro čas t v jednotkách [hodin]) máme

$$T = 18.3, \Theta(0) = 26.6 \text{ (teplota v čase nalezení mrtvoly), } \Theta(3) = 21.1,$$

přičemž funkce $\Theta(t)$ splňuje rovnici

$$\Theta' = -k(\Theta - T) \Rightarrow \Theta' = -k\Theta + kT.$$

Poslední rovnice je lineární diferenciální rovnice pro neznámou funkci $\Theta(t)$. Tuto rovnici vyřešíme např. metodou integračního faktoru $\mu(t) = e^{kt}$, potom

$$\Theta = T + c e^{-kt} = 18.3 + c e^{-kt}, \quad c \in \mathbb{R}.$$

Konstanty c a k určíme z informací o počáteční teplotě a o teplotě v čase $t = 3$ [hodiny], tj.

$$26.6 = \Theta(0) = 18.3 + c e^0 = 18.3 + c \Rightarrow c = 8.3 \Rightarrow \Theta = 18.3 + 8.3 e^{-kt},$$

a dále

$$21.1 = \Theta(3) = 18.3 + 8.3 e^{-3k} \Rightarrow e^{-3k} = \frac{21.1 - 18.3}{8.3} \approx 0.337$$

$$\Rightarrow -3k = \ln 0.337 \Rightarrow k = -\frac{\ln 0.337}{3} \approx 0.362.$$

Tedy hledané řešení je funkce

$$\Theta(t) = 18.3 + 8.3 e^{-0.362t}.$$

Najdeme čas úmrtí, tj. určíme čas t , pro který je $\Theta(t) = 37^\circ\text{C}$. Tedy

$$18.3 + 8.3 e^{-0.362t} = 37 \Rightarrow e^{-0.362t} = \frac{37 - 18.3}{8.3} \approx 2.253$$

$$\Rightarrow -0.362t = \ln 2.253 \Rightarrow t = -\frac{\ln 2.253}{0.362} \approx -2.24.$$

Mrtvola byla nalezena přibližně 2 hodiny a 15 minut po smrti. \blacksquare

Příklad 175 (Míchání dvou láték). Vodní nádrž o celkovém objemu $L = 1000$ [litrů] obsahuje $Q_0 = 0$ [gramů] soli v počátečním čase $t_0 = 0$ [minut]. Do nádrže přitéká roztok o koncentraci soli $c = 50$ [gramů/litr] rychlosť $v = 20$ [litrů/min] a po řádném promíchání s vodou v nádrži z ní vytéká stejnou rychlosť. Určete množství soli $Q(t)$ v nádrži v libovolném čase t a limitní množství pro $t \rightarrow \infty$.

Označili jsme jako $Q(t)$ [g] množství soli v nádrži v libovolném čase t [min]. Potom $Q'(t)$ udává, jak rychle se toto množství mění a přitom musí platit, že

$$Q'(t) = \left(\begin{array}{l} \text{rychlosť, s jakou sůl} \\ \text{do nádrže přitéká} \end{array} \right) - \left(\begin{array}{l} \text{rychlosť, s jakou sůl} \\ \text{z nádrže vytéká} \end{array} \right).$$

Sůl do nádrže *přitéká* rychlosť

$$c \cdot v = 50 \text{ [g/l]} \cdot 20 \text{ [l/min]} = 1000 \text{ [g/min].}$$

A protože v nádrži je vždy koncentrace soli rovna $\frac{Q(t)}{L} = \frac{Q(t)}{1000}$ [g/l], sůl z nádrže *vytéká* rychlosť

$$\frac{Q(t)}{L} \cdot v = \frac{Q(t)}{1000} \text{ [g/l]} \cdot 20 \text{ [l/min]} = \frac{Q(t)}{50} \text{ [g/min].}$$

Tedy hledaná funkce $Q(t)$ splňuje rovnici

$$Q'(t) = c \cdot v - \frac{Q(t)}{L} \cdot v \Rightarrow Q' = 1000 - \frac{Q}{50},$$

což je lineární diferenciální rovnice 1. řádu, a dále splňuje počáteční podmíinku

$$Q(t_0) = Q_0 \quad \Rightarrow \quad Q(0) = 0. \quad (16.2)$$

Uvedenou rovnici vyřešíme metodou integračního faktoru

$$\mu(t) = e^{\int \frac{v}{L} dt} = e^{\frac{v}{L} t} \quad \Rightarrow \quad \mu(t) = e^{\int \frac{1}{50} dt} = e^{0.02 t}$$

a potom máme (obecně)

$$\begin{aligned} Q' + \frac{v}{L} Q &= c v \\ Q' e^{\frac{v}{L} t} + \frac{v}{L} e^{\frac{v}{L} t} Q &= c v e^{\frac{v}{L} t} \\ (Q e^{\frac{v}{L} t})' &= c v e^{\frac{v}{L} t} \\ Q e^{\frac{v}{L} t} &= \int c v e^{\frac{v}{L} t} dt = c v \frac{e^{\frac{v}{L} t}}{\frac{v}{L}} + C \\ Q &= c L + C e^{-\frac{v}{L} t}, \quad C \in \mathbb{R}, \end{aligned}$$

a pro náš konkrétní příklad

$$\begin{aligned} Q' + 0.02 Q &= 1000, \\ Q' e^{0.02 t} + 0.02 e^{0.02 t} Q &= 1000 e^{0.02 t}, \\ (Q e^{0.02 t})' &= 1000 e^{0.02 t}, \\ Q e^{0.02 t} &= \int 1000 e^{0.02 t} dt = 1000 \frac{e^{0.02 t}}{0.02} + C, \\ Q &= 50000 + C e^{-0.02 t}, \quad C \in \mathbb{R}. \end{aligned}$$

A protože je počáteční množství známo v (16.2Lineární rovniceequation.16.3.2), pro integrační konstantu C platí

$$\begin{aligned} Q_0 = Q(t_0) &= c L + C e^{-\frac{v}{L} t_0} \quad \Rightarrow \quad 0 = Q(0) = 50000 + C e^0, \\ C &= (Q_0 - c L) e^{\frac{v}{L} t_0} \quad \Rightarrow \quad C = -50000, \end{aligned}$$

a tedy výsledné partikulární řešení (udávající kolik gramů soli bude v nádrži v okamžiku t minut) je tvaru

$$\begin{aligned} Q &= c L + (Q_0 - c L) e^{\frac{v}{L} t_0} e^{-\frac{v}{L} t} \quad \Rightarrow \quad Q = 50000 - 50000 e^{-0.02 t}, \\ Q &= c L + (Q_0 - c L) e^{-\frac{v}{L} (t-t_0)} \quad \Rightarrow \quad Q = 50000 (1 - e^{-0.02 t}). \end{aligned}$$

Tedy v závislosti na tom, jestli je $Q_0 > c L$ nebo $Q_0 < c L$, množství soli v nádrži (záporně exponenciálně) klesá nebo roste, a při $Q_0 = c L$ zůstává stále stejně.

Pro $t \rightarrow \infty$ je potom

$$\begin{aligned} \lim_{t \rightarrow \infty} Q(t) &= \lim_{t \rightarrow \infty} \left\{ c L + (Q_0 - c L) \underbrace{e^{-\frac{v}{L} (t-t_0)}}_{\rightarrow 0} \right\} \\ \lim_{t \rightarrow \infty} Q(t) &= c L \quad [\text{g}], \end{aligned}$$

tedy

$$\begin{aligned} \lim_{t \rightarrow \infty} Q(t) &= \lim_{t \rightarrow \infty} 50000 \left(1 - \underbrace{e^{-0.02 t}}_{\rightarrow 0} \right) \\ \lim_{t \rightarrow \infty} Q(t) &= 50000 \quad [\text{g}]. \end{aligned}$$

Po dostatečně dlouhé době bude tedy koncentrace soli v nádrži rovna

$$Q_\infty = \frac{c L}{L} = c \quad [\text{g/l}], \text{ nebo } Q_\infty = \frac{50000}{1000} = 50 \quad [\text{g/l}],$$

což je přesně koncentrace přítěkajícího roztoku (samozřejmě, po „nekonečně dlouhé době“ přítěkající roztok „nahradí“ původní roztok v nádrži, přičemž vůbec nezáleží na původním množství Q_0 , tj. na tom, kolik soli bylo v nádrži na počátku). ■

Příklad 176 (Míchání dvou látek II). Jak se změní model v Příkladu 175Míchání dvou látekpr.175, pokud bude roztok po rádném promíchání s vodou v nádrži vytékat rychlosť pouze $w = 19 \text{ [litrů/min]}$? Předpokládáme-li, že nádrž má celkový objem 1600 litrů, jaká bude koncentrace roztoku v nádrži v okamžiku jejího naplnění?

Všimněte si, že se nyní **objem** roztoku **v nádrži mění** (roste) a to rychlosť $v - w = 1 \text{ [litr/min]}$. To znamená, že nyní sůl z nádrže **vytéká** rychlosť

$$\frac{Q(t)}{L + (v - w)(t - t_0)} \cdot w = \frac{Q(t)}{1000 + t} \quad [\text{g/l}] \cdot 19 \quad [\text{l/min}] = \frac{19 Q(t)}{1000 + t} \quad [\text{g/min}].$$

Výsledná diferenciální rovnice má tedy tvar

$$Q'(t) = c \cdot v - \frac{Q(t)}{L + (v - w)(t - t_0)} \cdot w \quad \Rightarrow \quad Q' = 1000 - \frac{19 Q(t)}{1000 + t},$$

což je opět lineární diferenciální rovnice 1. řádu, přičemž řešení $Q(t)$ splňuje počáteční podmíinku (16.2Lineární rovniceequation.16.3.2).

Příslušný integrační faktor je

$$\mu(t) = e^{\int \frac{19}{1000+t} dt} = e^{19 \ln(1000+t)} = e^{\ln(1000+t)^{19}} = (1000 + t)^{19}.$$

Tedy platí

$$\begin{aligned} Q' + \frac{19 Q(t)}{1000 + t} &= 1000 \\ Q'(1000 + t)^{19} + 19 Q(t)(1000 + t)^{18} &= 1000(1000 + t)^{19} \\ [Q(1000 + t)^{19}]' &= 1000(1000 + t)^{19} \\ Q(1000 + t)^{19} &= 1000 \frac{(1000 + t)^{20}}{20} + C \\ Q &= \frac{50(1000 + t)^{20} + C}{(1000 + t)^{19}} = 50(1000 + t) + \frac{C}{(1000 + t)^{19}}. \end{aligned}$$

Z počáteční podmínky (16.2 Lineární rovniceequation.16.3.2) pak určíme hodnotu C , tj.

$$0 = Q(0) = 50 \cdot 1000 + \frac{C}{1000^{19}} \Rightarrow C = -50000 \cdot 1000^{19} = -5 \cdot 10^{61}.$$

Tedy výsledné partikulární řešení je tvaru

$$Q = 50(1000 + t) - \frac{5 \cdot 10^{61}}{(1000 + t)^{19}}.$$

Protože v nádrži bylo původně 1000 litrů vody a nádrž se nyní naplňuje rychlosť 1 litr/min, bude nádrž naplněna za 600 minut (tj. za 10 hodin). Tedy v okamžiku $t = 600$ bude v nádrži

$$Q(600) = 50(1600) - \frac{5 \cdot 10^{61}}{(1600)^{19}} \approx 79993.4 \text{ [g] soli},$$

tj. koncentrace soli bude

$$\frac{Q(600)}{1600} \approx \frac{79993.4}{1600} \approx 49.996 \text{ [g/l]},$$

tedy tato koncentrace bude téměř stejná jako u přítékacího roztoku. ■

§ 16.4 Příklady k procvičení

Příklad 177. Vyřešte rovnice

$$(i) y' = 3 \cos x + \sin 2x, \quad (ii) y' = \frac{1}{y}.$$

Příklad 178. Vyřešte počáteční problémy

$$(i) y' = 3 \cos x + \sin 2x, \quad y(0) = 5,$$

$$(ii) y' = \frac{1}{y}, \quad y(2) = 4,$$

$$(iii) y' = \frac{1}{y}, \quad y(2) = -4.$$

Příklad 179. Vyřešte rovnice

$$(i) 2y = x^3 y', \quad (ii) y' = 6x - 2y.$$

Příklad 180. Vyřešte počáteční problémy

$$(i) 2y = x^3 y', \quad y(1) = -2,$$

$$(ii) y' = 6x - 2y, \quad y(0) = -2.$$

§ 16.5 Wolfram|Alpha

- Diferenciální rovnice.

$$y' = 5xy + 3x$$

$$y' = 5xy + 3x, y(0) = 1$$

17 Aproximace

§ 17.1 Numerická integrace

Numerická integrace se používá především, když

- Nelze získat primitivní funkci.
- Primitivní funkce je velmi složitá.
- Nemáme k dispozici předpis integrované funkce, ale jen sadu naměřených hodnot.

Základní metody numerické integrace vycházejí přímo z konstrukce Riemannova integrálu. Nejjednodušší metodou je tzv. *obdélníkové pravidlo*, které se používá tak, že se zavede dělení intervalu, vypočítá funkční hodnota např. uprostřed dělicích intervalů (popř. v krajních bodech, zejména pokud jde jen o sadu naměřených hodnot a nemáme funkční předpis) a approximace integrálu je přímo příslušný integrální součet.

Uvažujme funkci f intervalu $I = [a, b]$, na kterém zavedeme dělení $D = \{x_0, x_1, \dots, x_n\}$. Dále označme (v souladu se značením při konstrukci integrálu) výběr reprezentantů $R = \{\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_n\}$ (např. středy dělicích intervalů).

Potom pomocí obdélníkového pravidla lze odhadnout hodnotu integrálu jako

$$\int_a^b f(x) dx \approx \sum_{i=1}^n f(\xi_i)(x_i - x_{i-1}).$$

Příklad 181. Pomocí obdélníkového pravidla odhadněte

$$\int_0^{10} x^2 dx.$$

Interval rozdělte ekvidistantně na 5 dělicích intervalů a funkční hodnoty použijte ze středu těchto intervalů.

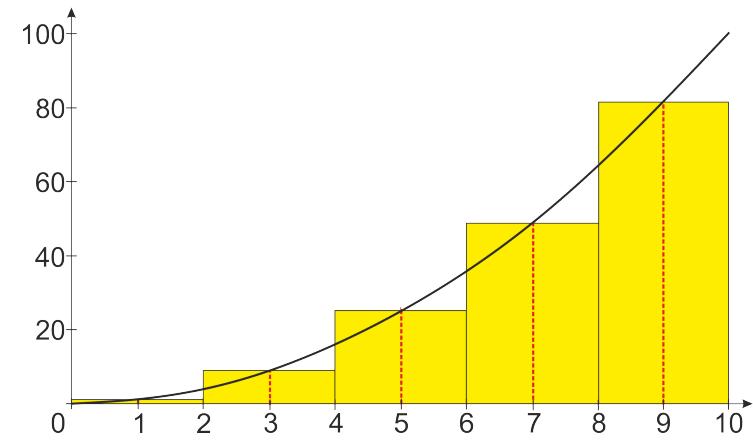
Interval $[a, b] = [0, 10]$ máme rozdělit na 5 stejně dlouhých částí, dělicí body tedy budou $D = \{0, 2, 4, 6, 8, 10\}$ a délka každého z těchto intervalů je 2. Výběrem reprezentantů jsou

středy dělicích intervalů, tedy $R = \{1, 3, 5, 7, 9\}$. Máme tedy $f(x) = x^2$ a obdélníkové pravidlo dává

$$\int_a^b f(x) dx \approx f(1) \cdot (2-0) + f(3) \cdot (4-2) + f(5) \cdot (6-4) + f(7) \cdot (8-6) + f(9) \cdot (10-8).$$

Výpočet je tedy následující

$$\int_0^{10} x^2 dx \approx 1^2 \cdot 2 + 3^2 \cdot 2 + 5^2 \cdot 2 + 7^2 \cdot 2 + 9^2 \cdot 2 = 330.$$

Obr. 17.1: Obdélníkové pravidlo.

V tomto případě lze samozřejmě provést přesný výpočet

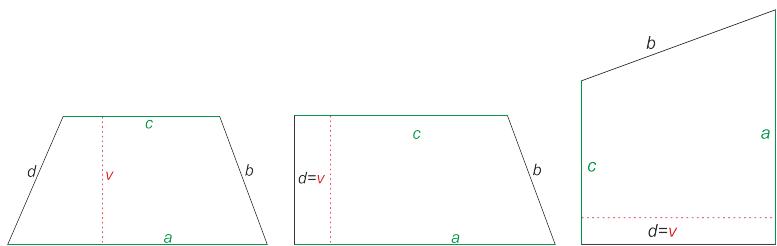
$$\int_0^{10} x^2 dx = \left[\frac{x^3}{3} \right]_0^{10} = \frac{1000}{3} - 0 = 333.\overline{3}.$$

Pokročilejší a často i přesnější metodou je tzv. *lichoběžníkové pravidlo*. Postup je takový, že se funkční hodnoty v dělicích bodech propojí, čímž vznikne lomená čára. Následným postupem podobným tomu z obdélníkového pravidla pak approximujeme plochu podgrafu sadou lichoběžníků.

Připomeňme, že obsah lichoběžníku lze vypočítat jako polovinu součtu rovnoběžných stran násobenou výškou lichoběžníku, tj.

$$S = \frac{a+c}{2} \cdot v,$$

kde strany jsou popsány na obrázku 17.2. Obsah lichoběžníku je figure.17.2

Obr. 17.2: Obsah lichoběžníku.

Uvažujme funkci f intervalu $I = [a, b]$, na kterém zavedeme dělení $D = \{x_0, x_1, \dots, x_n\}$. Potom pomocí lichoběžníkového pravidla lze odhadnout hodnotu integrálu jako

$$\int_a^b f(x) dx \approx \sum_{i=1}^n \frac{f(x_{i-1}) + f(x_i)}{2} \cdot (x_i - x_{i-1})$$

a jestliže je dělení ekvidistantní, tedy každý dělící interval má stejnou délku ℓ , lze pravidlo zjednodušit na

$$\int_a^b f(x) dx \approx \frac{\ell}{2} \left[f(x_0) + 2f(x_1) + 2f(x_2) + \dots + 2f(x_{n-1}) + f(x_n) \right].$$

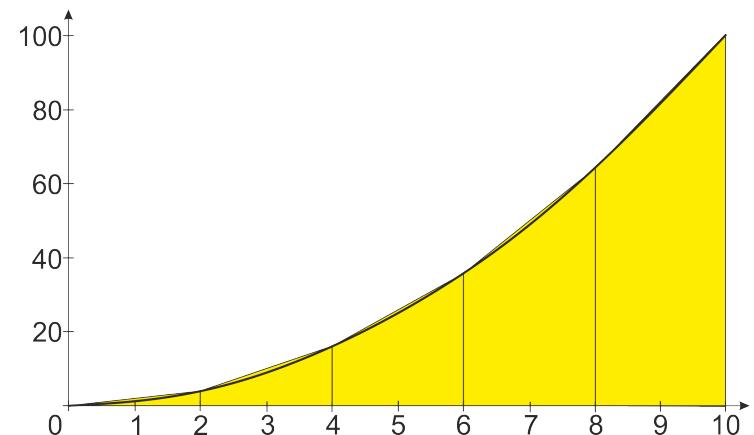
Příklad 182. Pomocí lichoběžníkového pravidla odhadněte

$$\int_0^{10} x^2 dx.$$

Interval rozdělte ekvidistantně na 5 dělících intervalů.

Opět máme $f(x) = x^2$, $[a, b] = [0, 10]$ a dělící body $D = \{0, 2, 4, 6, 8, 10\}$. Délka každého dělícího intervalu je $\ell = 2$, dostáváme tedy

$$\begin{aligned} \int_a^b f(x) dx &\approx \frac{\ell}{2} [f(0) + 2f(2) + 2f(4) + 2f(6) + 2f(8) + f(10)] \\ &= 0^2 + 2 \cdot 2^2 + 2 \cdot 4^2 + 2 \cdot 6^2 + 2 \cdot 8^2 + 10^2 = 8 + 32 + 72 + 128 + 100 = 340. \end{aligned}$$

Obr. 17.3: Lichoběžníkové pravidlo.

Na obrázku 17.3 Lichoběžníkové pravidlo figure.17.3 vidíme, že pokročilejší obdélníkové pravidlo má v tomto příkladě nižší přesnost než obdélníkové kvůli tvaru funkce (konvexnost kladné funkce znamená, že lichoběžníkové pravidlo pokryje větší plochu). Je tedy nutné vždy získat co nejvíce informací o approximované funkci a zvolit vhodnou metodu. Také je nutné se zajímat o samotný princip metod a nejen „bezhlavě“ používat ty, které jsou obecně přesnější, v konkrétních případech to nemusí platit.

Poznámka. • Samozřejmě existuje celá řada dalších metod. Často je nutné rozhodovat se, zda vyžadovat vyšší přesnost i za cenu zvětšení početní náročnosti.

- Například tzv. Simpsonovo pravidlo pracuje tak, že místo lomené čáry nahradíme integrovanou funkci sadou parabol (jedna procházející body x_0, x_1, x_2 , druhá body x_2, x_3, x_4 atd., neboť parabola je jednoznačně určena třemi body, musíme mít sudý počet dělících intervalů). Všimněte si souvislosti s interpolací (viz dále).
- Dělící body a intervaly, nebo aspoň jejich počet jsou často přímo dány tím, že neznáme předpis funkce, ale máme k dispozici jen sadu naměřených hodnot. Postup je pak podřízen tomu, abychom tyto hodnoty co nejlépe využili a vše je nutné volit tak, aby nám pro výpočet „nic nechybělo“, protože není možné získat další hodnoty.

§ 17.2 Algebraická rovnice

Algebraická rovnice je rovnice typu

$$P_n(x) = 0,$$

kde $P_n(x)$ je polynom stupně n v proměnné x . Protože řešit algebraickou rovnici je totéž, jako hledat kořeny polynomu P_n , známe již způsob, jak najít všechny celočíselné kořeny takové

rovnice (dělitelé absolutního člene, Hornerovo schéma). Připomeňme, že je-li komplexní číslo $z = \alpha + \beta i$ kořenem polynomu P , pak je jeho kořenem i číslo komplexně sdružené $\bar{z} = \alpha - \beta i$. Protože (dle základní věty algebry) má polynom stupně n v \mathbb{C} právě n kořenů (počítáno včetně násobnosti), má polynom lichého stupně aspoň jeden reálný kořen.

Věta 53 (Odhad velikosti kořenů).

Bud'

$$P_n(x) = x^n + a_{n-1}x^{n-1} + \cdots + a_1x + a_0$$

normovaný polynom stupně n .

Pak pro kořeny x_1, \dots, x_n rovnice

$$P_n(x) = 0$$

platí

$$|x_i| \leq 1 + A, \quad (i = 1, \dots, n),$$

kde

$$A = \max\{|a_{n-1}|, |a_{n-2}|, \dots, |a_1|, |a_0|\}.$$

Věta 54 (Descartes I).

Počet kladných kořenů polynomu $P_n(x)$ (počítáno s násobností) je roven počtu znaménkových změn v posloupnosti jeho koeficientů nebo o sudé číslo menší.

Věta 55 (Descartes II).

Počet záporných kořenů polynomu $P_n(x)$ (počítáno s násobností) je roven počtu znaménkových změn v posloupnosti koeficientů polynomu $P_n(-x)$ nebo o sudé číslo menší.

Příklad 183. Použijte předchozí tvrzení na polynom

$$P(x) = x^7 - 14x^5 + 3x^2 + 1.$$

- st $P = 7 \Rightarrow P$ má (včetně násobnosti) 7 kořenů, nejméně jeden je reálný (použita Věta 14Kořeny polynomuvetaCounter.14).
- Koeficienty P jsou (nuly pro přehlednost vynecháme) $1, -14, 3, 1 \Rightarrow 2$ znaménkové změny $\Rightarrow 2$ nebo 0 kladných kořenů (použita Věta 54Algebraická rovnicevetaCounter.54).

- $P(-x) = -x^7 + 14x^5 + 3x^2 + 1$. Koeficienty $P(-x)$ jsou (nuly pro přehlednost vynecháme) $-1, 14, 3, 1 \Rightarrow 1$ znaménková změna $\Rightarrow 1$ záporný kořen (použita Věta 55Algebraická rovnicevetaCounter.55).
- $A = \max\{|-14|, |3|, |1|\} = 14 \Rightarrow |x_i| \leq 15, \quad i = 1, \dots, 7$ (použita Věta 53Algebraická rovnicevetaCounter.53).

Celkem:

Pro kořeny polynomu $P(x) = x^7 - 14x^5 + 3x^2 + 1$ jsou 2 možnosti.

1. 1 záporný \mathbb{R} a 6 \mathbb{C} ,

2. 1 záporný \mathbb{R} , 2 kladné \mathbb{R} a 4 \mathbb{C} .

Přičemž všechny reálné kořeny leží v intervalu $[-15, 15]$.

(Velikost všech kořenů, i komplexních, je ≤ 15 , $|z| = |\alpha + \beta i| = \sqrt{\alpha^2 + \beta^2}$.)

§ 17.3 Metoda bisekce (půlení)

Definice 64 (Kořen s přesností ε).

Číslo $\tilde{x} \in \mathbb{R}$ nazýváme *kořen polynomu $P(x)$ s přesností ε* ($0 < \varepsilon \in \mathbb{R}$), jestliže skutečný kořen polynomu $P(x)$ leží v intervalu $(\tilde{x} - \varepsilon, \tilde{x} + \varepsilon)$.

Např.:

$$P(x) = 4x^4 - 31x^3 - 121x^2 + 244x + 660, \quad P(2) = 480, \quad P(3) = -210,$$

tedy (podle první Bolzanovy věty) v intervalu $(2, 3)$ má polynom P kořen. Střed tohoto intervalu, tj. číslo $\tilde{x} = 2,5$, je tedy kořenem polynomu P s přesností $\varepsilon = 0,5$.

(Skutečným kořenem je číslo 2,75.)

Z předchozího příkladu je zřejmé, že kořen lichého stupně polynomu P lze určit s libovolnou přesností tak, že najdeme interval, ve kterém leží jen tento kořen (např. pomocí věty o odhadu velikosti kořenů a užitím Hornerova schématu).

Označme si tento interval jako (a, b) . Střed tohoto intervalu $\tilde{x}_1 = \frac{a+b}{2}$ je prvním odhadem kořene, tedy je kořenem daného polynomu s přesností $\frac{b-a}{2}$. Navíc zřejmě $P(a) \cdot P(b) < 0$ (hodnoty polynomu P v krajních bodech intervalu (a, b) mají opačná znaménka).

Spočteme tedy hodnotu $P(\tilde{x}_1) = P\left(\frac{a+b}{2}\right)$ a z intervalů $(a, \frac{a+b}{2}), (\frac{a+b}{2}, b)$ vybereme ten, v jehož krajních bodech nabývá polynom P opačná znaménka, protože kořen jistě leží v této polovině intervalu.

Střed tohoto podintervalu označíme jako druhé přiblžení ke kořeni \tilde{x}_2 , tedy jde o kořen polynomu P s přesností $\frac{b-a}{4}$. Stejně můžeme postupovat libovolně dlouho a získat tak kořen polynomu s libovolnou přesností.

Poznámka. • Jestliže kdykoli dostaneme $P(\tilde{x}_i) = 0$, pak je číslo \tilde{x}_i (přesným) kořenem polynomu P .

- Metodu bisekce je nejvhodnější používat na approximaci jednonásobných kořenů. Existují metody, které převedou daný polynom na jiný, který má stejné kořeny, ale všechny jednonásobné.
- Existují také různá vylepšení metody bisekce (např. metoda zlatého řezu), pomocí kterých je možné kořen s danou přesností najít rychleji.

Příklad 184. Odhadněte nezáporný kořen polynomu $P(x) = x^3 - 3x - 1$ s přesností aspoň 0,02.

Nejprve pomocí věty o odhadu velikosti kořenů uděláme základní odhad:

$$\max\{1, 3, 1\} = 3 \quad \Rightarrow \quad x_i \in [-4, 4].$$

Nás zajímají jen kladné kořeny, proto se omezíme na interval $[0, 4]$ a na něm provedeme tzv. separaci kořenů — tj. interval rozdělíme na větší počet subintervalů a v dělících bodech určíme hodnotu polynomu P .

x	0	1	2	3	4
$P(x)$	-1	-3	1	17	51

Vzhledem ke znaménkové změně (používáme první Bolzanovu větu) se hledaný kořen nachází v intervalu $(1, 2)$. (Číslo 1 ani 2 kořenem není, neboť v nich nemá polynom hodnotu nula.)

Průběh bisekce přehledně shrnme do tabulky.

a	$\tilde{x}_i = \frac{a+b}{2}$	b	$P(a)$	$P(\tilde{x}_i)$	$P(b)$	chyba ($\frac{b-a}{2}$)
1	1,5	2	-	+	0,5	
1,5	1,75	2	-	+	0,25	
1,75	1,875	2	-	+	0,125	
1,875	1,9375	2	-	+	0,0625	
1,875	1,90625	1,9375	-	+	+	0,03125
1,875	1,890625	1,90625				0,015625

Řešením zadaného problému je tedy číslo 1,890625, které je kořenem polynomu P s přesností 0,015625.

§ 17.4 Taylorův polynom

Věta 56 (Taylorova věta).

Nechť má funkce f v okolí bodu x_0 vlastní derivace až do řádu $n+1$ pro nějaké $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$. Pak pro všechna x z tohoto okolí platí

$$f(x) = f(x_0) + \frac{f'(x_0)}{1!}(x - x_0) + \frac{f''(x_0)}{2!}(x - x_0)^2 + \dots + \frac{f^{(n)}(x_0)}{n!}(x - x_0)^n + R_n(x),$$

$$R_n(x) = \frac{f^{(n+1)}(\xi)}{(n+1)!}(x - x_0)^{n+1},$$

kde ξ je vhodné číslo ležící mezi x_0 a x .

Vynecháme-li zbytek $R_n(x)$, obdržíme tzv. *Taylorův polynom*:

$$f(x) \approx \sum_{i=0}^n \frac{f^{(i)}(x_0)}{i!}(x - x_0)^i.$$

Pokud položíme $x_0 = 0$, získáme tzv. *Maclaurinův polynom*:

$$f(x) \approx \sum_{i=0}^n \frac{f^{(i)}(0)}{i!}x^i.$$

Příklad 185. Určete Taylorův polynom 4. řádu se středem v bodě $x_0 = 1$ funkce $f(x) = x \ln x$.

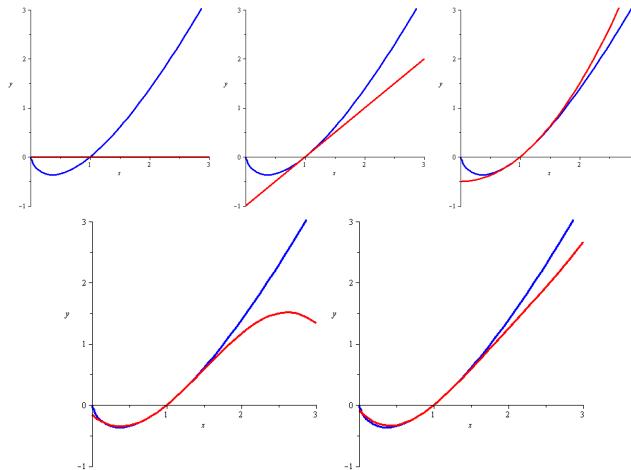
$$f'(x) = 1 + \ln x, \quad f''(x) = \frac{1}{x}, \quad f'''(x) = \frac{-1}{x^2}, \quad f^{(4)}(x) = \frac{2}{x^3}.$$

$$f(1) = 0, \quad f'(1) = 1, \quad f''(1) = 1, \quad f'''(1) = -1, \quad f^{(4)}(1) = 2.$$

Tedy

$$T(x) = 0 + \frac{1}{1!}(x - 1) + \frac{1}{2!}(x - 1)^2 + \frac{-1}{3!}(x - 1)^3 + \frac{2}{4!}(x - 1)^4$$

$$= \frac{1}{12}(x^4 - 6x^3 + 18x^2 - 10x - 3).$$

Obr. 17.4: Graf Taylorova polynomu funkce $f(x) = x \ln x$ řádu 0 – 4.

Příklad 186. Určete Maclaurinův polynom 5. řádu funkce $f(x) = \cos x$.

$$f(x) = \cos x, f'(x) = -\sin x, f''(x) = -\cos x, f'''(x) = \sin x, f^{(4)}(x) = \cos x, f^{(5)}(x) = -\sin x.$$

$$f(0) = 1, f'(0) = 0, f''(0) = -1, f'''(0) = 0, f^{(4)}(0) = 1, f^{(5)}(0) = 0.$$

Tedy

$$\begin{aligned} M(x) &= 1 + \frac{0}{1!}x + \frac{-1}{2!}x^2 + \frac{0}{3!}x^3 + \frac{1}{4!}x^4 + \frac{0}{5!}x^5 \\ &= \frac{1}{24}x^4 - \frac{1}{2}x^2 + 1. \end{aligned}$$

§ 17.5 Interpolace – Lagrangeův interpolační polynom

Jsou dány navzájem různé body $x_i, i = 1, \dots, n+1$, a hodnoty funkce f v těchto bodech. Cílem je najít polynom P_n stupně nejvyšše n takový, aby platilo $P_n(x_i) = f(x_i)$ pro $i = 1, \dots, n+1$. Body x_i se nazývají **uzly** a polynom P_n **interpolaci polynom**.

Věta 57.

Pro $(n+1)$ daných dvojic čísel $[x_i, f(x_i)], i = 1, \dots, n, x_i \neq x_k$ pro $i \neq k$, existuje právě jeden interpolaci polynom P_n (stupně nejvyšše n) takový, že platí $P_n(x_i) = f(x_i)$ pro $i = 1, \dots, n$.

Definice 65.

Lagrangeův interpolaci polynom definujeme vztahem

$$P_n(x) = \ell_1(x)f(x_1) + \ell_2(x)f(x_2) + \dots + \ell_{n+1}(x)f(x_{n+1}) = \sum_{i=1}^{n+1} \ell_i(x)f(x_i),$$

kde polynomy $\ell_i(x)$ jsou tvaru

$$\ell_i(x) = \frac{(x - x_1) \cdots (x - x_{i-1})(x - x_{i+1}) \cdots (x - x_{n+1})}{(x_i - x_1) \cdots (x_i - x_{i-1})(x_i - x_{i+1}) \cdots (x_i - x_{n+1})}.$$

Příklad 187. Pro funkci zadanou tabulkou najděte interpolaci polynom.

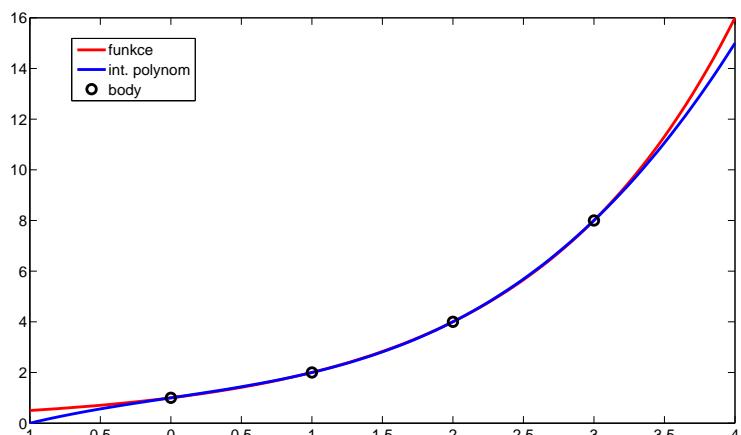
x_i	0	1	2	3
$f(x_i)$	1	2	4	8

Nejprve sestrojíme polynomy ℓ_i :

$$\begin{aligned} \ell_1(x) &= \frac{(x-0)(x-1)(x-3)}{(0-1)(0-2)(0-3)} & \ell_3(x) &= \frac{(x-0)(x-1)(x-3)}{(2-0)(2-1)(2-3)} \\ \ell_2(x) &= \frac{(x-0)(x-2)(x-3)}{(1-0)(1-2)(1-3)} & \ell_4(x) &= \frac{(x-0)(x-1)(x-2)}{(3-0)(3-1)(3-2)}. \end{aligned}$$

Pak

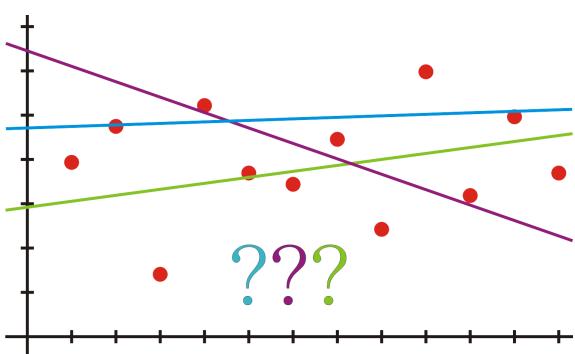
$$\begin{aligned} P_3(x) &= 1 \cdot \ell_1(x) + 2 \cdot \ell_2(x) + 4 \cdot \ell_3(x) + 8 \cdot \ell_4(x) \\ &= 1 \cdot \frac{x^3 - 6x^2 + 11x - 6}{-6} + 2 \cdot \frac{x^3 - 5x^2 + 6x}{2} \\ &\quad + 4 \cdot \frac{x^3 - 4x^2 + 3x}{-2} + 8 \cdot \frac{x^3 - 3x^2 + 2x}{6} \\ &= \frac{x^3}{6} + \frac{5x}{6} + 1 \end{aligned}$$

Obr. 17.5: Řešení příkladu 187pr.187.

§ 17.6 Lineární regrese – Metoda nejménších čtverců

Pomocí jednoduché lineární regrese popisujeme vztah mezi proměnnými x a y . Snažíme se najít funkci f tak, aby vztah $y = f(x)$ co nejlépe vystihoval závislost mezi x a y .

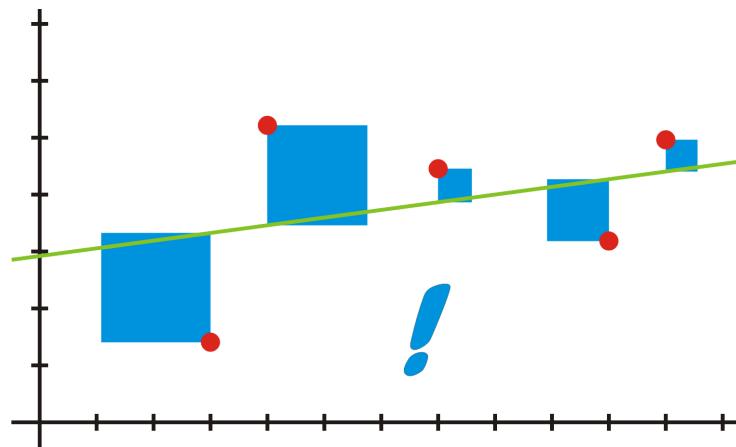

Obr. 17.6: Prokládání přímky množinou bodů.

Měřítkem kvality vybrané funkce f je nejmenší hodnota součtu čtverců vzdáleností

$$\sum_{i=1}^n [y_i - f(x_i)]^2 \rightarrow \min.$$

Odtud plyne její název – *metoda nejménších čtverců*.

Obr. 17.7: Přímka získaná metodou nejménších čtverců.

Regresní přímka $f(x) = ax + b$ vyjadřuje nejjednodušší závislost x na y . Pomocí metody nejménších čtverců určíme její parametry a a b :

$$\begin{aligned} a \cdot \sum_{i=1}^n x_i^2 + b \cdot \sum_{i=1}^n x_i &= \sum_{i=1}^n x_i \cdot y_i, \\ a \cdot \sum_{i=1}^n x_i + b \cdot n &= \sum_{i=1}^n y_i. \end{aligned}$$

Například při dávkování léku ovcím je někdy nezbytné vážit ovce, což je ovšem spjato s praktickými problémy. Proto je snaha najít jednodušší způsob, takovým může být například odhad hmotnosti na základě obvodu hrudníku.

Příklad 188. Deset ovcí bylo zváženo a byl jim změřen obvod hrudníku. Najděte vztah, který nejlépe popisuje závislost hmotnosti na obvodu hrudníku.

obvod [cm]	80	88	88	83	86	80	83	87	86	88
hmotnost [kg]	30	35	35	33	33	31	31	35	34	35

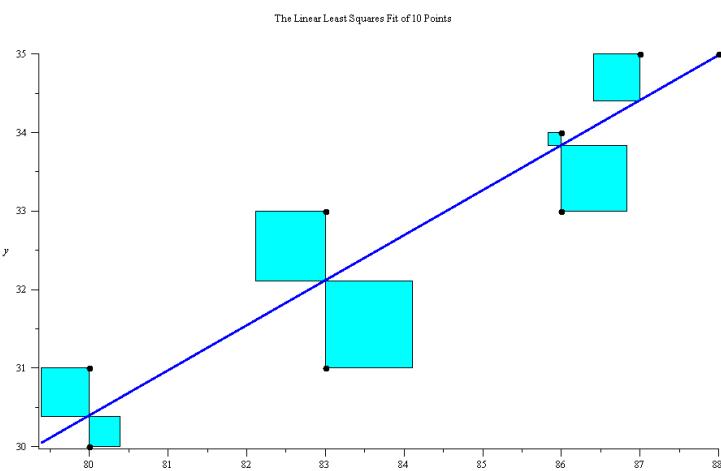
x = obvod hrudníku, y = hmotnost

$$\sum_{i=1}^{10} x_i = 849, \quad \sum_{i=1}^{10} x_i^2 = 72171, \quad \sum_{i=1}^{10} y_i = 332, \quad \sum_{i=1}^{10} x_i y_i = 28239.$$

Odtud

$$\begin{aligned} 72171a + 849b &= 28239 \\ 849a + 10b &= 332 \end{aligned} \Rightarrow \begin{aligned} a &= 58/101 \doteq 0.57 \\ b &= -1571/101 \doteq -15.55 \end{aligned}$$

Rovnice přímky vyjadřující závislost hmotnosti na obvodu hrudníku je $y = 0.57x - 15.55$.

Obr. 17.8: Řešení příkladu 188pr.188.

§ 17.7 Příklady k procvičení

Příklad 189. Experimentálně jsme zjistili hodnoty funkce f v následující tabulce.

x_i	-2	-1	1	2	3	4
$f(x_i)$	3	2	4	3	5	4

Odhadněte $\int_{-2}^4 f(x) dx$ pomocí

- (i) obdélníkového pravidla s 5 dělicími intervaly a výškou obdélníku danou vždy v levém krajním bodě dělicího intervalu,
- (ii) obdélníkového pravidla s 5 dělicími intervaly a výškou obdélníku danou vždy v pravém krajním bodě dělicího intervalu,

(iii) lichoběžníkového pravidla s 5 dělicími intervaly.

Příklad 190. Je dána funkce $f(x) = x^3 - x^2 + 3x - 5$ na intervalu $[-3, 3]$. Odhadněte $\int_{-3}^3 f(x) dx$ níže popsanými způsoby. Následně spočtěte přesnou hodnotu daného integrálu.

- (i) Uvažujete ekvidistantní dělení tohoto intervalu na 3 subintervaly a použijete obdélníkové pravidlo s výškou obdélníku danou vždy uprostřed dělicího intervalu.
- (ii) Uvažujete ekvidistantní dělení tohoto intervalu na 6 subintervalů a použijete obdélníkové pravidlo s výškou obdélníku danou vždy uprostřed dělicího intervalu.
- (iii) Uvažujete ekvidistantní dělení tohoto intervalu na 3 subintervaly a použijete lichoběžníkové pravidlo.
- (iv) Uvažujete ekvidistantní dělení tohoto intervalu na 6 subintervalů a použijete lichoběžníkové pravidlo.

Příklad 191. Odhadněte všechny reálné kořeny polynomu $P(x) = 6x^3 + 19x^2 + 2x - 3$ s chybou nejvíce 0,05.

(POZOR! Věta o odhadu velikosti kořenů funguje jen pro normované polynomy.)

Příklad 192. Pomocí Taylorova polynomu třetího rádu počítaného se středem $x_0 = \frac{1}{2}$ odhadněte hodnotu funkce

$$f(x) = \ln(2x)$$

v bodě $x = 1$.

Příklad 193. Pomocí Maclaurinova polynomu čtvrtého rádu odhadněte hodnotu funkce

$$f(x) = x^3 + \cos x$$

v bodě $\frac{1}{2}$.

Příklad 194. Sestrojte Taylorův polynom čtvrtého rádu se středem $x_0 = -1$ pro funkci

$$f(x) = \frac{1}{x}$$

Příklad 195. Sestrojte Maclaurinův polynom třetího rádu pro funkci

$$(a) \quad f(x) = e^{\cos x}, \quad (b) \quad g(x) = \operatorname{arctg} x.$$

Příklad 196. V tabulce jsou uvedeny čtyři měření. Odhadněte pomocí Lagrangeova interpolačního polynomu hodnotu měřené veličiny v čase 2, 5. (Polynom není nutné před dosazením upravovat.)

čas	1	2	3	4
naměřeno	-2	0	1	1

Příklad 197. V následující tabulce jsou uvedeny čtyři hodnoty funkce f . Aproximujte tuto funkci pomocí Lagrangeova interpolačního polynomu. Polynom upravte. Poté odhadněte pomocí získaného polynomu hodnotu funkce f pro $x = \frac{1}{2}$.

x	-1	0	1	2
$f(x)$	6	-4	-2	0

Příklad 198. Pomocí metody nejmenších čtverců najděte vztah popisující lineární závislost teploty na čase zjištěnou měřením zaznamenaným v tabulce

čas	1	2	3	4
teplota	-2	-1	2	1

Jaká teplota odpovídá času $\frac{5}{2}$?

Příklad 199. Pomocí metody nejmenších čtverců najděte vztah popisující lineární závislost teploty na čase zjištěnou měřením zaznamenaným v tabulce

čas	-1	0	1	2
teplota	3	-1	0	2

Body a přímku načrtněte a na obrázku popište metodu nejmenších čtverců.

Příklad 200. Sestrojte Lagrangeův interpolační polynom pro funkci, pro niž platí

$$f(-1) = 2, \quad f(1) = -2, \quad f(3) = 1.$$

Příklad 201. Sestrojte Lagrangeův interpolační polynom procházející body

$$[-2, 5], [-1, 3], [0, 1], [1, 0].$$

Příklad 202. Metodou nejmenších čtverců proložte přímku body

$$(i) [0, 1], [1, 3], [2, -1], [3, 3],$$

$$(ii) [1, 1], [2, 0], [0, 3], [-2, 5].$$

Příklad 203. Aproximujte všechny kořeny rovnice $x^3 - 7x + 5 = 0$ s chybou menší než 0,1.

§ 17.8 Wolfram|Alpha

- Kořeny algebraické rovnice.

```
solve x^5+5x^4-4x^3+12x-1=0
```

- Taylorův polynom.

```
series of xln(x) at x=1, order 7
```

- Lagrangeův interpolační polynom.

```
interpolating polynomial [0,1],[1,2],[2,4],[3,8]
```

- Metoda nejmenších čtverců.

```
linear fit [-1,3],[0,-1],[1,0],[2,2]
```


A Řešení

Příklad 4pr.4:

(i) $\begin{pmatrix} 3 \\ 7 \\ 10 \end{pmatrix}$,

(ii) $\begin{pmatrix} 9 \\ 3 \\ -14 \end{pmatrix}$,

(iii) 10,

(iv) -13.

Příklad 14pr.14:

(i) $\begin{pmatrix} -1 & 10 \\ 3 & 7 \\ 7 & 7 \end{pmatrix}$,

(iii) nelze,

(iv) $\begin{pmatrix} 14 & 6 & 4 \\ 26 & 12 & 10 \\ 38 & 18 & 16 \end{pmatrix}$,

(ii) $\begin{pmatrix} 7 & -10 \\ 9 & 6 \\ 11 & 16 \end{pmatrix}$,

(v) nelze.

Příklad 15pr.15:

$$BAC = \begin{pmatrix} 10 & -50 \\ -4 & 44 \\ -8 & 36 \\ -19 & -5 \end{pmatrix}.$$

Příklad 16pr.16:

$$C^T A^T B^T = (BAC)^T.$$

Příklad 17pr.17: Matice má plnou hodnost, je tedy ekvivalentní s jednotkovou maticí. Podle použitých úprav může využít jakákoli horní trojúhelníková matice plné hodnosti.

Příklad 18pr.18: $h(E) = 3$, nezávislé jsou sloupce 1, 2 a 4, nebo 1, 3 a 4.

Příklad 19pr.19:

$$F^{-1} = \frac{1}{5} \begin{pmatrix} -3 & 2 & -3 \\ -11 & 4 & -6 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix}, \quad H^{-1} = \frac{1}{4} \begin{pmatrix} 17 & 3 & 9 & -11 \\ 21 & 3 & 13 & -15 \\ -7 & -1 & -3 & 5 \\ 29 & 3 & 17 & -19 \end{pmatrix},$$

PŘÍLOHA A. ŘEŠENÍ

G^{-1} neexistuje (matice G je singulární).

Příklad 20pr.20:

$$3A - 2B = \begin{pmatrix} 6 & 7 \\ -9 & 7 \\ 14 & 11 \end{pmatrix}, \quad AB^T = \begin{pmatrix} -2 & 7 & 0 \\ -6 & 0 & 7 \\ -10 & 17 & 6 \end{pmatrix}, \quad A^T B = \begin{pmatrix} -7 & 3 \\ 4 & 11 \end{pmatrix}.$$

Příklad 21pr.21:

$$\langle u, v \rangle = -2, \quad uv^T = \begin{pmatrix} -6 & 2 & -8 \\ 0 & 0 & 0 \\ 3 & -1 & 4 \end{pmatrix}, \quad u^T v = (-2).$$

Příklad 22pr.22:

$$h(A) = 2.$$

Příklad 23pr.23: Např.

$$h \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} = 1, \quad h \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & 4 & 5 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} = 2,$$

$$h \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & 4 & 5 \\ 0 & 0 & 6 \end{pmatrix} = 3, \quad h \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & -2 & 5 & 3 \\ 0 & 0 & 6 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 2 \end{pmatrix} = 4.$$

(Matice jsou ve schodovitém tvaru v němž hodnost = počet nenulových řádků.)

Příklad 24pr.24:

Např. u_1, u_2, u_4 .

Příklad 25pr.25:

$$A^{-1} = \frac{1}{11} \begin{pmatrix} 3 & 12 & -7 \\ 5 & 9 & -8 \\ 4 & 5 & -2 \end{pmatrix}, \quad B^{-1} = \frac{1}{2} \begin{pmatrix} 0 & 3 & 0 & 1 \\ 2 & -3 & -2 & -1 \\ 2 & -13 & 0 & -3 \\ 2 & -5 & -2 & -1 \end{pmatrix}.$$

Příklad 27pr.27:

(i) $\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ -1 \end{pmatrix}$,

(iii) $\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -2 \\ 3 - 2p \\ p \end{pmatrix}, p \in \mathbb{R}$,

(ii) nemá řešení,

$$(iv) \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{1}{5}(7 - 12p + 4q) \\ \frac{1}{5}(8p - q - 3) \\ p \\ q \end{pmatrix},$$

$$(vii) \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ -1 \end{pmatrix},$$

(viii) nemá řešení,

$$(v) \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 \\ 2 \\ 2 \end{pmatrix},$$

$$(ix) \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \\ w \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -17/8 \\ -3/4 \\ -7/4 \\ -11/8 \end{pmatrix},$$

$$(vi) \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 8 - 4p \\ 3p - 2 \\ p \end{pmatrix}, p \in \mathbb{R},$$

$$(x) \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{1}{4}(3q + 7) \\ \frac{1}{4}(4p + 5q + 1) \\ q \\ p \end{pmatrix}, p, q \in \mathbb{R}.$$

Příklad 32pr.32:

$$(i) -8,$$

$$(iv) -32,$$

$$(ii) 13,$$

$$(v) 8x^2 - 5x,$$

$$(iii) 41,$$

$$(vi) -2a^3b - 3a^3 + 7a^2b + 2a^2b^2 + 3ab^2 + 6ab - 6a^2 + 6b^2.$$

Příklad 33pr.33:

$$(i) -10,$$

$$(ii) 189,$$

$$(iii) -310.$$

Příklad 34pr.34:

25.

Příklad 35pr.35:

$$(i) \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix},$$

$$(ii) \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ -1 \end{pmatrix},$$

$$(iii) \begin{pmatrix} 11 \\ -3 \\ 13 \end{pmatrix},$$

$$(iv) \begin{pmatrix} -11 \\ 3 \\ -13 \end{pmatrix}.$$

Příklad 36pr.36:

79.

Příklad 37pr.37:

100. (Jde o kvádr.)

Příklad 40pr.40:

PŘÍLOHA A. ŘEŠENÍ

$$(i) \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ -1 \end{pmatrix},$$

(iii) determinant je nulový - Cramerovo pravidlo nelze použít,

(ii) determinant je nulový - Cramerovo pravidlo nelze použít,

$$(iv) \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 \\ 2 \\ 2 \end{pmatrix}.$$

Příklad 41pr.41:

$$x = 2, y = -1, z = 3.$$

Příklad 42pr.42: SLR nemá řešení.

Příklad 43pr.43:

$$\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 14 - 4p \\ p - 4 \\ p \end{pmatrix}, p \in \mathbb{R}.$$

Příklad 44pr.44:

$$x_2 = 2.$$

Příklad 59pr.59:

$$(i) 3x^4 + x^3 + x^2 + x + 10,$$

$$(ii) 9x^4 - 12x^3 + 23x^2 - 22x + 40,$$

$$(iii) -10x^4 + 23x^3 - 25x^2 + 16x - 4,$$

$$(iv) -54x^6 + 56x^5 - 174x^4 - 18x^7 + 126x^3 - 418x^2 + 245x - 239.$$

Příklad 60pr.60:

$$(i) 2x - 3 + \frac{2x^3 - x^2 + 5x}{x^4 - x^3 - x + 1},$$

$$(ii) \frac{3}{2}x^4 + \frac{3}{4}x + 1 + \frac{-\frac{x}{3} + 6}{2x^3 - 1}.$$

Příklad 61pr.61:

$$(i) P(x) = (x+2)(x+1)^2(x-1)(x-3), \quad (ii) Q(x) = (x+2)x(x-1)^4.$$

Příklad 62pr.62: (i) Dvojnásobným, (ii) dvojnásobným.

Příklad 63pr.63:

$$(i) ryze lomená,$$

$$(iii) \frac{2}{9} + \frac{-\frac{4}{9}x^8 + 12x^6 - 4x^2 + \frac{47}{9}}{9x^9 + 2x^8 - 1}.$$

$$(ii) x^3 + 2x^2 - 2x - 1 + \frac{5x^2 + 4x + 1}{x^3 + 1},$$

Příklad 64pr.64:

(i) $v \in \mathbb{R} \text{ i } \mathbb{C} \{-1, \frac{3}{2}\}$,

(ii) $v \in \mathbb{R} \text{ i } \mathbb{C} \{-2\}$,

(iii) $v \in \mathbb{R}$ nemá řešení,
 $v \in \mathbb{C} \{2 \pm 5i\}$.

Příklad 65pr.65:

(i) a) $x \in (-\infty, -1) \cup (\frac{3}{2}, \infty)$, b) $x \in (-\infty, -1] \cup [\frac{3}{2}, \infty)$,

(ii) a) $x \in \mathbb{R} - \{-2\}$, b) $x \in \mathbb{R}$,

(iii) $x \in \mathbb{R}$,

(iv) a) $x \in (-2, 1)$, b) $x \in (-2, 1]$,

(v) a) $x \in (-\infty, -1) \cup (-1, 0) \cup (3, \infty)$, b) $x \in (-\infty, 0) \cup [3, \infty)$,

(vi) a) $x \in (-\infty, -3) \cup (-1, -1/2) \cup (2, \infty)$,
b) $x \in (-\infty, -3] \cup (-1, -1/2) \cup [2, \infty)$,

(vii) a) $x \in (-\infty, -3) \cup (\frac{-3-\sqrt{17}}{4}, \frac{-3+\sqrt{17}}{4}) \cup (2, \infty)$,
b) $x \in (-\infty, -3] \cup (\frac{-3-\sqrt{17}}{4}, \frac{-3+\sqrt{17}}{4}) \cup [2, \infty)$.

Příklad 66pr.66:

• $f \cap x : [3, 0], [-5, 0]$,

• $f \cap y : [0, 15]$.

Příklad 67pr.67:

$x \in (-\infty, -1] \cup (\frac{1}{3}, 3]$.

Příklad 68pr.68:

$$R(x) = \frac{2}{3}x + 1 + \frac{-8x^2 + 7x - 18}{3(3x^3 - 2x + 1)}$$
.

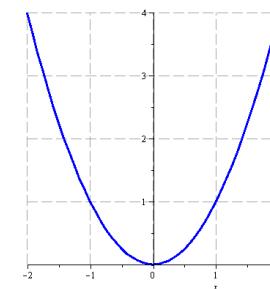
Příklad 69pr.69: $y = -\frac{2}{3}x + \frac{5}{3}$, $[0, 5/3]$, $[1, 1]$.

Příklad 70pr.70: $y = -x + 1$.

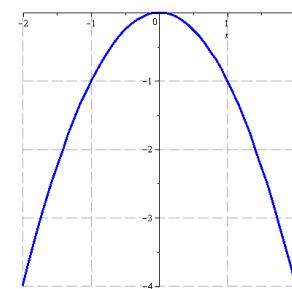
Příklad 71pr.71: $y = \frac{1}{10}x + 2$, zajímá nás hodnota pro $x = 12$, tedy dávka je 3,2 gramu.

Příklad 74pr.74:

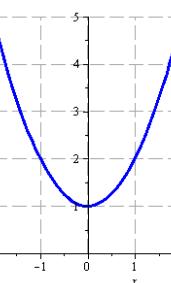
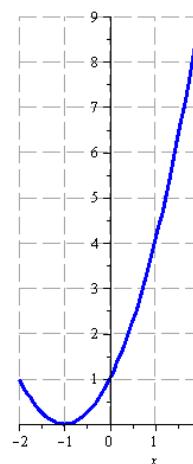
PŘÍLOHA A. ŘEŠENÍ

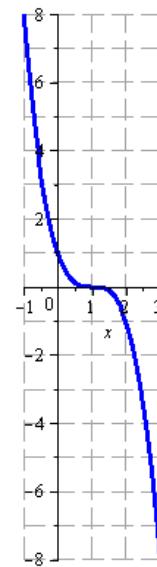
Obr. A.1: (i) a (iii)

Obr. A.2: (ii)

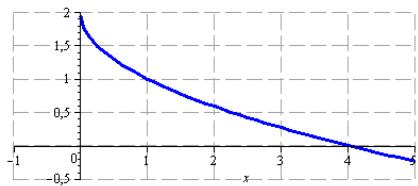
Obr. A.4: (v)

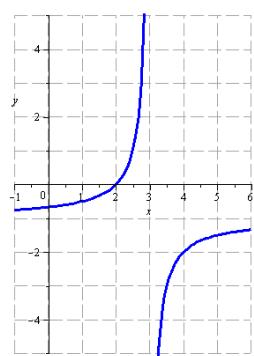
Obr. A.5: (vi)

Obr. A.3: (iv)

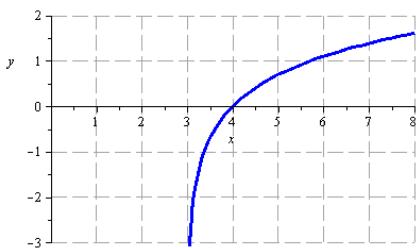
Příklad 75pr.75:

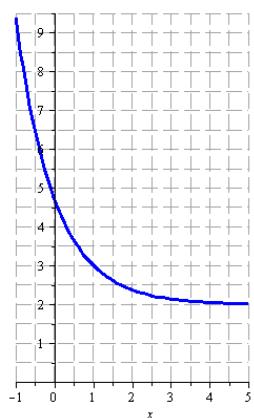
Obr. A.6: (i)

Obr. A.7: (ii)

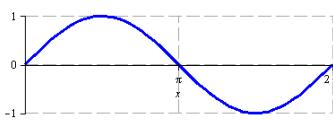

Obr. A.8: (iii)

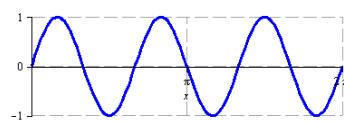

Obr. A.9: (iv)

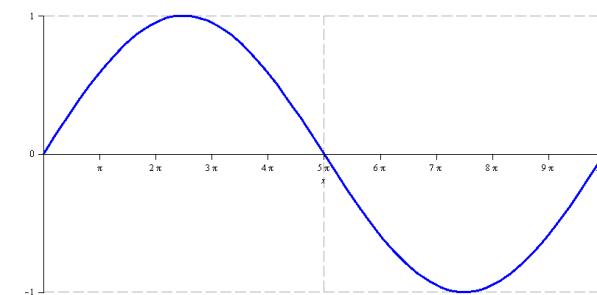
Příklad 76pr.76:

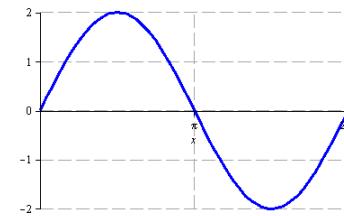
Obr. A.10: (i)

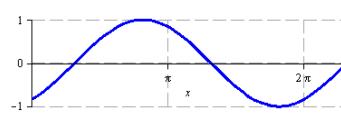
Obr. A.11: (ii)

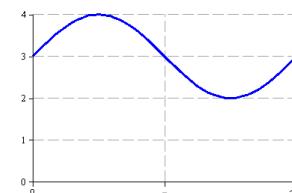
Obr. A.12: (iii)

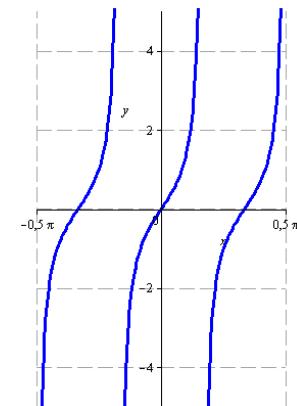
Obr. A.13: (iv)

Obr. A.14: (v)

Obr. A.15: (vi)

Obr. A.16: (vii)

Příklad 77pr.77: b

Příklad 78pr.78:

- (i) $D(f) = \mathbb{R} - \{-2\}$,
- (ii) $D(f) = (-\infty, 3]$,
- (iii) $D(f) = (-3, \infty)$,
- (iv) $D(f) = \mathbb{R}$,
- (v) $D(f) = (0, \frac{1}{2}) \cup (\frac{1}{2}, \infty)$,
- (vi) $D(f) = \mathbb{R} - \{k\pi; k \in \mathbb{Z}\}$,
- (vii) $D(f) = \mathbb{R} - \{(2k+1)\frac{\pi}{2} + 1; k \in \mathbb{Z}\}$,
- (viii) $D(f) = (-2, 4) \cup (4, 10]$.

PŘÍLOHA A. ŘEŠENÍ

Příklad 79pr.79:

$$(i) \left(\frac{2x}{1-x}\right)^2, \quad (ii) \frac{2x^2}{1-x^2}, \quad (iii) \left(\frac{2 \ln x}{1-\ln x}\right)^2, \quad (iv) \ln^2 x^2.$$

Příklad 80pr.80:

$$\begin{array}{ll} (i) x^5, \cot x, & (iii) \cos x, x^7, \\ (ii) \sqrt[3]{x}, \sin x, x^3 + 3, & (iv) \log_2 x, \sqrt{x}, \operatorname{tg} x, 2 + x. \end{array}$$

Příklad 81pr.81:

$$a) \sin x, \left(\frac{1}{5}\right)^x, \quad b) \sin x, \frac{1}{x}, 5^x.$$

Příklad 82pr.82:

$$\begin{array}{ll} (i) f^{-1}(x) = \frac{x-1}{2}, & (iii) f^{-1}(x) = 3^x + 2, \\ (ii) f^{-1}(x) = \sqrt{\frac{3x+1}{2}}, & (iv) f^{-1}(x) = \log_{\frac{1}{5}} x = -\log_5 x. \end{array}$$

Příklad 84pr.84:

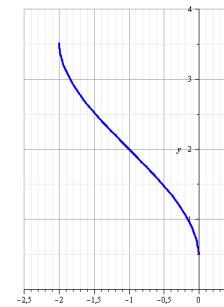
$$f^{-1}(x) = \sqrt[3]{\frac{x-1}{2}}.$$

Příklad 85pr.85:

$$(i) D(f) = (1, \infty), \quad (ii) D(g) = [-5, -4].$$

Příklad 86pr.86: $D(f) = (-\frac{21}{2}, -10) \cup (-10, 1)$.

Příklad 87pr.87:

Příklad 88pr.88:

$$D(f) = [-4, -2) \cup (1, 4].$$

Příklad 89pr.89:

$$D(f) = (-\infty, 0) \cup (0, 1], \quad D(g) = (0, 1).$$

Příklad 90pr.90: Funkce f je lichá, g sudá a funkce h_1 a h_2 nejsou ani liché, ani sudé.

Příklad 96pr.96:

(i) 16,	(iii) ∞ ,	(v) neexistuje,
(ii) $\frac{\pi}{2}$,	(iv) $-\infty$,	(vi) $-\infty$.

Příklad 97pr.97:

(i) $\frac{\sin 2}{2}$,	(iii) -12 ,	(v) neexistuje,
(ii) 0,	(iv) neexistuje,	(vi) ∞ .

Příklad 98pr.98:

(i) $\frac{1}{2}$,	(iii) $\frac{1}{4}$,	(v) $-\infty$,
(ii) $\frac{1}{3}$,	(iv) 0,	(vi) -3 .

Příklad 99pr.99:

(i) 3,	(ii) 0.

Příklad 101pr.101:

(i) 0,	(v) $\frac{7}{2} + \frac{3}{2x^2} - \frac{5}{4\sqrt{x^3}}$,
(ii) 0,	(vi) $-\frac{3x^2+48x+1}{(3x^2-1)^2}$,
(iii) $-6x^2 + 2x - 4$,	(vii) $2 \cos x - \frac{1}{\sin^2 x}$,
(iv) $\frac{1}{2\sqrt{x}} + \frac{4}{5x^3} + \frac{18}{5\sqrt[5]{x^2}}$,	(viii) $\operatorname{tg} x + \frac{x}{\cos^2 x}$.

Příklad 102pr.102:

(i) -4,	(ii) 2.

PŘÍLOHA A. ŘEŠENÍ

Příklad 103pr.103:

(i) $2, -3, \frac{9}{2}$,	(ii) $\frac{\pi}{4}, 1, -\pi$.

Příklad 104pr.104:

(i) $x e^x (2 \sin x + x \sin x + x \cos x)$,	(iv) $\frac{-1}{x \ln^2 x}$,
(ii) $f(x) = x^2 6^x (3 + x \ln 6)$,	(v) $\frac{x^2 - 2x - 1}{(x^2 + 1)^2}$,
(iii) $\frac{x}{\sqrt{x^2 - 1}}$,	(vi) $\frac{-2}{1 + 4x^2}$.

Příklad 105pr.105:

(i) $3x e^x [(\sin x - 3 \ln x)(x + 2) + x \cos x - 3]$,	(vi) $-6x^2 \sin x^3 \cos x^3$,
(ii) $4^x [2 + (2x + 6) \ln 4]$,	(vii) $\sin^2(2x) + 2x \sin(4x)$,
(iii) $\frac{9x^2 - 4x + 5}{2\sqrt{3x^3 - 2x^2 + 5x - 1}}$,	(viii) $\frac{-2 \sin x}{\cos x \ln^2 \cos x}$,
(iv) $\frac{-14x}{(x^2 + 1) \ln^2(x^2 + 1)}$,	(ix) $7^{2x^3 + x - 9} \ln 7(6x^2 + 1)$,
(v) $\frac{x^2 - 2x - 1}{2(x^2 + 1)^2} \sqrt{\frac{x^2 + 1}{1-x}}$,	(x) $\frac{2}{x^2 + 1}$.

Příklad 106pr.106:

(i) $5x^4 + 5^x \ln 5$,	(iii) $(\sin x)^{\cos x} (\cos x \cot g x - \sin x \ln \sin x)$,
(ii) $x^x (1 + \ln x)$,	(iv) $(\ln x)^{\operatorname{tg} x} \left(\frac{\ln \ln x}{\cos^2 x} + \frac{\operatorname{tg} x}{x \ln x} \right)$.

Příklad 107pr.107:

(i) $x^4 \sqrt[5]{25 + x \ln 5}$,	(iv) $\frac{1}{(x-3) \ln(x-3)} + \frac{1}{\sqrt{-x^2 + 10x - 21}}$,
(ii) $-30x^4 \operatorname{tg} x^5 \ln \cos^3 x^5$,	(v) $\frac{-2 \operatorname{cot} x}{\ln^2(\sin^2 x)}$,
(iii) $\frac{-2}{x \ln \frac{2}{3} \sqrt{1 - \log_{\frac{2}{3}} x^2}}$,	(vi) $2 \sin x (x \sin x \cos x^2 + \sin x^2 \cos x)$.

Příklad 108pr.108:

$$f'(x) = 15x^2 + 2 \sin x - \frac{3}{2x^3}, \quad g(x) = x^3 \frac{4 \ln x - 1}{\ln^2 x},$$

$$h(x) = \frac{2 \cos(2x)}{3 \sqrt[3]{\sin^2(2x)}}.$$

Příklad 109pr.109:

$$f'''(-2) = 1224.$$

Příklad 110pr.110: $f_x = 3y^4 - 30x^5, f_y = 12xy^3 + 2y, f_{xx} = -150x^4, f_{xy} = 12y^3, f_{yy} = 36xy^2 + 2$.

Příklad 111pr.111: $f_x = \frac{2}{y^3} \cos \frac{2x}{y^3}, f_y = \frac{-6x}{y^4} \cos \frac{2x}{y^3}$.

Příklad 112pr.112:

(i) 2,	(iv) $\frac{1}{3}$,
(ii) 1,	(v) 0,
(iii) ∞ ,	(vi) $\frac{1}{2\pi}$.

Příklad 113pr.113:

(i) 0,	(iii) ∞ ,
(ii) -1,	(iv) $-\infty$.

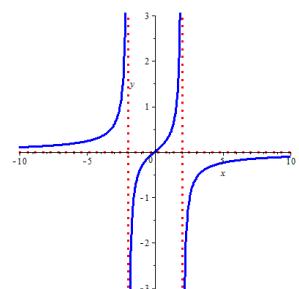
Příklad 114pr.114:

(i) $y = 11x + 25$,	(ii) $x - y + \pi = 0$.

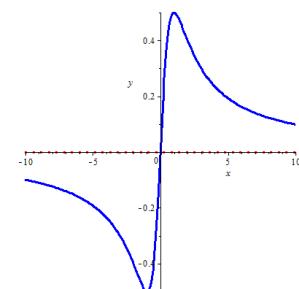
Příklad 115pr.115:

(i) $y = \frac{4-x}{3}$,	(ii) $y = 12x - 110$.

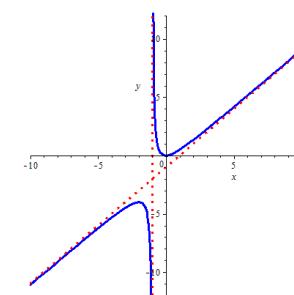
Příklad 120pr.120:

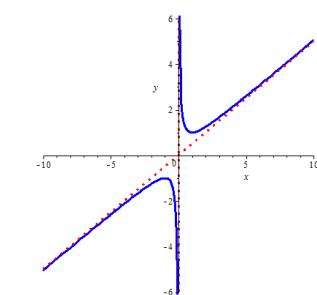
Obr. A.17: (i)

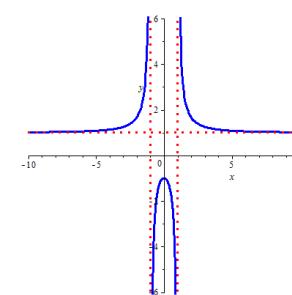
Obr. A.18: (ii)

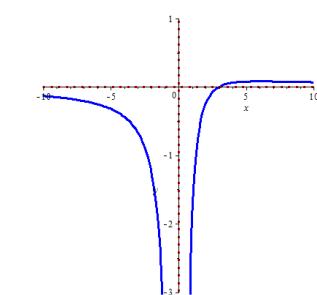
Obr. A.19: (iii)

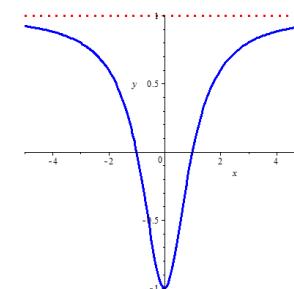
Obr. A.20: (iv)

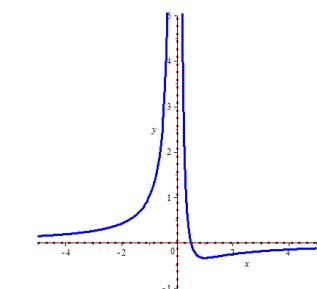
Obr. A.21: (v)

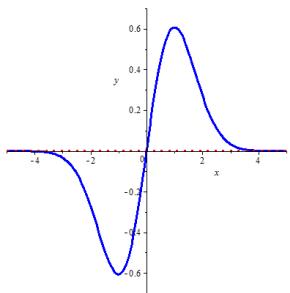
Obr. A.22: (vi)

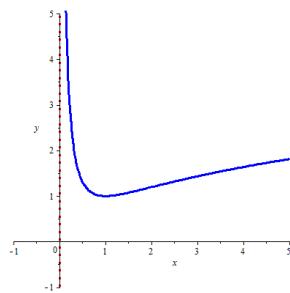
Obr. A.23: (vii)

Obr. A.24: (viii)

Obr. A.25: (ix)

Obr. A.26: (x)

Příklad 121pr.121:

- (i) $x \in (-\infty, 0) \cup (2, \infty)$
- (ii) $x \in (2 - \sqrt{2}, 2 + \sqrt{2})$,
- (iii) nemá,
- (iv) $y = 0$,
- (v) $x = 2$,
- (vi) $x \in \{2 - \sqrt{2}, 2 + \sqrt{2}\}$.

Příklad 122pr.122: $\frac{3}{4} \pm \frac{\sqrt{92}}{8}$.

Příklad 123pr.123: D.

Příklad 124pr.124

- (i) Obdélník s maximálním obsahem při pevně zadaném obvodu je právě čtverec, tedy $a = b = o/4$.
- (ii) $-\sqrt[3]{2}$.
- (iii) Za daných podmínek jsou tedy nejlepší volbou parcely o rozměrech $100 \times 120m$, přičemž větší rozměr je vertikální.

Příklad 139pr.139:

- (i) $2x^3 - 8\sqrt{x} + 2\ln|x| + c$,
- (ii) $\frac{3}{11}\sqrt[3]{x^{11}} + \frac{3}{5}\sqrt[3]{x^5} + c$,
- (iii) $x^2 + 4\ln|x| + \frac{8}{x} + c$,
- (iv) $\frac{2}{3}x^3 + \frac{3}{2}x^2 + 9x + 28\ln|x-3| + c$.

Příklad 140pr.140:

$$(i) \frac{2}{3}\sin\left(\frac{3}{2}x\right) + c,$$

$$(ii) -\frac{3}{4}\sqrt{2-8x} + c,$$

$$(iii) 2\ln|2x-1| + c,$$

$$(iv) \frac{x^{3x}}{3\ln 5} + c,$$

$$(v) \frac{1}{2}\arctg(2x) + c.$$

Příklad 141pr.141:

$$(i) e^x(x^2 - 2x + 2) + c,$$

$$(ii) \frac{x^3}{3}\ln x - \frac{x^3}{9} + c.$$

Příklad 142pr.142:

$$(i) \ln|2x^2 - 8| + c,$$

$$(ii) \frac{1}{4} \cdot \ln|2x^2 - 8| + c,$$

$$(iii) = \int \frac{\sin x}{\cos x} dx = - \int \frac{-\sin x}{\cos x} dx = -\ln|\cos x| + c.$$

Příklad 143pr.143:

$$\int \frac{1}{16+9x^2} dx = \int \frac{1}{4^2+(3x)^2} dx$$

$$= \frac{1}{3} \cdot \frac{1}{4} \cdot \arctg \frac{3x}{4} + c = \frac{1}{12} \arctg \frac{3x}{4} + c.$$

Příklad 144pr.144:

$$\begin{aligned} \int \frac{3}{16-9x^2} dx &= 3 \int \frac{1}{4^2-(3x)^2} dx \\ &= 3 \cdot \frac{1}{3} \cdot \frac{1}{2 \cdot 4} \cdot \ln \left| \frac{4+3x}{4-3x} \right| + c = \frac{1}{8} \ln \left| \frac{4+3x}{4-3x} \right| + c. \end{aligned}$$

Příklad 145pr.145:

$$\begin{aligned} \int \frac{-7}{\sqrt{16-3x^2}} dx &= -7 \int \frac{1}{\sqrt{4^2-(\sqrt{3}x)^2}} dx \\ &= -7 \frac{1}{\sqrt{3}} \arcsin \frac{\sqrt{3}x}{4} + c = \frac{-7\sqrt{3}}{3} \arcsin \frac{\sqrt{3}x}{4} + c. \end{aligned}$$

Příklad 146pr.146:

$$\begin{aligned} \int \frac{2}{\sqrt{4x^2 - 3}} dx &= 2 \int \frac{1}{\sqrt{(2x)^2 - 3}} dx \\ &= 2 \frac{1}{2} \ln |2x + \sqrt{4x^2 - 3}| + c = \ln |2x + \sqrt{4x^2 - 3}| + c. \end{aligned}$$

Příklad 147pr.147:

$$\begin{aligned} \int \frac{3}{2x^2 + 8x - 10} dx &= \frac{3}{2} \int \frac{1}{x^2 + 4x - 5} dx \\ &= \frac{3}{2} \int \frac{1}{(x+2)^2 - 9} dx = -\frac{3}{2} \int \frac{1}{9 - (x+2)^2} dx \\ &= -\frac{3}{2} \cdot \frac{1}{2 \cdot 3} \ln \left| \frac{3+x+2}{3-x-2} \right| + c = -\frac{1}{4} \ln \left| \frac{x+5}{1-x} \right| + c. \end{aligned}$$

Příklad 148pr.148:

(i) $2x^4 - \frac{2}{3}x^3 + \frac{x^2}{2} - x + c,$	(iv) $\frac{12}{11} \sqrt[12]{x^{11}} - \frac{40}{17} \sqrt[20]{x^{17}} + c,$
(ii) $\frac{2}{3}x^3 - \frac{x^2}{2} - 21x + c,$	(v) $-\frac{2}{\sqrt{5}} \arcsin x + c,$
(iii) $\frac{x^5}{10} - \frac{3}{8}x^2 + \frac{3}{2} \ln x + \frac{1}{2x} + c,$	(vi) $\frac{2^x}{4 \ln 2} - \frac{5}{4}x + c.$

Příklad 149pr.149:

(i) $2 \sin x - (2x+3) \cos x + c,$	(iv) $\frac{x^2}{2} \ln x - \frac{x^2}{4} + c,$
(ii) $e^x(x^2 + x - 2) + c,$	(v) $\frac{1}{2}(x^2 \operatorname{arctg} x - x + \operatorname{arctg} x) + c,$
(iii) $x(\ln x - 1) + c,$	(vi) $\frac{e^x}{2} (\sin x + \cos x) + c.$

Příklad 150pr.150:

(i) $\frac{7}{3} \ln x + c,$	(vi) $\frac{-1}{36(12x+3)^3} + c,$
(ii) $-\frac{2}{9} \ln 5 - 9x + c,$	(vii) $\sqrt{3x^2 - 5} + c,$
(iii) $-\frac{1}{6} \sqrt{(3-4x)^3} + c,$	(viii) $\frac{2}{3} \sqrt{\ln^3 x} + c,$
(iv) $\frac{5}{12} \sqrt[5]{(2x-3)^6} + c,$	(ix) $-\ln \cos x + c,$
(v) $\sqrt{x} - \sqrt{\frac{3}{2}} \operatorname{arctg} \sqrt{\frac{2x}{3}} + c,$	(x) $\ln(x^2 - 3x + 7) + c.$

Příklad 151pr.151:

PŘÍLOHA A. ŘEŠENÍ

(i) $-\ln 4 - e^x + c,$	(iv) $-\frac{\cos^3 x}{3} + c,$
(ii) $\frac{\operatorname{arctg}^4 x}{4} + c,$	(v) $-\frac{1}{\sin x} - \sin x + c,$
(iii) $-\frac{1}{4} e^{-x^4} + c,$	(vi) $-\frac{1}{\sin x} - \sin x + c.$

Příklad 152pr.152:

(i) $-\frac{30}{29} \sqrt[30]{x^{29}},$
(ii) $\frac{2}{3} \arcsin \frac{3x}{2} + c,$
(iii) $2 \sqrt{\frac{2}{3}} \operatorname{arctg} \left[\sqrt{\frac{2}{3}}(x+2) \right] + c,$
(iv) $3 \ln \left[\frac{1}{2}(x+1 + \sqrt{x^2 + 2x + 5}) \right] + c_1, \text{ nebo (dle použitého vzorce)}$
$3 \ln \left[(x+1 + \sqrt{x^2 + 2x + 5}) \right] + c_2, \text{ kde } c_2 = c_1 + 3 \ln \frac{1}{2},$
(v) $\sqrt{3x-1} - \operatorname{arctg} \sqrt{3x-1} + c,$
(vi) $\frac{7}{9}(2x+1)^{\frac{9}{4}} - \frac{7}{5}(2x+1)^{\frac{5}{4}} + c = \frac{14}{45}(2x+1)^{\frac{5}{4}}(5x-2) + c.$

Příklad 153pr.153:

(i) $\frac{2}{3} \ln 3x - 4 + c,$	(iv) $\ln(x^2 - 2x + 3) + c,$
(ii) $\frac{-1}{3(3x-4)^2} + c,$	(v) $2 \ln(x^2 - 2x + 3) + \frac{7\sqrt{2}}{2} \operatorname{arctg} \frac{x-1}{\sqrt{2}} + c,$
(iii) $\sqrt{2} \operatorname{arctg} \frac{x-1}{\sqrt{2}} + c,$	(vi) $\frac{3}{2} \ln(x^2 + x + 1) - \frac{5\sqrt{3}}{3} \operatorname{arctg} \frac{2x+1}{\sqrt{3}} + c.$

Příklad 163pr.163:

(i) 168,	(v) 117,
(ii) $2 + \frac{\pi^2}{2},$	(vi) 4,
(iii) $\frac{3}{4}\pi,$	(vii) $\frac{10}{3},$
(iv) $1 + \frac{\sqrt{3}}{2} - \frac{5}{12}\pi,$	(viii) $\frac{e^8 - 1}{3}.$

Příklad 164pr.164:

(i) $\frac{\pi^2}{4},$	(iii) $\pi(4\sqrt{5} + 10).$
(ii) $4\pi\sqrt{5},$	

Příklad 165pr.165:

(i) $\frac{9}{2}$,

(ii) $\frac{72}{5}\pi$.

Příklad 166pr.166:

(i) $\frac{32}{3}$,

(iv) $\frac{1408}{15}\pi$,

(ii) $\frac{1072}{15}\pi$,

(v) $\int_{-1}^3 \sqrt{1+4x^2} dx$,

(iii) $48\pi\sqrt{5}$,

(vi) $4\sqrt{5}$.

Příklad 177pr.177:

(i) $y = 3 \sin x - \frac{\cos 2x}{2} + c$, $c \in \mathbb{R}$,

(ii) $x = \frac{y^2}{2} + c$, $c \in \mathbb{R}$.

Příklad 178pr.178:

(i) $y = 3 \sin x - \frac{\cos 2x}{2} + \frac{11}{2}$,

(ii) $x = \frac{y^2}{2} - 6 \Rightarrow y = \sqrt{2x + 12}$,

(iii) $x = \frac{y^2}{2} - 6 \Rightarrow y = -\sqrt{2x + 12}$.

Příklad 179pr.179:

(i) $y = c e^{-\frac{1}{x^2}}$, $c \in \mathbb{R}$,

(ii) $y = 3x - \frac{3}{2} + c e^{-2x}$, $c \in \mathbb{R}$.

Příklad 180pr.180:

(i) $y = -2 e^{1-\frac{1}{x^2}}$,

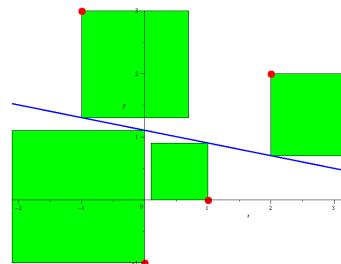
(ii) $y = 3x - \frac{3}{2} - \frac{1}{2e^{2x}}$.

Příklad 189pr.189: (i) 19, (ii) 22, (iii) 20,5.

Příklad 190pr.190: (i) -46, (ii) -47,5, (iii) -52, (iv) -49, přesná hodnota je -48.

Příklad 191pr.191: Kořeny jsou $-3, -\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{3}$. Výsledné odhady kořenů tedy musí vyjít nejvýše o danou chybu jinak. (Řešení příkladu nelze jednoznačně napsat, protože jiná volba prvního odhadu může vést k jinému výsledku, který je sice také dostatečně přesnou aproximací hledaného kořene, ale např. z druhé strany, nebo v rámci povolené chyby posunutý.)Příklad 192pr.192: Polynom = $\frac{8}{3}x^3 - 6x^2 + 6x - \frac{11}{6}$. Výsledná hodnota = $\frac{5}{6}$.Příklad 193pr.193: Polynom = $\frac{1}{24}(x^4 + 24x^3 - 12x^2 + 24)$. Výsledná hodnota = $\frac{385}{384}$.Příklad 194pr.194: $-x^4 - 5x^3 - 10x^2 - 10x - 5$.Příklad 195pr.195: (a) $e\left(1 - \frac{x^2}{2}\right)$, (b) $x - \frac{x^3}{3}$.

PŘÍLOHA A. ŘEŠENÍ

Příklad 196pr.196: Polynom = $-\frac{1}{2}x^2 + \frac{7}{2}x - 5$. Výsledná hodnota = $\frac{5}{8}$.Příklad 197pr.197: $-\frac{15}{4}$.Příklad 198pr.198: $y = \frac{6}{5}x - 3$. Hodnota v $\frac{5}{2}$ je 0.Příklad 199pr.199: $y = -\frac{x}{5} + \frac{11}{10}$.

Hledáme přímku (lineární závislost) pro níž je součet ploch naznačených čtverců minimální.

Příklad 200pr.200:

$$P(x) = \frac{7}{8}x^2 - 2x - \frac{7}{8}$$

Příklad 201pr.201:

$$P(x) = \frac{1}{6}x^3 + \frac{1}{2}x^2 - \frac{5}{3}x + 1$$

Příklad 202pr.202:

(i) $y = \frac{x}{5} + \frac{6}{5}$.

(ii) $y = -\frac{9}{7}x + \frac{18}{7}$.

Příklad 203pr.203: Odhady vyjdou přibližně $-2,948828358; 0,7828156787$ a $2,166012680$. Výsledky se mohou lišit dle zvoleného prvního dělení intervalu. (Nikdy ale o víc, než o příslušnou chybu).

B Vzorce**§ B.1 Základní vzorce****Mnohočleny**

$$(a \pm b)^2 = a^2 \pm 2ab + b^2,$$

$$a^2 - b^2 = (a - b)(a + b),$$

$$(a \pm b)^3 = a^3 \pm 3a^2b + 3ab^2 \pm b^3,$$

$$a^3 \pm b^3 = (a \pm b)(a^2 \mp ab + b^2).$$

Mocninná funkce

$$a^0 = 1, \quad a^{-r} = \frac{1}{a^r}, \quad a^{\frac{1}{r}} = \sqrt[r]{a}, \quad a^r a^s = a^{r+s}, \quad (a^r)^s = a^{rs}.$$

Logaritmus a exponenciálna

$$\log_a x = y \Leftrightarrow x = a^y,$$

$$\log 1 = 0,$$

$$\log_a a = 1,$$

$$\log a^b = b \log a,$$

$$\log(ab) = \log a + \log b,$$

$$\log \frac{a}{b} = \log a - \log b,$$

$$\log_a a^x = x = a^{\log_a x},$$

$$\ln x = \lg x = \log_e x, e = 2,71828\dots,$$

$$\log_a b = \frac{\log_e b}{\log_e a} = \frac{\ln b}{\ln a}.$$

Goniometrické funkce

$$\begin{aligned} \operatorname{tg} x &= \frac{\sin x}{\cos x}, \\ \operatorname{cotg} x &= \frac{\cos x}{\sin x}, \\ \sin^2 x + \cos^2 x &= 1, \\ \sin 2x &= 2 \sin x \cos x, \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \cos 2x &= \cos^2 x - \sin^2 x, \\ \sin^2 \frac{x}{2} &= \frac{1-\cos x}{2}, \\ \cos^2 \frac{x}{2} &= \frac{1+\cos x}{2}. \end{aligned}$$

x	0	$\frac{\pi}{6}$	$\frac{\pi}{4}$	$\frac{\pi}{3}$	$\frac{\pi}{2}$
$\sin x$	0	$\frac{1}{2}$	$\frac{\sqrt{2}}{2}$	$\frac{\sqrt{3}}{2}$	1
$\cos x$	1	$\frac{\sqrt{3}}{2}$	$\frac{\sqrt{2}}{2}$	$\frac{1}{2}$	0

x	0	$\frac{\pi}{6}$	$\frac{\pi}{4}$	$\frac{\pi}{3}$	$\frac{\pi}{2}$
$\operatorname{tg} x$	0	$\frac{\sqrt{3}}{3}$	1	$\sqrt{3}$	-
$\operatorname{cotg} x$	-	$\sqrt{3}$	1	$\frac{\sqrt{3}}{3}$	0

Zlomky

$$\begin{aligned} \frac{a}{b} \pm \frac{c}{d} &= \frac{ad \pm cb}{bd}, & \left(\frac{a}{b}\right)^{-1} &= \frac{b}{a}, & \frac{c}{cb} &= \frac{1}{b}, \\ \frac{a}{b} \cdot \frac{c}{d} &= \frac{ac}{bd}, & \left(\frac{a}{b}\right)^r &= \frac{a^r}{b^r}, & \frac{ca}{cb} &= \frac{a}{b}, \\ \frac{a}{b} \cdot \frac{d}{c} &= \frac{a \cdot d}{b \cdot c} = \frac{ad}{bc}, & & & \frac{a}{a} &= 1. \end{aligned}$$

Ostatní▷ **Komplexní čísla (\mathbb{C})**

$$i^2 = -1, \quad \overline{a + ib} = a - ib, \quad a^2 + b^2 = (a - ib)(a + ib)$$

▷ **Kvadratický polynom** $P(x) = ax^2 + bx + c$

$$D = b^2 - 4ac, \quad x_{1,2} = \frac{-b \pm \sqrt{D}}{2a}, \quad P(x) = a(x - x_1)(x - x_2).$$

▷ **Doplňení na čtverec**

$$ax^2 + bx + c = a(x^2 + \frac{b}{a}x + \frac{c}{a}), \quad x^2 + px + q = (x + \frac{p}{2})^2 - \frac{p^2}{4} + q.$$

§ B.2 Derivace

Nechť f a g jsou funkce, $c \in \mathbb{R}$.

- $(f \pm g)' = f' \pm g'$,
- $(c \cdot f)' = c \cdot f'$,
- $(f \cdot g)' = f'g + fg'$,
- $[f(g(x))]' = f'(g(x)) \cdot g'(x)$.

Nechť $a, b, c, \alpha \in \mathbb{R}$, $a, b > 0$, $\alpha \neq 0$, $b \neq 1$.

- $(\sin x)' = \cos x$,
- $(\cos x)' = -\sin x$,
- $(\operatorname{tg} x)' = \frac{1}{\cos^2 x}$,
- $(\operatorname{cotg} x)' = \frac{-1}{\sin^2 x}$,
- $(\arcsin x)' = \frac{1}{\sqrt{1-x^2}}$,
- $(\arccos x)' = \frac{-1}{\sqrt{1-x^2}}$,
- $(\log_b x)' = \frac{1}{x \ln b}$,
- $(\operatorname{arctg} x)' = \frac{1}{1+x^2}$,
- $(\operatorname{arccotg} x)' = \frac{-1}{1+x^2}$.

§ B.3 Integrály

Nechť f a g jsou funkce, $k, c \in \mathbb{R}$.

- $\int [f(x) \pm g(x)] dx = \int f(x) dx \pm \int g(x) dx,$
- $\int k \cdot f(x) dx = k \cdot \int f(x) dx,$
- $\int \frac{f'(x)}{f(x)} dx = \ln |f(x)| + c.$

Nechť $A, B, a, c, k, n \in \mathbb{R}$, $a > 0$, $n \neq -1$.

- $\int k dx = kx + c,$
- $\int x^n dx = \frac{x^{n+1}}{n+1} + c,$
- $\int \frac{1}{x} dx = \ln|x| + c,$
- $\int a^x dx = \frac{a^x}{\ln a} + c,$
- $\int e^x dx = e^x + c,$
- $\int \sin x dx = -\cos x + c,$
- $\int \cos x dx = \sin x + c,$
- $\int \frac{1}{\cos^2 x} dx = \operatorname{tg} x + c,$
- $\int \frac{1}{\sin^2 x} dx = -\operatorname{cotg} x + c,$
- $\int \frac{1}{\sqrt{A^2-x^2}} dx = \arcsin \frac{x}{A} + c,$
- $\int \frac{1}{\sqrt{x^2 \pm B}} dx = \ln|x + \sqrt{x^2 \pm B}| + c,$
- $\int \frac{1}{A^2+x^2} dx = \frac{1}{A} \operatorname{arctg} \frac{x}{A} + c,$
- $\int \frac{1}{A^2-x^2} dx = \frac{1}{2A} \ln \left| \frac{A+x}{A-x} \right| + c.$

Integrování per partes $[u = u(x), v = v(x)]$.

$$\int uv' dx = uv - \int u'v dx.$$

Substituční metoda.

$$\int f(x) dx = \left| \begin{array}{l} x = h(t) \\ dx = h'(t) dt \end{array} \right| = \int f(h(t))h'(t) dt,$$

$$\int f(g(x))g'(x) dx = \left| \begin{array}{l} g(x) = t \\ g'(x) dx = dt \end{array} \right| = \int f(t) dt.$$

Délka křivky.

$$\ell = \int_a^b \sqrt{1 + f'^2(x)} dx.$$

Povrch pláště a objem rotačního tělesa
(rotace f kolem osy x).

$$P = 2\pi \int_a^b f(x) \sqrt{1 + f'^2(x)} dx,$$

$$V = \pi \int_a^b f^2(x) dx.$$